

MEMÒRIA

2018

LA ESCOCESA

Fàbrica oberta de creació analògica

*Cadascú tenia quelcom a dir, de vegades quelcom a escriure
(als murs): ¿què, en definitiva? El Dir tenia preferència sobre
allò que es deia.*

Maurice Blanchot, sobre el Maig del 68

ÍNDEX

1.

Descripció del projecte	11
1.1. Marc teòric	13
1.2. Projecte	17
1.3. Valors i objectius	19
1.4. Descripció de l'espai	23
1.5. Equip de treball	27

2.

Espai associatiu de residències artístiques	29
2.1. Residències artístiques	31
2.2. Artistes residents de llarga durada 2018	33
Valentina Alvarado	33
Carmen de Ayora	34
Lluc Baños	35
Daniel de la Barra	36

Julia Calvo	37
Guillermo Carrión	38
Ricard Casabayó	39
Alba Feito	40
Juan David Galindo	41
Marla Jacarilla	42
Llapispanc	43
Julia Montilla	44
Idoia Montón	45
Guillermo Moreno Mirallas	46
Marina Rubio	47
Francesc Ruiz	48
Juan Francisco Segura	49
Carlos Vásquez	50
Tamara Zaitseva	51

2.3. Artistes residents de curta durada i temporals 2018	53
---	-----------

Juan Antonio Cerezuela	53
Paco Chanivet	54
Esteban Cornacchia	55
Mina Hamada	56
Louise Manifold	57
Thilleli Rahmoun	58
Alba Rihe	59

Marit Tunestveit	60
Zosen	61
2.4. Teixit associatiu	63
2.5. De servei públic a recurs comú	65

3.

Centre d'experimentació i col·lectivització	69
3.1. Definició	71
3.2. Beques de recerca i experimentació artística 2017-2018	73
3.3. Beques de recerca i experimentació artística 2018	83
3.4. Altiplans	103
3.5. (De)formacions	109
3.6. Projeccions de primavera i estiu	119
3.7. Edicions La Escocesa	123

4.

Línies de recerca	129
--------------------------	------------

5.

Altres activitats públiques	141
------------------------------------	------------

6.

La Escocesa a l'exterior	151
4.1. Exportació de La Escocesa	153
4.2. Xarxes	155
Art i Part Poblenou	156
Tallers Oberts Poblenou	157
Art Nou	158
SWAB	159
Parelles Artístiques	160
Sala d'Art jove	161
Món acadèmic: Eina i On Mediation	162
Nit dels museus	163
Festival 48h Open House Barcelona	166
Julia Calvo. Impasse	168
4.3. Un mes, un artista	169
4.4. Beques d'internacionalització	171

7.

Comunicació	173
5.1. Pla de comunicació	175
5.2. Objectius i públics	177
5.3. Canals de difusió	179
5.4. Campanya de comunicació i accions concretes	181

8.

Indicadors de públic	183
-----------------------------	------------

Llegenda de línies de programació

- R** Recerca i creació
- P** Producció
- F** Formació
- D** Difusió i exhibició
- I** Internacionalització
- T** Territori

1. DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

1.1. MARC TEÒRIC

¹ Bernat de Claravall. Obras completas, vol. VI. Madrid, BAC, 1988, 17, 3.

La Revolució Industrial va comportar l'adopció definitiva de la mecanització dels ritmes en els àmbits laborals i privats. El seu origen cal buscar-lo de la mà dels primers mercats en nuclis urbans al s. XIII, i sobretot per les necessitats d'una burgesia de contractistes preocupats per mesurar millor un temps de treball que tenia una traducció immediata en beneficis. Des d'aleshores, els ritmes vitals quedarien doblegats a les ordres de la campana que marcava cadascun dels processos diaris, ja organitzats en funcions, exercint una divisió del treball o divisió de funcions a cada individu.

És significatiu que a finals del s. XV els teòrics musicals comencessin a buscar una mesura del valor de les notes musicals en la mecànica del rellotge. Aquest primer impuls determinaria una batalla en la qual, idealment, els ritmes interns de l'interpret haurien de doblegar-se a un ritme extern, absolut i invariable: idealització que acabaria en la seva cota de realització amb la invenció del metrònom al s. XIX i el seu ús normalitzat en les acadèmies musicals per als estudiants, aspirants que per tal de professionalitzar-se haurien d'aprendre a interioritzar el ritme mecànic. En paral·lel, la ciència començaria a gestar una mesura dels temps orgànics en

base a la mecànica d'un temps ja entès com absolutament infal·libre: en medicina, el pols del cor ja no seria determinant, sinó determinat a partir del patró extern que marca el rellotge; en física, el temps newtonià, absolut, uniforme, tornarà estèril qualsevol altra versió «vulgar» del temps.

El que substitueix el ritme intern és una concepció de la temporalitat que transcendeix l'individu i davant el qual aquest, com passava en la vida monàstica, havia d'adaptar-se per gaudir d'una vida virtuosa. Ja al s. XIII, en l'encreuament entre el temps monàstic i el temps mercantil, Bernat de Claravall sermoneja que “no hi ha res tan valuós com el temps, ni res tan menyspreat”, perquè “se'ns dóna per emprar-lo en el negoci de la salvació de la nostra ànima”¹. La terminologia triada pel monjo cistercenc és significativa en un moment en què comença a utilitzar-se i a dramatitzar-se la noció del “valor del temps” com un negoci en el qual l'individu ha de buscar benefici per a si mateix: una discussió constant entre el temps que ja emana de dalt i el temps que aflora per sota, que a poc a poc s'anirà desdibuixant completament. En aquest context, “perdre el temps passa a ser un pecat greu, un escàndol espiritual.” Posteriorment a Bernat, Pisa

Domenico Cavalca consagra dos capítols a la pèrdua de temps i al deure de conservar-lo i tenir-lo en compte. “L'ociós que perd el seu temps no el mesura, i en això és semblant a l'animal, de manera que no mereix ser considerat com un home: se situa en un estat més vil que el de les bèsties.”

Seguint aquest mateix patró, ja en el marc de la Revolució Industrial, el crim capital que es denunciava era el de l'ociositat, el pitjor mal derivat de la reacció social a una gestió del temps ja dibuixada de forma completament coercitiva i que provocava la comprensió per part d'alguns que el millor mal possible era el desterrament propi d'un entorn social que ja no era el seu. Aquest procés es va donar per tota l'Europa Occidental, on, a causa de les transformacions urbanes i la conversió de l'economia sota diverses circumstàncies –entre elles, potser la més capital, les noves relacions pel que fa a la propietat i al treball que comportaria el colonialisme–, es va tornar necessari per al nou sistema la conversió gradual d'artesans i camperols en obrers. En tant que renunciaven a l'autonomia laboral i passaven a ser engranatges de la manufactura naixent que s'accentuaria en el període fabril, aquests perdien la seva connexió amb la natura,

²«Amb el predomini, sempre creixent, de la població urbana, la qual s'acumula en grans centres, la producció capitalista concentra, d'una banda, la força motora històrica de la societat, però, d'altra banda, dificulta l'intercanvi entre l'ésser humà i la natura.» (K. Marx. El capital, pàg. 253)

³G. Dohrn-Van Rossum. History of the Hour. Londres, Univ. of Chicago Press, 1996.

⁴ Judy Wajcman. Esclavos del tiempo. Barcelona, Paidós, 2017.

amb el temps natural i orgànic, i entraven en una nova organització, aliena a la població mitjana fins llavors, repercussió directa de la divisió del treball operant.

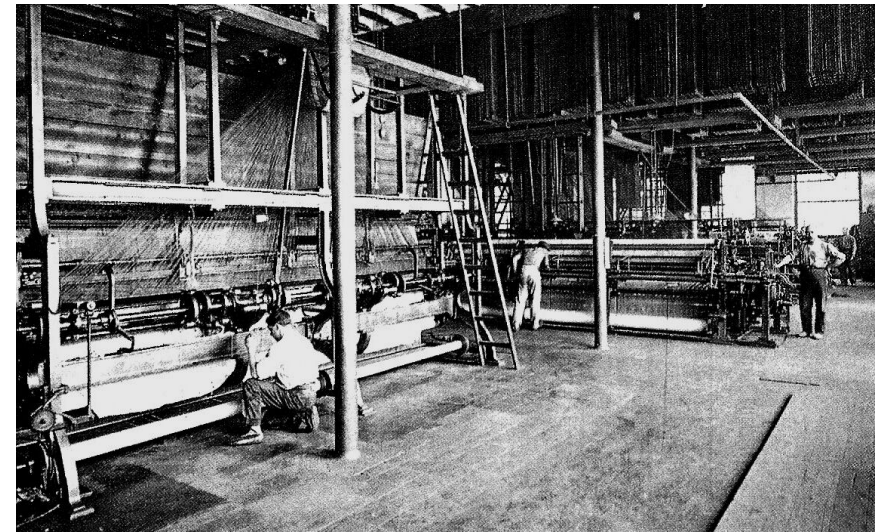
Amb l'aniquilació de l'economia natural, el capitalisme reconfigura una nova relació de l'individu amb el temps natural². Amb la introducció del sistema capitalista, el nou treballador perd les mires cap al temps de la natura i es regeix per la mecànica del rellotge del capital. Independentment dels cicles, dels bioritmes, de les contingències biològiques i de l'estat de ànim del treballador, s'hauran de pagar les factures. Serà així que es donarà la imposició definitiva, mitjançant el gran rellotge –d'avenç impassible, absolut i lineal– del capital.

El fet que l'autoritat màxima del sistema fabril és el rellotge mecànic es revelarà definitivament en el moment posterior en què, amb la possessió obrera de rellotges privats, es començarà una guerra entre els capitalistes i els protosindicats pel control de l'absolutesa del temps intern de la fàbrica. En alguns casos, l'empresari manipulava el rellotge de tal manera que la factoria guanyés en temps de treball; en altres, en introduir el rellotge privat a la fàbrica, el treballa-

dor tractava de reduir la jornada. Finalment, algunes lleis angleses i suïsses van obligar a que els rellotges fabrils s'adaptessin al rellotge públic, i en molts casos es va prohibir la entrada a les fàbriques de rellotges privats. Aquest caràcter dual del rellotge, "com a instrument de servitud anacrònica i simultàniament com a mètode d'evitar-la"³, dona comptes de la tensió que va introduir ja des d'un primer moment a la psicologia del treballador la mecanització de la vida laboral.

Tot i que la Revolució Industrial va suposar la completa transferència de la gestió del temps humà a la màquina, així com la completa substitució del temps orgànic pel mecànic, avui se'ns evidencia mitjançant una anàlisi retrospectiva que la imposició no va venir de la màquina en si, sinó de la mà de la ideologia incipient que s'hi dipositava. Tal com afirma Judy Wajcman amb encert, "les demandes temporals no són inherents a la tecnologia: s'incorporen als nostres dispositius mitjançant projectes i dissenys absolutament humans".⁴

Avui, la ideologia esclavitzant està dipositada en els aparells digitals de la mateixa manera en què durant la Revolució Industrial ho va estar en les grans màquines que

⁵ Aquesta màquina de treball, que va posar els processos creatius al servei de les exigències del capital, és la que va criticar Walter Benjamin al seu assaig sobre la reproductivitat tècnica.

mecanitzaven la relació del treballador amb el suport material sota una òptica estrictament capitalista. És en la relació amb els dispositius digitals que l'envolten –el telèfon intel·ligent, el gestor de correu electrònic, el GPS– que el treballador perd el control de la pròpia relació amb el temps i es veu abocat a una temporalitat externa. L'antiga màquina analògica és ja anacrònica pel que fa al seu paper dominador fonamental, i és per això que l'usuari se la pot reapropriar i establir-hi una nova relació, inèdita, en la que ell pren ara el control.

Aquest és el motiu pel qual estem vivint actualment un ressorgiment de l'atenció vers els mecanismes analògics. L'interès cap a allò caracteritzat com a obsolet s'explica pel desig de l'usuari de reapropriar-se d'una antiga maquinària en desús davant la qual avui pot aplicar-hi les pròpies normes i una temporalitat orgànica, emancipadora. La màquina d'escriure, la càmera de carret o la màquina de cosir ressegueixen com a mecanismes que el creador pot posar a les seves ordres per fins artístics o artesanals alliberadors.

Aquest procés, que ha necessitat de la digitalització per tal que l'antiga màquina de treball⁵ quedés orfe d'ideologia, ja es va donar d'una forma similar fa algunes dècades amb la crisi del sistema fabril. A finals del segle XX, una gran quantitat de fàbriques van ser recuperades pels seus treballadors amb l'objectiu de reprendre les seves fonts de treball i mantenir-les en funcionament. Al voltant d'aquest fenomen, es van obrir un conjunt de processos socials, dinàmiques polítiques i desenvolupaments econòmics. La màquina-fàbrica, que antigament havia operat com a opressora de les dinàmiques socials espontànies, va servir aleshores de mecanisme al voltant del qual aquestes es podien tornar a construir.

És en aquest sentit que la recuperació de les antigues fàbriques van representar un dels emergents més originals de la lluita dels treballadors per conservar els seus llocs de treball davant de la sistemàtica destrucció de l'aparell productiu capitalista.

1.2. PROJECTE

La Escocesa és una fàbrica recuperada, reoberta i posada en funcionament per un grup d'artistes que als anys 90 van decidir reinterpretar l'ús de la factoria i posar en dubte alguns dels seus principis rectoris i alienants. Per sobre de tot, la importància atorgada a la matèria i a l'acció manual posen èmfasi en una reivindicació per la llibertat i la creativitat, invertint els processos que, des de la Revolució Industrial, havien posat la força de producció i els temps naturals al servei de la màquina.

El temps de creació dins La Escocesa avança contra la mecanització de la producció: el rellotge, el cronòmetre, el metrònom s'aturen, i deixen pas a l'organisme en diàleg amb la matèria i amb els temps propis per la creació no cronometrada. Les accions creatives que s'hi porten a terme són un clar reflex de com l'apoderament col·lectiu de les antigues fàbriques per part dels treballadors comporta una immediació del treball amb l'obra, que flueix sense mediació mecanitzada externa. L'experiència de la creativitat orgànica, tant individual com col·lectiva, es fa palesa en una forma emancipadora, democràtica i horitzontal.

La denominació de La Escocesa es concreta al passar simplement de "Fàbrica de creació" a "Fàbrica oberta de creació analògica": "oberta" fa referència al seu caràcter associatiu i no jeràrquic, denotant una fàbrica en la que les veus són sempre benvingudes per conformar experiències col·lectives; "analògica" fa referència, en la seva accepció més àmplia, a un sistema les variables mutables d'una forma contínua en el temps (contràriament als sistemes digitals, on les variables només poden prendre valors discrets i tenen sempre un estat perfectament definit) i poden arribar a prendre valors infinits. "Analògic", etimològicament, prové de l'estudi de la comparació entre termes, estudi que es basa en el caràcter dialèctic i no absolut d'un sistema donat.

Davant d'aquesta realitat que s'ha anat gestant al llarg del temps de forma intuïtiva, i de la qual La Escocesa com a fàbrica recuperada n'és avui una mostra sòlida, es proposa portar a terme les línies d'actuació que es detallen en el present projecte.

1.3. VALORS I OBJECTIUS

a. Valors

- La naturalesa associativa del centre, que possibilita la participació activa de la comunitat d'artistes que en formen part.
- La llibertat creativa i el trencament de marges disciplinars.
- L'exploració i ús de la baixa tecnologia com a element clau per a la reapropiació dels processos creatius i de la seva temporalitat orgànica.
- El paper del centre com a aglutinador de comunitats culturals al voltant de propostes artístiques.

b. Objectius/línies generals

- Oferir espais de treball als artistes locals i internacionals.
- Oferir recursos per a que els artistes puguin desenvolupar els seus projectes artístics, posant un especial èmfasi al seu caràcter experimental i de recerca.
- Crear sinèrgies amb la xarxa d'agents artístics de la ciutat per tal de contribuir al desenvolupament i professionalització dels artistes residents i usuaris.
- Oferir al barri i a la comunitat artística i cultural de la ciutat un espai comunitari al voltant de propostes artístiques.
- Oferir al barri i a la comunitat artística i cultural de la ciutat una programació d'activitats de qualitat, enfatitzant el caràcter de formació per a professionals de la disciplina.
- Posar els recursos del centre per poder oferir totes les activitats proposades gratuïtament, enfatitzant el paper de servei públic del centre i oferint a la ciutat un retorn pels fons públics dels que el centre es nodreix en bona part.

c. Objectius estratègics

1. Oferir a la comunitat artística espais de treball per a la recerca, experimentació i desenvolupament de les seves pràctiques artístiques.
2. Promoure una experiència col·lectiva que vinculi els agents creadors amb l'espai, fent del centre un espai de constant circulació d'idees i processos creatius entre residents i usuaris.
3. Convertir La Escocesa en un centre d'experimentació artística atractiu per la comunitat artística i cultural de la ciutat.
4. Oferir un entorn de treball per l'autoproducció analògica que utilitzi la baixa tecnologia com a element clau per la reapropiació dels processos creatius.
5. Proporcionar gratuïtament elements de formació tant als residents del centre com, en general, a la comunitat artística i cultural de la ciutat.
6. Potenciar el creixement i la visibilitat dels artistes que formen part de La Escocesa a través de mostres col·lectives en centres expositius de la ciutat.
7. Desenvolupar un programa de residències d'intercanvi amb entitats i artistes internacionals per a l'ampliació de contactes i recursos pels creadors.
8. Treballar en l'encaix territorial amb el barri del Poblenou i amb la ciutat de Barcelona en general.

d. Objectius operatius

S'especifica entre parèntesis a quin objectiu estratègic equival cada objectiu operatiu.

1. Obrir convocatòries de residents de llarga durada. **(1+2)**
2. Obrir convocatòries de residents de curta durada, basades en projectes. **(1)**
3. Obrir convocatòries d'usuaris del centre. **(2)**
4. Convocar una assemblea anual on es convidi a residents i usuaris a participar en les decisions del centre segons els estatus de l'associació. **(2)**
5. Oferir beques de recerca, experimentació i seguiment del procés artístic que impulsin la creació de processos experimentals. **(3)**
6. Convidar mitjançant convocatòria a la comunitat cultural de la ciutat a participar activament a la programació. **(3+8)**
7. Generar activitat oberta i gratuïta basada en les propostes artístiques dels residents, els usuaris i els beneficiaris de les beques. **(3+8)**
8. Convidar als artistes residents i usuaris, així com als beneficiaris de les beques, a generar publicacions utilitzant les prestacions del centre. **(3+4+6)**
9. Generar un arxiu a partir de les accions desenvolupades pel centre. **(3+4)**
10. Generar col·laboracions externes amb agents culturals i artístics de la ciutat. **(3+6)**
11. Afiançar un dia setmanal d'obertura pública del centre. **(3+5)**
12. Generar comunitats interessades en les propostes programades el dia setmanal d'obertura del centre. **(3+5)**
13. Acollir i proposar activitats formatives gratuïtes que tinguin lloc el dia d'obertura setmanal del centre. **(5)**
14. Vehicular exposicions individuals i col·lectives dels artistes vinculats a La Escocesa en centres de la ciutat. **(6)**
15. Oferir beques pel desenvolupament de projectes artístics a l'exterior. **(7)**
16. Acollir a La Escocesa artistes internacionals en modalitat d'intercanvi. **(7)**
17. Acollir activitat externa proposada per col·lectius del barri. **(8)**
18. Acollir activitat externa proposada per col·lectius culturals de la ciutat. **(3+8)**

e. Indicadors d'avaluació i mesura

1. Número de residències anuals d'una durada d'un any o més ofertes en convocatòria **15**
2. Número de residències anuals d'una durada inferior a un any ofertes en convocatòria **7**
3. Número d'usuaris acceptats per convocatòria pública
(no operatiu encara al 2018: a finals d'any s'ha obert la convocatòria pel 2019)
4. Convocatòria anual d'assemblees ordinàries i extraordinàries **1**
5. Beques anuals de recerca i experimentació artística ofertes en convocatòria **19**
6. Número de convocatòries obertes a la participació de la comunitat artística i cultural **2**
7. Número d'activitats obertes **85**
8. Número de publicacions anuals **4**
9. Número d'entrades anuals a l'arxiu públic del centre **(en procés)**
10. Número de col·laboracions externes amb agents culturals de la ciutat **18**
11. Número de dies a l'any en què el centre restarà obert **92**
12. Número de connexions anuals amb col·lectius externs al centre **33**
13. Número d'activitats formatives ofertes **19**
14. Número d'exposicions desenvolupades en centres externs **5**
15. Número de beques anuals per desenvolupament de projectes artístics a l'estranger **3**
16. Número de beques anuals per acollir artistes internacionals **2**
17. Número d'activitats externes acollides, proposades per col·lectius del Poblenou **1**
18. Número d'activitats externes acollides, proposades per col·lectius artístics **5**

1.4. DESCRIPCIÓ DE L'ESPAI

La Escocesa és un dels exemples del passat industrial del Poblenou i de l'actual context artístic de Barcelona que inicia la seva història en el Poblenou industrial de mitjans del segle XIX.

Dos passatges perpendiculars al carrer Pere IV donen accés al recinte i articulen entre si els diferents volums edificats. Els edificis presenten diferents alçades amb solucions estructurals i de coberta heterogènies: cobertes planes, cobertes a dues aigües, encavallades de fusta, pilars de foneria i grans finestres, en molts casos encara amb les fusteries originals de guillotina, amb els quarterons tan freqüents en aquest tipus d'edificació. La singularitat del conjunt ens parla d'una llarga persistència en la història del Poblenou amb diferents actors principals i secundaris que atorguen al complex industrial un valor que sobrepassar qualsevol valoració patrimonial.

El 1984, degut a la crisi del tèxtil cessa l'activitat industrial de Johnston, Shields & cia. i es crea la Lace Bobinet, s.a. per part dels treballadors de la fàbrica, continuant amb l'activitat anterior i que mantindran fins l'any 1998. És a partir de l'any següent quan el propietari del complex industrial lloga els

espais als primers artistes i professionals de la creació, propiciant que l'antiga fàbrica tèxtil es converteixi en un espai de creació i un punt de trobada per a artistes d'altres espais desapareguts al Poblenou i altres parts de la ciutat.

El 2006, l'empresa immobiliària Renta Corporación compra La Escocesa amb la intenció de desallotjar als artistes i construir oficines i habitatges privats. Degut a la crisi financera i a un canvi de propietari, el projecte queda parat. És aleshores quan dues naus del complex industrial passen a ser de titularitat pública i l'Associació d'Idees EMA, entitat sense ànim de lucre formada en part pels artistes instal·lats en el mateix espai des del 1999, entra en contacte amb l'Institut de Cultura de Barcelona i passen a gestionar l'espai, que es convertirà uns anys més tard en una de les Fàbriques de Creació de Barcelona.

Des del 2008, el centre de creació La Escocesa s'ubica a la nau Johnston. La nau s'estructura en dues plantes de 480 m² i en una planta intermèdia de 111 m². Disposa de 20 tallers en funcionament, un espai d'oficina i altres espais comuns.

Espai d'experimentació

L'espai M, espai dedicat històricament a les exposicions del centre, ha sofert en els últims mesos una derivació cap a un espai experimental, un lloc on els artistes residents i externs poden desenvolupar diversos processos artístics participatius, i on es generen comunitats d'usuaris al voltant d'aquestes propostes. L'espai, d'uns 120 m², és un cub blanc que funciona per capes: a mida que els projectes s'hi van desenvolupant, a les parets i al terra s'hi genera l'acumulació de tota la informació que l'artista que desenvolupa el projecte necessita.

Espai d'encreuaments

Al nivell 0 de La Escocesa hi ha un espai de circulació, un espai que es troba entre els tallers que hi ha disposats a la planta baixa i que històricament s'utilitzava com a sala polivalent. Al llarg del 2018, l'espai s'ha reformat i s'hi inclouen una sèrie de taules i butaques per tal de crear un espai d'encreuament entre socis residents i usuaris. L'objectiu d'aquest espai és triple: primer, fomentar la comunicació entre els socis, creant un espai de trobada on poder treballar conjuntament en un projecte o tenir una conversa; segon, convidar-hi a agents externs, escriptors i/o teòrics que estiguin desenvolupant un projecte relacionat amb les arts visuals, a fer-hi una estada; tercer, acollir les converses i presentacions que conformaran a partir del 2018 la programació dels Altiplans.

Taller d'autoproducció analògica

Des de finals del 2017, La Escocesa compta amb un taller d'autoproducció analògica. Pel fet de disposar d'una màquina de risografia, es tracta d'un espai principalment destinat a l'autopublicació de llibres artístics i reculls editorials que tenen a veure amb les accions que es vehiculen al centre a través de les beques de recerca i experimentació artística. Es compta, però, en que els materials es vagin ampliant per tal de tenir, a la llarga, un equip de serigrafia i un laboratori de fotografia i vídeo analògics.

Pati interior

A partir del 2018, es disposa una pantalla de cinema i un projector mòbil al pati interior, per tal d'acollir cicles de vídeos i cinema que tinguin a veure amb la línia d'un artista resident o per tal de programar propostes externes.

Tallers

L'espai compta amb 20 tallers disposats entre el nivell 0, on n'hi ha 8, i el nivell 2, on n'hi ha 12.

Cuina comunitària

Hi ha dues cuines a disposició dels artistes residents, una al nivell 0 i l'altra al nivell 2. Ambdues compten amb tot l'equipament necessari per a que els artistes puguin cuinar.

Recursos materials

La Escocesa compta amb servei wifi, 4 ordinadors, una estació d'edició de vídeo, un equip fotogràfic i de vídeo, 2 projectors, 2 monitors de TV, un equip de so amb microfonia per directes, una màquina de risografia i diversos materials per a la confecció de publicacions (guillotina, grapadora, plegadora, etc.). Compta també amb diverses eines per al treball manual.

Recursos d'informació

La Escocesa compta amb serveis de comunicació interna, un llistat de correu electrònic per a comunicacions de convocatòries i accions o esdeveniments artístics de rellevància, un newsletter d'activitats pròpies i notícies del sector, i una biblioteca amb catàlegs, llibres d'art, documentació d'entitats d'arts visuals i edicions dels artistes i col·laboradors.

1.5. EQUIP DE TREBALL

Enric Puig Punyet

Director

Doctor en Filosofia (UAB-ENS París), comissari independent i escriptor. Ha estat professor a la Universitat Oberta de Catalunya i impulsor de institutinternet.org i Enter Forum, trobada internacional sobre societat i tecnologies. Ha realitzat projectes culturals a institucions com el CCCB, el MACBA, l'Arts Santa Mònica o Alhóndiga Bilbao. Col·laborador habitual a La Maleta de Portbou i El Periódico, és autor dels llibres *La cultura del ranking* (Bellaterra, 2015), *La gran adicció* (Arpa, 2016) i *El Dorado* (Clave intelectual, 2017).

Yolanda Jiménez

Ajudant de coordinació

Màster en Gestió Cultural per la UB (2011) i llicenciada en Comunicació Audiovisual per la Universitat Pompeu Fabra (2007). Ha treballat en àrees de coordinació, comunicació i administració a institucions com el CCCB, l'Institut Ramon Llull, la Diputació de Barcelona, el festival Docúpolis o la FiM Vila-seca, i ha coordinat la comunicació del pavelló català als Eventi Colaterali de la Biennal d'Art i Arquitectura de Venècia els anys 2016 i 2017.

Violeta Mayoral

Producció

Llicenciada en Comunicació i Indústries Culturals a la UB amb menció en Semiòtica a la UNAM. Treballa a Hamaca des del 2015, on és encarregada de l'actualització de les obres dels artistes al catàleg. És també ajudant de producció a Hamaca projecta, cicle mensual de projeccions. Ha treballat com a curadora al taller Mono Rojo de Mèxic DF, i és membre del grup de recerca independent Improbable Research Group.

Andoni Gómez Cámara

Comunicació i Disseny

Graduat en Disseny per l'Escola Superior de Disseny (ESDi). Ha treballat com a responsable del projecte Arxiu Dossiers a Hangar entre 2014 i 2017. També està vinculat a l'espai veïnal autogestionat de Can Batlló i treballa en diversos projectes de disseny gràfic i autoedició com a freelance.

Isabel Sánchez

Comptabilitat

És organitzadora i administradora d'empreses i autònoms des del 1993. És experta en tràmits administratius amb entitats públiques i en resolució de problemes de gestió.

Daniel Zucchelli

Manteniment

Ha treballat en muntatge de stands per a diverses fires internacionals, en muntatge d'escenografies per gires i diverses tasques de manteniment per companyies teatrals i art de carrer.

Helena Calafell Muñoz-Castanyer

Becària

Estudiant de pràctiques, està a punt d'acabar el grau de Comunicació i Indústries Culturals. Paral·lelament, treballa com a acomodadora al Teatre Lliure i participa en diverses associacions del barri de la Sagrada Família.

2. ESPAI ASSOCIATIU DE RESIDÈNCIES ARTÍSTIQUES

2.1. RESIDÈNCIES ARTÍSTIQUES

Un dels objectis principals de La Escocesa com a fàbrica de creació és oferir espais en residència a artistes de Barcelona i internacionals per tal que puguin desenvolupar un projecte artístic en una temporalitat fixada. El període de residència mínim ofert és de 4 mesos, i el màxim de 2 anys, i s'intenta arribar a un equilibri intern entre els residents de curta durada i els de llarga durada. La selecció es realitza mitjançant convocatòria pública, i és un jurat extern designat pel centre qui s'encarrega de triar els candidats.

Actualment, La Escocesa compta amb 20 tallers d'unes dimensions d'entre 30 i 35 m². Són espais adequats diàfans, amb llum natural, d'ús particular i exclusiu.

Tots els artistes residents accedeixen a un taller en residència a La Escocesa a través d'una convocatòria pública. Aquesta convocatòria s'adreça a artistes que desenvolupen el seu treball artístic en l'àmbit de les arts visuals. Els criteris de valoració són la qualitat artística de les propostes presentades, el valor artístic per la seva singularitat, la innovació i el nivell d'implicació i dedicació en el seu treball artístic.

Característiques de les residències:

- El preu del lloguer mensual és de 130€ en el cas d'artistes individuals i de 200€ en el cas de col·lectius d'artistes (màxim 3 artistes).
- El preu inclou servei d'internet, electricitat, aigua i subministraments.
- Les residències donen dret a fer ús dels espais comuns i els serveis que ofereix La Escocesa, entre els que s'hi inclouen una cuina comunitària, diversos espais polivalents, equipament informàtic, de so, de fotografia i de vídeo, i un taller d'autoproducció analògica que inclou una màquina de risografia i diversos elements per a l'autopublicació.
- Els residents tindran la possibilitat d'optar a les beques d'experimentació i recerca artística que ofereix el centre, així com a les beques d'internacionalització. També tindran l'oportunitat de participar en els projectes i exposicions proposats per La Escocesa.
- Els projectes artístics desenvolupats en el marc d'una residència comptaran amb el recolzament de l'equip tècnic del centre, en especial d'un assistent de la producció, i podran beneficiar-se d'un seguiment i assessorament per part d'una comissió curatorial.
- La Escocesa vetllarà per integrar a les xarxes artístiques i culturals de la ciutat els projectes artístics desenvolupats al centre, així com per fer promoció i difusió del treball dels artistes mitjançant els canals propis de comunicació.
- Seguint el model de gestió associativa del centre, els residents escollits per convocatòria passen a ser socis de l'Associació d'Idees EMA, que gestiona l'espai, i com a tals es comprometen a participar de les reunions de coordinació internes, així com a les activitats proposades pel centre.
- L'incompliment del pagament de les quotes mensuals i l'absència continuada a l'espai, així com l'incompliment dels deures com a soci resident, poden ser motius de cessament del període de residència.

El 2018 La Escocesa ha obert una convocatòria de 14 residències en tallers per a la creació artística, ofertes tant a artistes individuals com a col·lectius que desitgin desenvolupar un projecte artístic al centre en un termini de quatre mesos a dos anys.

La present convocatòria ha comptat amb dues modalitats: una externa, per acollir a nous residents, i una interna per tal de normalitzar la situació dels residents històrics que tenien un taller a La Escocesa sense data de sortida. Per tal d'aconseguir un equilibri entre els nous residents i la història del centre i el seu règim associatiu, s'ofereix dins d'aquesta convocatòria un percentatge dels tallers oferts en règim intern, destinats exclusivament als artistes que ja són socis de l'Associació d'Idees EMA.

El jurats per la selecció dels sol·licitants interns estan sempre formats per cinc membres: tres professionals del sector de les arts visuals externs al centre, un representant de l'Institut de Cultura de Barcelona i el Director de La Escocesa. En el cas dels sol·licitants externs, s'afegeixen també al jurat mencionat dos membres que en el moment de la convocatòria siguin artistes residents a La Escocesa.

Per a la convocatòria del 2018, el jurat ha estat format per Daniel G. Andujar, Amanda Cuesta i Oriol Fontdevila com a professionals externs; Rosa Gibert com a representant de l'ICUB; Enric Puig Punyet, Director de La Escocesa; i Juan David Galindo i Marla Jacarilla com a artistes residents de La Escocesa. Aquests últims només han exercit de jurat per a les sol·licituds externes.

El resultat de la convocatòria de residències artístiques externes La Escocesa del 2018 ha estat:

Francesc Ruiz (**residència de 2 anys**)
 Valentina Alvarado i Carlos Vásquez (**residència de 2 anys**)
 Alba Feito (**residència d'1 any**)
 Julia Montilla (**residència d'1 any**)
 Paco Chanivet (**residència de 6 mesos**)
 Juan Antonio Cerezuela (**residència de 6 mesos**)
 Marit Tunestveit (**residència de 4 mesos**)
 Thilleli Rahmoun (**residència de 4 mesos**)
 Alba Rihe (**residència de 4 mesos**)

I el resultat de les residències internes, amb les respectives dates de sortida dels socis històrics, ha estat:

Llapispanc (**residència de 2 anys**)
 Juan Francisco Segura (**residència de 2 anys**)
 Tamara Zaitseva (**residència d'1 any**)
 Ricard Casabayó (**residència d'1 any**)
 Mina Hamada (**residència de 6 mesos**)
 Zosen (**residència de 6 mesos**)

2.2. ARTISTES RESIDENTS DE LLARGA DURADA 2018

Valentina Alvarado

Col·lectiu amb Carlos Vásquez, Febrer 2018 – Gener 2020

Llicenciada en Disseny Gràfic, ha participat en diverses exhibicions col·lectives entre Maracaibo, Caracas, Barcelona, Miami, entre otros. Des del 2014 viu a Barcelona, on estudia el Màster en Creació Artística Contemporània de la UB. En el seu art, hi ha un intent per definir les formes dels territoris a partir del diàleg entre diferents situacions geopolítiques, geogràfiques, emocionals.

Des de la incertesa que porten els desplaçaments busca i intenta crear moments (filmats, dibuixats, en forma d'objectes, convertits en gif) on el qüestionament a la pròpia geografia, el lloc d'origen, l'etnografia, els plànols dígit-anàlegs conversen, es fusionen, es converteixen mestissos.

Alvarado pensa i viu el viatge no només com un canvi de territori i de llenguatge, sinó que ens presenta a una experiència que podríem anomenar de dislocació i que ens ha obligat a reinterpretar les nostres nocions d'identitat.

Filma, dibuix, destrueix, reconstrueix, com si es tractés d'una llibreta, d'un passí de postals, d'una textura abstracta: un mapa que es converteix en un espai desestabilitzat, desenfocat però sempre present.

Carmen de Ayora

Gener 2017 – Gener 2019

Llicenciada en BBA per la Universitat Politècnica de València el 1992. Becada pel programa Erasmus a l'École Nationale Supérieure de Beaux Arts de Paris. Doctorat per la Universitat de Barcelona en els departaments d'escultura contemporània i història de l'estètica.

a base del coneixement, adora la ingenuïtat i la inocència. Proclama el poder de l'art davant totes les coses. a base del coneixement, adora la ingenuïtat i la inocència. Proclama el poder de l'art davant totes les coses.

La preocupa la realitat de manera excessiva, deformant-la cap a un tremendisme en la connotació de les seves formes. Insisteix en la lluita de la consciència afectada per la quotidianitat, treballa a partir de les ferides, treballa a partir dels efectes que l'existència fa i desfà en la seva vida. Desenvolupa els temes en relació al nivell de preocupació que ocupen en el seu dia a dia. Busca opcions per a resistir a partir de l'art. Es deixa emportar per la intuïció i es qüestiona per ella. Utilitza tècniques que siguin barates. L'excessiu del seu procés de treball és la lentitud, és un dels seus cavalls de batalla, mantenir la lentitud i conservar els processos interns amb tot el que demanen. Està implicada políticament, la seva mirada crítica, radical i disident, pateix per això. Creu que l'art ens salvarà. Necessita la malaptesa com

Lluc Baños

Gener 2017 – Gener 2018

Lluc Baños Aixalà (Barcelona, 1985). Graduat Superior en Disseny Gràfic a Escola EINA i llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona i l'Accademia di Belle Arti di Bologna. La seva obra actual se centra en l'estudi dels instruments i sistemes de mediació. La primera fase parteix dels objectes amb els quals mesurem el món que ens envolta i, posteriorment, es focalitza en el mode el qual analitzem i calibrem els nostres propis sentits. Opera principalment des de l'escultura, el dibuix i el vídeo i compagina la seva activitat com artista amb la de coordinador de la residència artística Major 28.

Daniel de la Barra

Gener 2017 – Gener 2019

Comença els seus estudis a Corriente Alterna escuela de Artes Visuales Contemporáneas (Lima, Perú) y posteriorment es trasllada a Madrid per continuar estudiant pintura a l'Atelier Madrid i al Museo del Prado com a copista oficial. Un cop acabada l'etapa de desenvolupament tècnic a la capital espanyola, busca explorar nous mitjans d'expressió que aportin a la seva obra pictòrica com ara la instal·lació, els jocs de llums,... D'aquesta manera, poder reforçar el concepte de la seva obra. Per mitjà de la pintura i l'alteració de la imatge, ens parla dels trastorns socials i emocionals que tothom pateix dins d'un món contemporani de submissió. De tot allò que resulta invisible, avorrit, inconscient col·lectiu. El seu últim treball, Sick Fair, parla de la destrucció de la memòria humana i de com les persones necessiten les xarxes socials i el gran núvol per preservar els seus records. A través d'aquest fil conductor, Daniel mostra una realitat esperpèntica i, al mateix temps, en crea una altra fent el projecte participatiu.

Julia Calvo

Gener 2017 – Gener 2019

Artista que es mou dins el camp de l'escultura, la performance i la instal·lació. Les seves obres són grans intervencions que dialoguen amb l'espai i reflexionen sobre el context que exhibeixen. Aquest interès per trobar el diàleg i interpel·lar l'espectador in situ, fa que en ocasions siguin intervencions lumíniques i cromàtiques que comuniquen directament a través de la percepció del color i la forma. Les atmosferes creades per l'artista també adopten la forma d'exhibicions austeres, on la simplicitat dels elements que hi participen es converteix en una magnitud transcendental.

Ha exposat a Espanya (El Centro Párraga, Espacio de Investigación y Desarrollo para las Artes Escénicas, galería Artnueve), a Barcelona (La Farinera del Clot), Finlàndia (Forum Box), a Alemanya (Genscher galerie, Hamburgo) a diferents fires d'art a Espanya, Alemanya i Suïssa (ARCO, VOLTA, GIAF, Kunstfrühling, Bremen).

Guillermo Carrión

Gener 2016 – Gener 2019

Guillermo Carrión és resident a La Escocesa. La seva obra es compon de diversos materials que al mateix temps esdevenen en diferents textures i colors. Les taques, formes i abstraccions que Guillermo presenta a cada una de les seves peces generen un univers nou. Un univers on, a primera vista, l'espectador pot observar un conjunt d'elements que formen un total, però que a la vegada, cada un d'ells té vida pròpia. Els diferents organismes estan distribuïts de tal manera que el conjunt de tots ells produeix una profunditat de camp, de desnivells; diversos esglaons, més o menys profunds, que generen una expansió frontal del camp de visió tot fent encara més complexa la peça.

Ricard Casabayó

Febrer 2018 – Gener 2019

Per a Ricard Casabayó (Barcelona, 1968), l'art és petjada, és energia condensada en alguna cosa nímia, com una pedra. El seu univers petri recorda al flux energètic que cultures lítiques ancestrals que invocaven amb les seves grans construccions tipus dolmen, però Ricard proposa el que podríem anomenar minilític enfront del megàlit; enfront del monument reivindica al còdol. I en aquestes pedres hi caben infinitat de sensacions, potencialitats, promeses... L'art és aquesta petjada que l'intangibile deixa en el físic, rutes de seda cavades en la roca com a metàfores de viatges sensorials i imprevisibles rastres d'un mar en zel, carícies calcàries regals d'una Edat de Pedra que congelen l'instant d'expectativa, la il·lusió del gest, la màgia de l'ofrena encara no desvetllada. Objectes quotidians transformats en alguna cosa així com exvots privats per efecte de la confrontació matèrica i textural, per l'anivellació tèrmica i simbòlica entre els elements, transvasament sensitiu de l'escultor. La seva trajectòria artística lligada sempre a l'escultura és acariciada també per la fotografia la pintura i les instal·lacions, el seu material és la pedra encara que treballi a més

la fusta, el ferro i materials emergents com a resines, plàstic, alumini, etc que utilitza per portar a terme les seves obres. Amb una preocupació innata per l'espai crea a partir de conceptes aparents convertint en narrativa aspectes suggeridors de ser llegits des de diferents mirades, obres significatives amb invocacions costumistes i oníriques condensades a partir de tècniques molt depurades on el cisell penetra en l'obra per crear un acte d'amor.

Alba Feito

Febrer 2018 – Gener 2019

Alba Feito és dibuixant. L'activitat que realitza té a veure amb aquest llenguatge primitiu i amb les diferents maneres amb les que es poden donar a entendre a través d'aquest, també amb allò simbòlic i narratiu.

Alba Feito es preocupa per les afeccions que passen pel cos i com s'entenen en la pràctica del dibuix. Per a ella és important l'eloqüent de la metàfora visual i de la generació d'imatges. La tensió que hi ha entre l'abstracció i el discurs més narratiu.

Les pàgines fotocopiades dels fanzines, la pell en el tatuatge o el matèric de la ceràmica, són espais que l'interessen també per conversar amb el dibuix.'

Juan David Galindo

Gener 2017 – Gener 2019

Juan David Galindo (Bogotà, 1992) està graduat en Belles Arts i Disseny per l'Escola Massana. Actualment cursa el Programa d'Estudis Independents del MACBA. Els seus projectes artístics s'articulen mitjançant la performance, el vídeo i la instal·lació. Dins el seu CV s'hi troben nombroses exposicions i instal·lacions de caràcter nacional i internacional. Li interessa explorar com s'evidencien les dinàmiques socials i globals en l'aquí i l'ara d'una acció, en el seu cos (cos del ser) i en el cos grupal efímer que es conforma en una acció artística. La seva obra s'articula dins el concepte de violència simbòlica. Pierre Bourdieu la defineix com una relació on s'exerceix de forma violenta indirecta contra els dominats que són còmplices a la dominació a la qual estan sotmesos. Explora creences, dinàmiques, costums i idees que contenen estratègies de rèplica del poder. Busca evidenciar certes dinàmiques de llibertat paradoxal situant-se en diferents coordenades davant la idea de poder: l'autoritat, el vigor, la prerrogativa o el mateix assoliment, a partir de la relació d'un grup o una comunitat. Els seus projectes s'activen principalment amb accions en

forma de performances –el seu cos visible- o en dinàmiques controlades guionitzades en les que participa el públic.

Marla Jacarilla

Gener 2016 – Gener 2019

Artista visual, escriptora i crítica cinematogràfica. Editora de la revista de crítica i anàlisi cinematogràfic *Contrapicado*. Col·labora en publicacions com *Cortosfera*, *Miradas de cine*, *A*Desk* o *Caiman Cuadernos de Cine*. Guanyadora de beques com la Beca para la creació artística *Fundación Guasch Coranty* o les *Beques Videoarte de la Fundación BBVA*. Premi a la millor artista *ART NOU 2012*. Ha participat en exposicions col·lectives com: *Especies de espacios* (MACBA), *Factotum* (Fundació Antoni Tàpies), *La condició narrativa* (La Capella, Barcelona), *Disruptions* (Galería Senda), *Pogo* (Arts Santa Mònica, Barcelona), *Pas de Deux*, *Qualsevol similitud amb la realitat es pura coincidència* (Sala d'Art Jove). Algunes exposicions individuals recents són: *Anotaciones para una eiségesis* (Twin Gallery, Madrid), *Obras (in)completas* (EspaiDos, Sala Muncunill, Terrassa) o *Intento frustrado de enumeración y explicación de todos aquellos elementos que resultan superfluos en la construcción de una catedral* (Capella de Sant Roc, Valls).

Llapispanc

Febrer 2018 – Gener 2020

L'obra de Llapispanc es compon de diverses estratègies per fer aflorar un corpus artístic que voldria fer-se coherent i compacte però que es diversifica en texts, missatges, correus electrònics, el blog, imatges, dibuixos, accions, accions participatives, accions musicals, vestigis i residus de les accions, vídeos, música, soroll i art sonor, instal·lació i força quantitat d'art efímer en constant autoconsumició al voltant del taller-estudi a La Escocesa, que ha esdevingut com un abocador d'objectes i envasos. I dins el caos del seu refugi, s'hi troba l'essència d'un anti-quari que emmagatzema cada un dels seus records i els atorga el do de la immortalitat; coherent i compacta.

Julia Montilla

Febrer 2018 – Gener 2019

Julia Montilla Campillo, llicenciada en Belles Arts i Màster en Produccions Artístiques i investigació. Es dedica professionalment a l'art des de mitjans dels anys noranta, activitat que vincula a la investigació i que ha desenvolupat de manera simultània a altres interessos, com la docència i el món del llibre. És sòcia fundadora de la llibreria cooperativista La caníbal, especialitzada en eines de transformació social, ha coordinat l'arxiu de vídeo d'Hamaca, sent responsable de la part educativa. També treballa de tutora d'acollida en el grau d'Arts de la Universitat Oberta de Catalunya i és docent en un institut públic de secundària. Actualment, és vocal del patronat de la Fundació privada AAVC i milita en diversos espais veïnals. Des de finals de 2008 anys ha centrat la seva investigació al voltant del paper que juguen les creences religioses i, en concret, les icones femenines en la construcció i preservació dels mites nacionals. Les característiques dels fenòmens visionaris i els seus paroxismes religiosos, així com les ideologies que es destil·len d'ells i la seva repercussió en la vida dels individus i les comunitats, conformen el seu corpus de producció.

Idoia Montón

Gener 2015 – Març 2018

Idoia Montón Gorostegui neix a Donostia el 1969. El 1988 fixa la residència a Bilbao i el 2004 torna a la capital basca. L'octubre de 2007 es trasllada a Barcelona fins avui dia. Cursats els estudis de Belles Arts a la Universitat del País Basc, l'artista no ha parat mai de formar-se: seminaris, tallers, monogràfics, beques... Així com mostrar les seves obres en diverses sales d'arreu del país. Idoia Monton treballa amb idees que necessita definir i, paral·lelament o entrecruantse, amb formes que desitja manipular. La pressió de l'esforç d'arribar a la idea s'allibera en el procés que genera la manipulació de la forma. L'aleatorietat de la forma conjuga amb la força, la lluita i la direcció generada per la idea. Construeix imatges en les quals els elements que intervenen li permeten reflexionar en una espècie de tesi filosòfica no racional sobre el món, la realitat social, el temps contemporani,... Imatges que funcionin com a formes d'antipoder. Les que intueix com a producte social, com a antagonisme polític o de desobediència feminista.

Guillermo Moreno Mirallas

Gener 2017 – Gener 2019

Nascut a Saragossa el 1984, actualment viu i treballa a Barcelona. Llicenciat en Belles Arts a la Universitat de Barcelona. Tècnic superior en Gràfica Publicitària a l'Escola de Disseny i Arts La Llotja, Barcelona. Estudis de violí i piano al Conservatori Professional de Música de Saragossa. L'atrau la recerca de la poètica en les petites coses, tant com l'observació dels aspectes universals de l'existència i la seva comprensió, per a la posterior traducció a un llenguatge artístic. El desenvolupament de projectes que d'alguna forma transcendeixin metàfores sobre l'universal i quotidià. El pas del temps, la memòria, la capacitat de l'ésser humà per a sentir estímuls emocionals a partir de petits i precisos gestos són les bases en les quals es fomenta el seu treball. Sobre aquestes premisses, la seva producció és intuïtiva i parteix sempre d'una inquietud cap al desconegut. La seva intenció és primer comprendre i després transformar, alguns cops, en termes una mica ambigus que permeten a l'espectador conduir la proposta de l'artista al seu imaginari personal aconseguint així que se la faci una mica seva. Intenta transformar les seves reflexions individuals en compartides.

Marina Rubio

Gener 2017 – Gener 2019

La seva atracció per l'objecte industrial, trobat, reproduït i manipulat li serveix per generar especulacions sobre la realitat en la qual el material es mostra amb contundència. Després d'endinsar-se en el terreny de la ceràmica, el caràcter lúdic de la seva obra s'accentua optant per experimentar amb el retrobament, l'atzar i la improvisació; així doncs, buscant noves maneres d'entendre les relacions entre l'obra, el cos de l'espectador i l'espai en el qual es troben. En els seus últims treballs, indaga sobre la representació d'un univers fragmentat. Per aquest motiu, crea sistemes constructius on els objectes es troben estructurats relacionats entre si contribuint a la creació d'altres cossos més grans. Nascuda a Saragossa (1986), es trasllada a Barcelona el 2008 per estudiar la carrera de Belles Arts, un cop acabats els estudis d'escultura a la seva ciutat natal. El 2015, es muda a Bilbao per estudiar el Màster de Ceràmica de la Universitat del País Basc i així obrir noves vies d'investigació en la seva carrera artística. Ha participat en exposicions col·lectives a Barcelona, València, Palafrugell, Palma de Mallorca, Montpel·lier i a l'última edició de la Bial de Casablanca.

També n'ha realitzat d'individuals a Saragossa (convocatòria Impulso Lateral del Instituto Aragonés de Arte y Cultura Contemporáneos Pablo Serrano de Zaragoza) i també en diversos centres culturals de Barcelona.

Francesc Ruiz

Febrer 2018 – Gener 2020

Francesc Ruiz (Barcelona, 1971) parteix del còmic com a substrat estètic, narratiu i intel·lectual, i també com a material històric i operatiu. Aplicant-ho a manera de continent o descripció de la realitat (a través de la creació, l'alteració, la restitució o l'acoblament, entre altres vies) genera històries possibles que revelen els engranatges a través dels quals es construeixen les identitats individuals i socials, la identitat sexual o també la identitat de la ciutat.

El seu treball s'ha pogut veure individualment a Oslo PILOT (Oslo), Institut Valencià d'Art Modern - IVAM (València), Gasworks (Londres), Centre d'Art la Panera (Lleida), Contemporary Image Collective (el Caire), Centre d'Art Santa Mònica (Barcelona) o a la Fundació Joan Miró (Barcelona).

Ha participat en els últims anys en exposicions col·lectives com "The Subjects", (Biennal de Venècia), Wheredolendandyoubegun (Biennal de Göteborg), Kaboom! (Weserburg Museum, Bremen), Philagrafika (Trempe Gallery, Philadelphia), The Last Newspaper (New Museum, Nova York) o To Illustrate

and Multiply: an Open Book (The Museum of Contemporary Art of Los Angeles - MOCA (Los Angeles)).

Juan Francisco Segura

Febrer 2018 – Gener 2020

Juan Francisco Segura va realitzar estudis de tècniques pictòriques i diferents tallers de gravat i serigrafia a l'Ateneu de Cerdanyola del Vallès. La filosofia oriental té un gran paper en la seva obra: des del 1988 l'artista estudia i practica Ikebana, art de l'arranjament floral, a l'Escola Ikebana de Barcelona i és instructor de primer grau per l'Escola Ikenobo de Kyoto. Ha impartit talleres i conferències d'aquesta disciplina i ha ampliat els seus estudis d'Ikebana amb nombroses estances al Japó. La presència del zen i el budisme impregnen la seva obra, que pretén saber què hi ha darrere de la pintura, arrancant trossos de la tela del llenç.

“Existeix sense cap tipus de dubte un factor essencial en l'obra de Juan Francisco Segura: La contemplació. Un fet determinant en el seu procés previ de creació. Un fenomen que s'acosta allò que és més íntim i personal de l'artista”, diu Joan Gil.

Carlos Vásquez

Col·lectiu amb Valentina Alvarado, Febrer 2018 – Gener 2020

Carlos Vásquez és artista i els llenguatges que utilitza són la fotografia i el cinema, sobretot des d'un llenguatge experimental i amb la intenció d'expandir els seus dispositius formals. La seva feina es concentra en recuperar llenguatges, tècniques i significats considerats obsolets, entre ells, la producció d'imatges analògiques fotogràfiques i cinematogràfiques, la "Presentització" de la història en la contemporaneïtat o el qüestionar constantment la linealitat del temps i el seu suposat avanç cap al progrés. Vasquez està interessat en el gir documental de l'art contemporani, l'interessen els discursos sobre la realitat i les maneres de producció de les imatges document. Per a ell és important que els llenguatges que utilitza tinguin una presència rellevant en l'origen i evolució del concepte d'imatge dialèctica; que acullin a través de la seva tècnica discursos documentals, és a dir, que les formalitzacions de la realitat es considerin testimonials; i que en la seva pròpia història com a llenguatge artístic tinguin una estreta relació amb allò urbà.

Tamara Zaitseva

Febrer 2018 – Gener 2019

Tamara Zaitseva és una artista polifacètica que desenvolupa la seva obra en diversos estils i tècniques. La pintura i la fotografia són els principals idiomes que pren per establir un diàleg entre ella, l'obra i el públic. En el cas de la pintura, l'abstracció domina la majoria d'obres de l'artista. Aquest llenguatge conceptual transporta a espais i moviments on s'intueixen tant macro com micro cosmos i totes les lleis que els constitueixen. Universos plens de dialèctiques entre cada una de les pinzellades. La figuració, per això, també té un lloc dins la seva ment. Aquest vessant és utilitzat per descriure microespais i elements del seu entorn, situacions impròpies, éssers desconeguts, ... Així doncs, partint d'una realitat terrenal, Tamara transita per territoris d'insomni.

2.3. ARTISTES RESIDENTS DE CURTA DURADA I TEMPORALS 2018

Juan Antonio Cerezuela

Agost 2018 – Gener 2019

El treball de Cerezuela aborda la manera en què la nostra identitat es construeix a través de diferents mitjans i contextos, on el llenguatge verbal i textual ocupa una funció important, constituint la principal matèria que configura la seva obra. En aquesta, els llibres, els documents personals, els diaris i els secrets són els protagonistes i els punts de partida per explicar històries que de vegades dialoguen amb la ficció i la invenció.

En alguns dels seus últims projectes desenvolupen un interès cap a la idea de registre i d'arxiu, així com cap a la massificació de dades, mitjançant la captació del flux d'informació personal a través de la xarxa.

En la seva obra sempre hi ha una correlació entre llenguatge, temps i espai: la traducció espacial d'una temporalitat concreta, o la quantitat d'informació que pot generar-se en un mínuscul moment.

Paco Chanivet

Agost 2018 – Gener 2019

“Estem entre dos móns, un no el reconeixem i l'altre encara no existeix” I.S

Entre aquests dos universos es troba l'obra de Chanivet, que amb una actitud descreguda i sorneguera deriva entre allò rar, allò bell i allò sublim. Influenciat per una educació catòlica i cristiana, manté una relació de dependència amb l'absolut que ha convertit la seva producció artística en una efusió de formes i temes. La seva pràctica és fragmentària, i evita qualsevol sistematització. La seva metodologia és un bast intent per imitar les propietats de l'entrellaçament quàntic, connectant punts que, a primera vista, són lluny els uns dels altres per crear models de realitat emergents que no s'assemblin a la ja existent sinó que perverteixin la nostra relació amb la mateixa. Les seves obsessions aborden temes com la forma en què els mites primigenis es repeteixen a través nostre, l'amor com a manera d'evadir la naturalesa tràgica de l'existència, la tecnologia com la porta d'accés a una realitat que no busca substituir la que ens empara, sinó a qüestionar-se com l'única plausible, i especular amb les possibilitats que cremen al cor dels impossibles.

Esteban Cornacchia

Gener 2018 – Abril 2018

Neix el gener de 1981 a Buenos Aires. Estudia Llicenciatura d'Arts Visuals -Pintura- a la Universidad Nacional de Arte. Des de l'any 2000 participa a diferents projectes artístics, individuals i col·lectius, a Argentina. La seva obra es basa en el dibuix, la pintura i la fotografia. El novembre de 2017 es trasllada a la Fàbrica de Creació Analògica La Escocesa treballant amb barri de Poblenou i altres residències de creació.

Mina Hamada

Febrer 2018 – Juliol 2018

Mina Hamanada és una artista plàstica d'origen japonès establerta a Barcelona des de finals de 2009. La seva obra es centra en la pintura, la il·lustració i els murals; en els últims anys ha destacat el seu treball mural en grans superfícies. Mina transmet les seves bones vibracions a través de formes lliures i orgàniques carregades de color, ritme i improvisació: tres de les principals característiques que diferencien a l'artista. Els seus treballs es poden trobar a diverses ciutats d'Europa, Japó, Estats Units i Sud Amèrica.

Louise Manifold

Gener 2018 – Febrer 2018

Nascuda a Galway, Irlanda, Louise es va graduar al Central St Martins College London i al Galway / Mayo Institute of Technology. Ha exposat extensament per tot Irlanda i internacionalment en exposicions a l'ISCP de Nova York, el Proximal Distances de Chicago, la Fira d'Art de Supermercats d'Estocolm, el Centre d'Arts de la Red House Syracuse de Nova York, el Candid Arts Centre de Londres, i les Galeries 411 de Xina. Ha obtingut residències de l'Ajuntament de Galway (2007), Tyrone Guthrie (2008) SIM Islàndia (2008), ISCP Nova York (2010-11), la Fundació Botín (2013) i la Royal Hibernian Academy de Dublín (2014-15).

Louise ha estat premiada per The Arts Council d'Irlanda, Culture Ireland i les autoritats locals. El 2009 va ser una de les quatre artistes nominades a la llista per al premi Allied Irish Bank Art per a joves artistes emergents.

Thilleli Rahmoun

Setembre 2018 – Desembre 2018

La pràctica artística de Thilleli Rahmoun tracta de la presència d'un 'cos estrany', una barreja barroca de desmesura i d'absurd, i la representació d'episodis de la vida real, il·lustrats per històries improbables i oníriques. La seva preocupació actual és la de trobar una correspondència entre la seva pràctica, les contorsions de la vida, de la Història i de la seva pròpia història. Les evocacions són nombroses, particularment les relatives a l'energia frustrada.

Alba Rihe

Març 2018 – Juliol 2018

A Alba Rihe li agrada definir-se com a incitadora cultural, cosa que li permet tenir un estil multidisciplinari per llençar el seu missatge; el missatge juga entre allò 'bizarre', la crítica i sobretot l'humor, ja que l'humor té la capacitat d'arribar a una profunditat despreocupada que pot interpel·lar altres en el procés de difondre el contingut; el contingut va de la mà d'experiències viscudes empíricament, ja que Rihe considera que es pot parlar amb una coherència i honestedat a l'hora de compartir-les i crear una vibració compartida; la vibració es traspasa a través d'un cos, una posada en escena, una intencionalitat, un punt de vista.

Marit Tunestveit

Juliol 2018 – Octubre 2018

Marit Tunestveit troba la inspiració observant, en el diàleg amb si mateixa, en les situacions percebudes i a través de la interacció que sorgeix quan s'enfronta a allò desconegut, a alguna cosa intangible, alguna cosa que es desencadena i la fascina o l'emprenya. Abans treballava en temes més íntims però, ja fa un temps que els seus interessos artístics van més enllà. Ara li interessen temes de caire social, cultural, econòmic i qüestions polítiques relacionades amb la dignitat humana, la igualtat de gènere, la jerarquia social, la immigració i el medi ambient. Aquest canvi és més una evolució que un canvi en els seus camps d'interès. La seva pròpia obra i ella mateixa, són una transició permanent, sempre exposades a allò nou.

Zosen

Febrer 2018 – Juliol 2018

L'art de Zosen tracta sobre la interconnectivitat. Primerament, en termes de pintura -connectivitat i fusió són clau dins el seu enfocament, de la manera que ell utilitza els colors, plans, patterns i formes que s'entrellacen com un mosaic tot combinant idees pictòriques de forma lliure. Quasi com la improvisació d'un músic de Jazz, Zosen juga amb notes que sonen per a crear emocionants acords visuals, harmonies i ritmes de colors. La seva obra tracta sobre el llinatge cultural, la manera en la qual aquesta visió universal de la societat remunta a cultures antigues a través d'històries indígenes i la seva iconografia. A través dels seus viatges arreu del món, en particular Amèrica Llatina, s'ha sentit atret pels símbols antics, com aquells que s'utilitzen dins les cultures precolombines de les Amèriques, i així ha anat influenciant i enriquint el seu lèxic visual. Hi ha un vigor en la pràctica d'aquest artista que ve de pintar al carrer incessantment -una energia difícil d'explicar amb paraules. La seva pintura és un espectacle, un joc de formes, naïf, expressiu, creant combinacions de color i forma inusuals i potents que capten un moment del temps.

2.4. TEIXIT ASSOCIATIU

Ja fa alguns anys que La Escocesa es troba en una situació especial: per una banda, el seu caràcter públic com una de les Fàbriques de Creació de Barcelona torna una exigència bàsica la rotació dels artistes que hi acull; per l'altra, per no oblidar la seva història de fàbrica recuperada és desitjable mantenir la vinculació de la primera comunitat d'artistes que van recuperar l'espai i en van assentar el seu ús i caràcter.

La solució a aquest problema, proposada per la nova direcció i aprovada en assemblea extraordinària de l'Associació d'Idees EMA, ha consistit en deixar lliures el primer trimestre del 2018 tots els tallers ocupats per antics residents que no tenien data de sortida i, alhora, complementar aquesta reestructuració amb una triple tipologia de socis de l'associació:

- **Residents:** els socis que tenen un taller en residència. També poden fer ús dels espais comuns i dels serveis que ofereix La Escocesa (com el taller d'autoproducció analògica), gratuïtament o a un preu reduït, i tenen veu i vot a l'Assemblea de socis. Adquireixen la condició de socis residents després d'haver passat un procés de convocatòria pública i ser escollits per un jurat extern.

El temps de residència i, per tant, la data de sortida els fixa la pròpia convocatòria, i serà d'entre 4 mesos i 2 anys (amb una durada flexible, dependent del projecte presentat).

- **Usuaris:** els usuaris de l'espai que no tenen un taller propi en residència. Igual que els socis residents, poden fer ús dels espais comuns i dels serveis, gratuïtament o a un preu reduït, i tenen veu i vot a l'Assemblea. Tot i que en un primer moment aquesta tipologia de socis està pensada pels antics residents, durant el 2018 s'obrirà a la comunitat artística de la ciutat.

Les convocatòries d'entrada per accedir a un taller i, per tant, a la condició de soci resident, s'oferiran de manera externa per oferir al centre la circulació i l'accessibilitat desitjada. Això no obstant, per aconseguir també un equilibri amb la història del centre i el contacte amb els seus membres fundacionals, s'oferirà també, dins la mateixa convocatòria, un 20% dels tallers oferts en règim intern, és a dir, als socis usuaris. L'elecció dels residents que entrin mitjançant aquesta quota de règim intern quedarà subjecte a la mateixa normativa i als mateixos requeriments de presentació que la resta de vacants ofertes, i serà

escollida pel mateix jurat extern.

A la llarga, l'obertura del règim de soci-usuari a la comunitat artística de la ciutat farà de La Escocesa un espai de constant circulació d'idees i de processos creatius. Els interessats podran utilitzar els espais i el taller d'autoproducció analògica, juntament amb la resta de serveis oferts. Però, a més, formaran part del teixit associatiu i podran accedir amb més facilitat, quan tinguin un projecte que els hi exigeixi un espai dedicat, als tallers oferts en convocatòria pública.

Per tal d'oferir solució a aquesta situació especial i, alhora, pensar sobre les implicacions que té una situació com la de La Escocesa com a cas d'estudi per les polítiques culturals, el centre impulsarà el projecte denominat "De servei públic a recurs comú". L'objectiu d'aquest projecte és pensar el cas de La Escocesa com a detonant d'alguns interrogants que apareixen avui dia en matèria de polítiques culturals.

Junta 2018

La gestió de La Escocesa corre a càrrec de l'Associació d'Idees EMA, de la que tots els artistes residents seleccionats per convocatòria pública i els usuaris del centre en són associats.

L'Assemblea general i ordinària celebrada el gener del 2018 va escollir la següent Junta, que va servir com a òrgan de representació al llarg de l'any, decidint activament sobre la programació del centre a través de reunions periòdiques amb la direcció:

Joan-Marc Batlle (President)
Juan David Galindo (Secretari)
Marina Rubio (Tresorera)
Guillermo Carrión (Vocal)
Guillermo Moreno (Vocal)
Juan Francisco Segura (Vocal)
Tamara Zaitseva (Vocal)

2.5. CREAR (A) LA FÀBRICA DEL COMÚ

Projecte desenvolupat per
Oriol Fontdevila i Enric Puig Punyet

“La Escocesa: crear (a) la fàbrica del comú” proposa un procés de reflexió col·lectiva sobre el model de gestió d’un equipament cultural en el que es basen La Escocesa i l’Associació d’Idees EMA. La particularitat del cas concret, que parteix d’una iniciativa privada i es redirigeix cap a un recurs comú, s’utilitzarà com a cas d’estudi per generar una discussió al voltant del model i la generació d’un manual de bones pràctiques. La discussió es construirà tot fent-ne partícips als i les mateixes artistes de l’associació que gestiona el centre, alhora que es buscarà fer extensible al sector cultural i artístic de la ciutat de Barcelona. La proposta pren La Escocesa com a cas d’estudi, al mateix temps que com a dispositiu amb el qual preguntar-nos per l’actualitat de la vocació pública en l’art, així com per llançar hipòtesis sobre el futur dels centres d’art en el marc d’una política cultural del comú.

La Escocesa és un centre de producció artística multidisciplinar que actualment es troba en un moment de transició important: si bé en el seu origen va ser fundat per un grup d’artistes i ha funcionat durant anys

com a un espai autogestionat, la incorporació al pla de fàbriques de creació de l’Ajuntament de Barcelona ha comportat que la seva vocació pública s’hagi hagut de sincronitzar cada cop més amb l’agenda de l’Institut de Cultura de Barcelona. Aquest encaix comporta una sèrie d’interrogants: quin és el paper del règim associatiu en la gestió d’un recurs comú? Quins avantatges i inconvenients té la professionalització de l’equip de treball i desenvolupament en un context artístic regit per la precarietat? Com es cohesiona la història d’un projecte privat amb la construcció d’un projecte públic i un recurs comú?

#1 - MOMENT DE MEMÒRIA

Trobada d’antics artistes residents, antics treballadors de la fàbrica, historiadors i veïns del Poble Nou per revisar la memòria de La Escocesa. Si tens o has tingut alguna relació amb La Escocesa, o simplement curiositat per l’espai, pots acompanyar-nos en aquest moment de retrobada. I si tens qualsevol material relacionat amb La Escocesa o amb fàbriques del Poblenou (fotografies, cartells, documents), pots portar-los per comparir-los entre tots. Obert a tots els públics.

Dissabte, 12 de maig

12:00 – Trobada entre els participants. Recepció de materials històrics.
13:00 – Vermut.
15:00 – Visites a l’espai, a càrrec d’antics artistes residents i antics treballadors.

#2 – JORNADES DE DEBAT

Dimecres, 23 de maig

17:00 – Presentació Oriol Fontdevila.

17:30 – Conferència: Entre estudis, tallers, laboratoris, fàbriques i museus, per Santi Eraso (programador cultural).

Entre un model de cultura monumental i espectacular, basat en les ciutats marca i la propaganda institucional, en la complicitat amb les grans indústries del turisme, l'oci i l'entreteniment, és molt millor invertir més i millor en equipaments d'una dimensió petita o mitjana, i en projectes que treballen a mitjà i llarg termini, que tendeixin a generar programes més estructurals i menys conjunturals, passatgers, efímers o de ràpida obsolescència. Un sistema cultural que afecti molt més a la permacultura i les xaxes micro, més i des de les xarxes ciutadanes, associacions de barri, col·lectius socials, creadors, agents i petites i mitjanes empreses intermediàries i menys des de la maquinària funcional de l'Estat o dels lobbies de la gran indústria de l'oci i de l'entreteniment.

18:45 – Quins vincles? Anades i vingudes de l'art al Poblenou i del Poblenou a l'art.

Taula rodona amb Amanda Cuesta (crítica d'art), Jeffrey Swartz (crític d'art), Joana Hurtado (Can Felipa) i Llapispanc (La Escocesa).

El Poblenou ha estat un dels escenaris de l'art a Barcelona des de mitjan de la dècada de 1990. Primer amb el procés de desindustrialització, les fàbriques que hi havia al barri es van omplir d'artistes que en van renovar l'activitat. Amb el canvi de segle, la situació sofriria un nou sotrac amb l'inici d'un virulent procés de requalificació del sòl i de gentrificació urbana, que comportaria als artistes desplaçar-se de nou. Tanmateix alguns dels espais han sobreviscut fins a l'actualitat, tot acomodant-se als estàndards de les polítiques públiques municipals.

Amb aquesta taula rodona es planteja un debat sobre les relacions que històricament s'han establert entre el teixit artístic i el teixit urbà de la ciutat –atenent-se al cas concret del Poblenou–, així com se n'analitzaran tant les potencialitats com les controvèrsies que resulten d'aquests vincles. de La Escocesa. S'espera que en el procés de treball col·lectiu hi conflueixin les aportacions i els interessos dels artistes de La Escocesa, de l'actual

equip de treball, així com dels impulsors i els diversos agents que participaran en aquest projecte.

Dijous, 24 de maig

17:00 – Presentació de propostes dels artistes residents a La Escocesa. (Guillermo Moreno Mirallas, Marla Jacarilla, Juan David Galindo, Juan Francisco Segura Martínez, Valentina Alvarado Matos, Carlos Vásquez)

17.30 – ¿Per què serveix això? Usos, interferències i negociacions en les institucions culturals contemporànies. Conferència de Jesús Carrillo (programador cultural).

Amb la conferència es repassaran críticament alguns models i processos mitjançant els que les institucions d'art contemporani han buscat reubicar-se i redefinir la seva utilitat social enfront de la crisi oberta el 2008. Específicament, s'abordaran casos que han tingut lloc dins del marc del projecte Los usos del arte, desenvolupats amb L'Internationale, una confederació de museus en la qual el ponent ha participat.

18.45 – Quins engranatges? Infraestructura artística i política cultural comunitària. Taula rodona amb Jose Antonio Delgado (programador cultural, UNZIP), Úriel (Can Batlló), Ángela Palacios i Quim Packard (Fireplace) i Enric Puig (La Escocesa).

La lògica del codi obert s'ha instal·lat en els plantejaments recents de política cultural més progressistes: des de l'administració pública s'estarien afavorint actualment els processos de transferència dels recursos culturals cap a la ciutadania, així com se n'intensificaria l'autogestió i es comptaria amb la iniciativa dels usuaris per regenerar-los en tant que recurs comú.

Formules de gestió com les que presenta actualment la fàbrica La Escocesa poden exemplificar aquesta tendència, en tant que una associació d'artistes és la que es troba al capdavant de la gestió d'un equipament que ha assolit una titularitat pública. De totes maneres, no són poques les controvèrsies que acompanyen els paradigmes més recents d'espais i de polítiques artístics. Amb aquesta taula rodona es volen detectar alguns dels problemes que són comuns, així com debatre a l'entorn dels reptes que afronten en l'actualitat i les línies de desenvolupament futur.

3. CENTRE D'EXPERIMENTACIÓ I COL·LECTIVITZACIÓ

3.1. DEFINICIÓ

La Escocesa vol crear una clara diferenciació entre el que hi passa i es mostra a dins i el que s'exporta i es mostra a fora. L'obra acabada dels artistes, tant residents com usuaris, serà subjecte d'exhibició en centres amb els que s'establirà connexió. A La Escocesa, en canvi, s'hi mostrarà la naturalesa processual d'aquesta obra, i les dinàmiques que és capaç de crear tant a nivell de discurs com a nivell de creació de comunitats.

Els objectius d'aquesta estratègia són: assessorar, guiar i impulsar als artistes que estan en residència i als usuaris del centre; crear comunitat entre els residents i els usuaris, i amb el col·lectiu d'artistes i agents culturals del barri i la ciutat; fer de La Escocesa un centre d'experimentació atractiu per la comunitat artística i cultural; establir connexions amb altres centres artístics i culturals.

Per assolir aquests objectius es portaran a terme diverses estratègies. La més important és la transformació de la ja tradicional beca de producció per una sèrie de beques de recerca, experimentació i seguiment del procés artístic que animin als artistes (tant als residents i usuaris com a artistes externs) a crear processos experimentals continuats al voltant de la seva obra: converses, tallers

que impliquin a la comunitat, propostes experimentals i performatives, etc.

Per la presentació a la convocatòria, es demanarà als artistes que detallin la metodologia i que presentin un calendari d'activitat i una estimació pressupostària. La presentació i l'elaboració d'aquests processos seran el que nodriran en bona part la programació dels espais de La Escocesa durant l'any.

El seguiment d'aquesta programació anirà a càrrec, per una banda, del equip tècnic, conformat per tres persones encarregades de la producció, la comunicació i l'administració que vetllaran pel correcte desenvolupament dels projectes al marc de La Escocesa. Per l'altra banda, la direcció artística s'encarregarà del seguiment conceptual dels projectes que conformin la programació del centre. La Escocesa oferirà també tallers de formació oberts, tot i que dedicats especialment als seus socis residents i usuaris. Els tallers es basaran en gran part en oferir a la comunitat artística els elements per portar a terme la seva obra en els nous espais comunitaris: elaboració de propostes, presentació de metodologies de treball, confecció de pressupostos, etc.

3.2. BEQUES DE RECERCA I EXPERIMENTACIÓ ARTÍSTICA 2017-2018

A finals del 2017, La Escocesa va obrir la primera convocatòria de beques de recerca i experimentació artística, adreçades tant a artistes residents com a externs.

L'objecte d'aquestes beques és promoure el treball individual o col·lectiu en un projecte de recerca i experimentació en arts visuals que aportï continguts, conceptualització, metodologia, planificació, formació i/o estratègies de col·lectivització dins d'una línia artística determinada o al voltant de l'obra o trajectòria artística del sol·licitant. Les propostes becaades s'han de realitzar al llarg dels següents 9 mesos a comptar des de la resolució de la beca.

El jurat de selecció ha estat format per David Armengol, Judit Vidiella, Quim Packard i Enric Puig Punyet com a Director de La Escocesa.

Els projectes becats per aquesta primera edició han estat els que es detallen a continuació.

TOMORROW STARTS HERE

La Escocesa Data

Un projecte de Robert Cervera

La Escocesa Data Center de Robert Cervera

El projecte de Cervera té com a punt de partida les coordenades físiques i històriques de La Escocesa. Situada al districte digital 22@ de Barcelona, aquesta antiga fàbrica textil tot just acaba de prendre un camí alternatiu al de la veïna fabrica de Ca L'Alíer. Mentre Ca L'Alíer està sent transformada per la multinacional CISCO en un centre privat de noves tecnologies, La Escocesa ha estat adquirida per l'Ajuntament per desenvolupar-hi un projecte públic cultural i d'habitatge. L'interès de l'artista com a esculptor rau en investigar les condicions materials d'aquest moment: la presència al barri de materials com ara tubs i canalitzacions, que estan sent instal·lats per establir els sistemes de subministrament per als nous residents; l'ús del formigó com a material basic d'aquesta transformació; o les connexions entre els sistemes de programació dels telers que funcionaven a La Escocesa i el desenvolupament de la informàtica i l'emmagatzemament de dades digitals.

Poner el cuerpo: pensamiento coreográfico y dinamita

de María Alcaide i Juliana Guerrero

“Pensamiento coreográfico y dinamita” neix de diverses preguntes comunes sobre la descolonització del pensament, les institucions que les enmarquen i les formes de disciplina. Les relacions tren lloc entre l'espai, els cossos i els objectes serveixen de mitjà d'investigació i representen un territori des del qual pensar. En les sessions treballarem amb diferents pràctiques artístiques des de la dansa al dibuix, l'escultura o la performance, fixant l'atenció en la plasticitat que ens ofereixen els materials i com això ens permet ampliar les possibilitats en el discurs.

Desbordando el archivo

de Pablo Santa Olalla

En els últims anys, tant des de la teoria com des de la pràctica, tant des del camp de l'art com des d'altres àrees del coneixement, s'ha practicat en gran quantitat d'oportunitats i contexts al voltant de l'arxiu com a metodologia. Aquest taller parteix de totes aquelles teoritzacions i posades en pràctica, tot i que les pretén desbordar mitjançant el suggeriment del concepte tecnologies de l'acumulació. Sense cap mena de dubte, mecanisme com la llista, la sèrie, la col·lecció, el glossari, la taxonomia, les bases de dades, el mapa i l'atles, entre altres, deuen gran part de les seves capacitats al conegut paradigma del arxiu (Guash 2010). Però també posseeixen característiques específiques que els diferencien entre si i d'altres metodologies de treball i investigació.

GRAY RIDGES, SOUNDS OF FEELING (MILD SYNESTHESIA)

**GUILLERMO MORENO MIRALLAS
(+ LINALAB)**

Dijous, 15 de març, a les 19:00 hrs.

Lloc: **La Escocesa**
C/ Pere IV, 345, Barcelona

Guillermo Moreno Mirallas porta més d'un any treballant en un procés que se sustenta a la base de la tradició pictòrica, del paisatgisme i de l'observació per després mutar i sortir de la bidimensionalitat del llenç, creant una instal·lació que transita i opera en llenguatges sonors i d'experimentació lumínica. La proposta final es pot tocar, escoltar, mirar i sentir.

Aquest mes, l'artista desenvoluparà en col·laboració amb Linalab un laboratori de recerca en el qual, a partir d'electrificar diverses roques, estudiaran i manipularan el so que aquestes produeixin per posteriorment convertir-ho en diferents paisatges sonors i lumínics.

El dijous 15 de Març a les 19:00 hrs. s'obriran les portes de La Escocesa per compartir els resultats obtinguts amb el públic assistent.

Més info: www.laescocesa.org
info@laescocesa.org

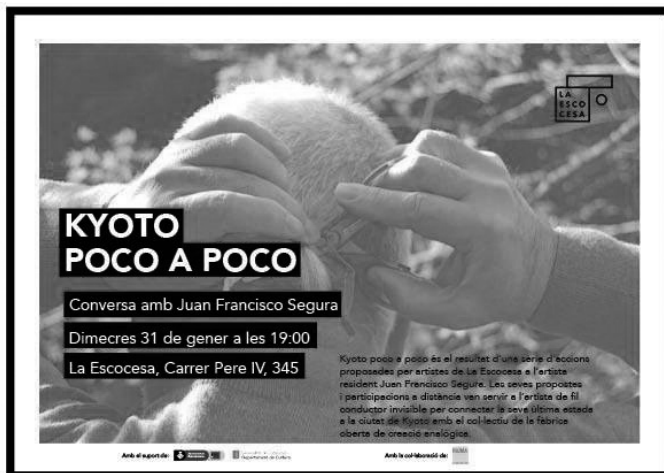
Gray Ridges, Sounds of Feeling (Mild Synesthesia) de Guillermo Moreno

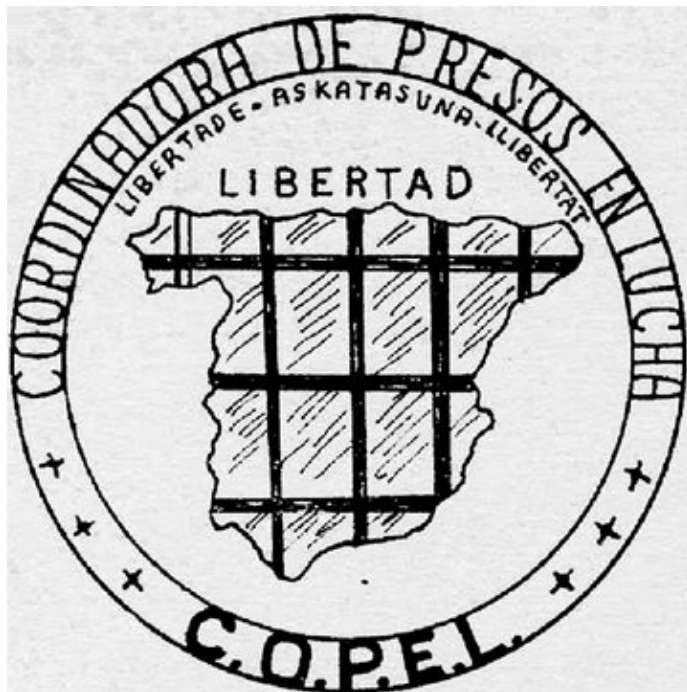
És un procés que se sustenta en la base de la tradició pictòrica, del paisatgisme i de l'observació, que té com a germen la idea romàntica de l'explorador per després mutar i sortir de la bidimensionalitat del llenç, creant una instal·lació que transita i opera en llenguatges sonors i d'experimentació. Una proposta que es pot tocar, escoltar, mirar i sentir. Plantejant un recorregut des de les tradicions pictòriques més arrelades i clàssiques, que desemboqui en un experiment multidisciplinari en el qual tots els agents involucrats (artista, curador, músics i públic) influeixin en el resultat final.

Aquest és el germen, el treball de camp i de taller que després necessàriament evolucionarà en una experiència col·lectiva, en la qual el motiu sortirà de la tela per dialogar i complementar-se amb altres manifestacions com l'art sonor, la instal·lació i fins i tot el happening.

Kyoto poco a poco de Juan Francisco Segura

“Kyoto poco a poco” és el resultat d’una sèrie d’accions proposada des de i per artistes de La escocesa a l’artista resident Juan Francisco Segura. Les seves propostes i participacions a distància van servir a l’artista de fil conductor invisible per connectar la seva última estada a la ciutat de Kyoto amb el col·lectiu de la fàbrica oberta de creació analògica.

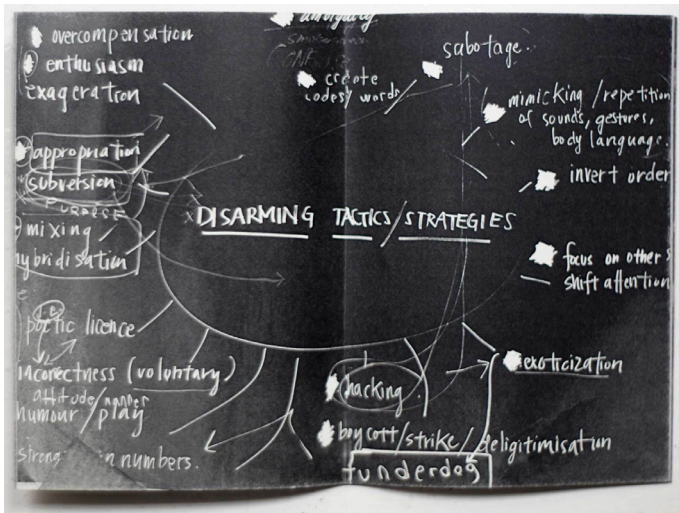

Projecte Supermax II: l'ordre dels Estats no tolera ja el desordre dels cors de Alán Carrasco

El projecte tracta d'un treball d'investigació i documentació de llarg recorregut en el que es presta atenció a diversos espais i recintes de tancament i càstig, context històric i polític el qual es posa en relació amb el text original de la conferència "Les mailles du pouvoir", impartida per Michel Foucault a la Facultat de Filosofia de la Universitat de Salvador de Bahía (Brasil) el 1976.

La segona fase, que es presenta a aquesta convocatòria, ha estat titulada "Projecte Supermax II: L'ordre dels Estats no tolera ja el desordre dels cors", i pretén treballar el text de Foucault traçant una genealogia de les lluites de la COPEL, coordinadora de presos espanyols en lluita en les presons com la de Carabanchel o la Model de Barcelona durant els últims dies del franquisme. COPEL va ser una coordinadora inspirada, precisament, pel "Grup d'informació sur les presons" creat el 1971 a França, iniciativa del propi Michel Foucault. Aquesta segona fase del d'aquesta iniciativa pretén generar una sèrie de relacions de treball amb alguns dels protagonistes d'aquesta època, que permeten traçar la genealogia històrica de la COPEL, possibilitant la construcció d'un arxiu públic i una publicació col·laborativa en què s'uneixen les reflexions entorn de "Les mailles du pouvoir" i la pròpia història de la lluita contra la Dictadura espanyola des de la càrcel Modelo de Barcelona.

Grounds of Acquisition

de Giuliana Racco

Atès que la comunicació constitueix la base de les relacions humanes i que el llenguatge verbal / escrit és una forma principal d'interacció, sempre que es mogui, voluntàriament o no, a un altre context lingüístic, el repte d'adquirir un nou llenguatge es planteja com una eina vital per a la supervivència social i econòmica. Després de períodes desagradables i desagradables, Europa es va plantejar com un lloc "acollidor" i "tolerant", sent els seus estats membres els principals signants d'acords i tractats significatius per a la protecció dels ciutadans i els drets humans. En altres temps, Europa es va presentar com un espai ideal on cada nació era com un membre idiosincràtic d'una família ampliada i acolorida, que buscava els acords econòmics i la lliure circulació de mercaderies. Amb l'esquerdament d'aquesta façana, els estats independents de sobte es van tornar cada vegada més al·lèrgics a la política, als ciutadans, a les llengües i cultures dels altres, i es van començar a ressorgir els nacionalismes latents (o no tan latents). Aquest treball es desplaça des de tres contextos específics que travessen moments crítics per investigar col·lectivament conceptes com la 'normalització' (CAT) i la 'hospitalitat' (F) en l'Europa contemporània. És aquest un projecte format per vídeo, fotografia, accions de camp i material imprès (text i imatge) basat en tallers i programat en tres fases diferents i superposades.

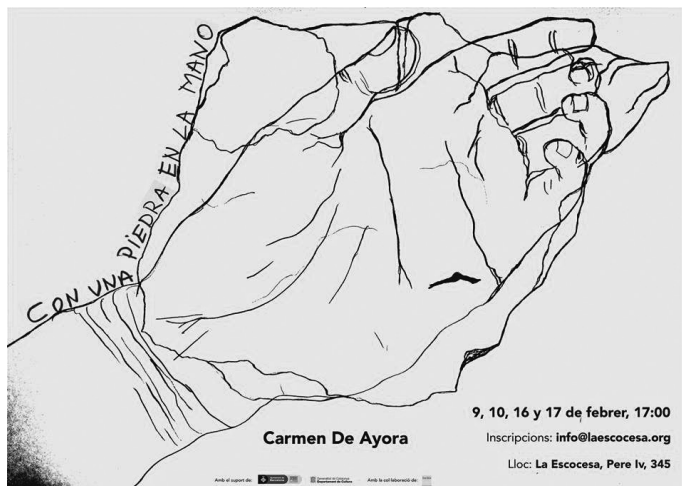

Con una piedra en la mano

de Carmen de Ayora

Carmen De Ayora proposa per a La Escocesa una activitat contemplativa de recerca col·lectiva d'allò petit davant l'espectacle. L'artista defensa la contemplació com una eina que permet desenvolupar i construir solucions dins de la cruel realitat contemporània. Començar des d'allò i dialogar amb la transcendència a través del dibuix. Per a això, proposarà una acció performativa de recerca de pedres en la foscor de La Escocesa ajudats per llanternes, pel nostre instint i per la lluna minvant de febrer.

Es desenvoluparan quatre sessions obertes al públic per a la pràctica de desenvolupaments constructius i una conversa a manera de reflexió final.

De sobremesa:
Internet 3.0.
 De la utopia a la distopia

5 encuentros alrededor del reto colectivo de re-pensar el concepto de un móvil.

Enric Puig Punyet
Arnau Monterde
Paula García-Masedo
y Andrea González
Roc Parés
Roger Bernat

11, 18, 25 de abril
 2, 9 de mayo
 17h
 La Escocesa

De sobremesa: internet 2.0
 de Juan David Galindo

La tecnologia, i específicament l'internet 2.0, ¿quina influència tenen dins de la conformació d'una comunitat i específicament de la massa? Quines ideologies existeixen dins d'elles? Quins perills i potencialitats aporten a la societat per enfrontar-nos a la crisi actual (econòmica, ecològica, de representació, democràtica)? La tecnologia i l'internet 2.0, en quin sentit són alienants i en quin altre poden ser una eina social de canvi? Per mitjà d'aquesta aplicació, Galindo proposa aquest cicle. Consisteix en 5 trobades, cadascun amb un convidat diferent, per pensar col·lectivament sobre aspectes on s'albiren perills i possibilitats de transformació. Els convidats, tot i que les seves pràctiques no es centrin en la temàtica proposada, s'hi aproximen de manera tangencial.

3.3. BEQUES DE RECERCA I EXPERIMENTACIÓ ARTÍSTICA 2018

El 2018, La Escocesa ha obert la segona edició de les beques de recerca i experimentació artística per tal de, a més de potenciar i donar suport a la recerca i experimentació artística, confeccionar la programació anual del centre mitjançant metodologies diverses que orbitin al voltant de les línies de treball dels artistes becats.

Tal com s'ha definit ja, l'objecte d'aquestes beques és promoure el treball individual o col·lectiu en un projecte de recerca i experimentació en arts visuals que aportin continguts, conceptualització, metodologia, planificació, formació i estratègies de col·lectivització dins d'una línia artística determinada o al voltant de l'obra o la trajectòria artística del sol·licitant.

S'entenen per projectes de recerca i experimentació aquells que no posen l'accent en la producció d'obra, sinó que provoquen que el propi procés creatiu pugui generar, entre d'altres, dinàmiques de participació col·lectiva (tallers, performances participatives, accions o projeccions obertes al públic, etc.), nuclis de conceptualització i generació de continguts (conferències, converses, publicacions, etc.) i propostes experimentals de prova i error que reposin en el procés

i no en la presentació de l'obra acabada.

Tot i que poden partir d'un nucli d'obra preexistent o d'una línia de recerca artística en curs, les propostes han d'emfatitzar un procés que tingui lloc durant un temps determinat i que es basi en una metodologia explicitada, en un calendari d'accions i en una estimació pressupostària detallada que cobreixi les despeses necessàries per poder desenvolupar les propostes.

D'aquesta manera, La Escocesa no només dona suport a l'experimentació i la recerca artística, sinó que també obté a canvi una programació plural que, lluny d'estar completament basada en una única metodologia i uns mateixos principis, beu de la pluralitat proposada pels propis artistes en imaginar una metodologia, un pla d'actuació i un calendari al voltant de les seves propostes artístiques.

Els projectes becats s'hauran de realitzar en un període de nou mesos a comptar des del moment de la resolució de la beca, que serà la primera setmana d'abril del 2018. Això significa que el calendari d'actuacions presentat s'ha de poder portar a terme al llarg de l'any en curs. Es preveu que les accions

contemplades al calendari es puguin realitzar a La Escocesa, tot i que també es pot contemplar la opció d'utilitzar espais fora del centre o de portar a terme accions que no requereixin un lloc físic.

El pressupost dels projectes escollits haurà d'estar adaptat al projecte i a les seves necessitats, i haurà de reflectir els honoraris de l'artista sol·licitant, els honoraris dels agents externs implicats en el projecte i les despeses de producció del projecte i possibles publicacions.

El jurat de selecció ha estat format per Mireia c. Saladrígues, Joan Maria Minguet i Joan Vila Pui i Enric Puig Punyet com a Director de La Escocesa.

Els projectes becats per aquesta primera edició han estat els que es detallen a continuació.

Paracronismos. Sombras proyectadas sobre el tiempo lineal

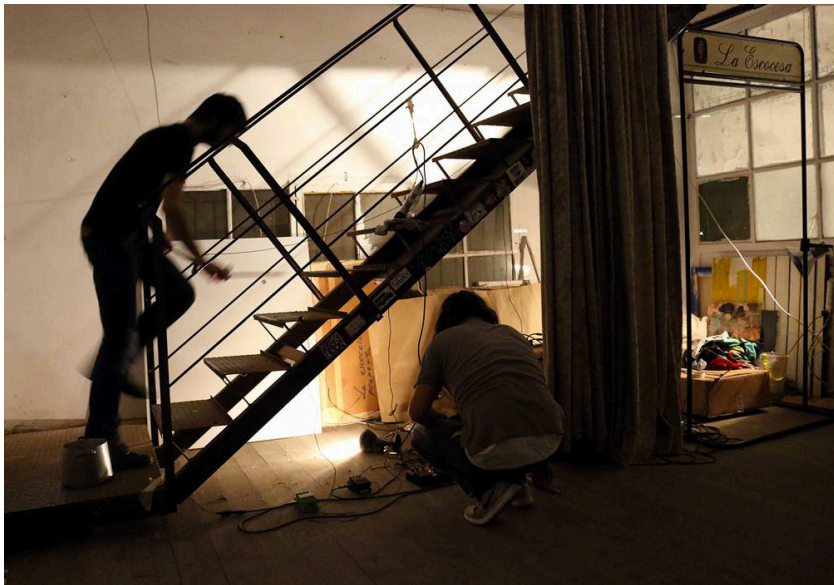
de Valentina Alvarado i Carlos Vásquez

“Paracronismos. Sombras proyectadas sobre el tiempo lineal” és un projecte de recerca i experimentació artística que té el propòsit de crear dues performances de cinema expandit al voltant de la idea arquetípica d’un viatge sense retorn.

El projecte s’articula en base a la correspondència entre dues fonts diferents de materials: la primera és un arxiu de pel·lícules documentals de caràcter científic i educatiu, principalment produïdes en 16mm/S8mm a la segona meitat del segle XX.

La segona font consisteix en imatges, sons i textos propis, produïts i creats amb la finalitat d’interpelar i envoltar l’arxiu fílmic en qüestió.

La idea de paracronisme (error cronològic) serveix per plantejar, a través de l’ús i manipulació de l’arxiu, irrupcions, desviaments i superposicions en la línia de temps històric.

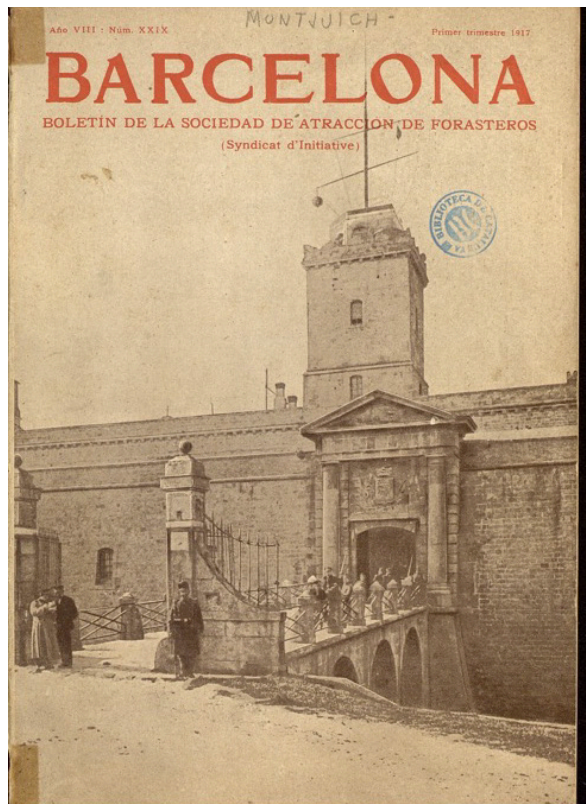
Tocant L'Escocesa
de Grup Proximity Sensor

"Tocar L'Escocesa", buscar i trobar sons dins les instal·lacions, buscar la sonoritat del lloc.
Investigació d'elements sonors dins de les instal·lacions de LE.
Proposta de gravació d'una peça sonora
Editar una peça com a objecte de culte //

Edició d'un vinil EP (12 polzades) o 7 polzades, o casset, depenent de l'assignació econòmica.

Treball col·laboratiu artístic-sonor entre dos residents de L'Escocesa. Recuperant l'esperit artístic experimental de les col·laboracions entre artistes plàstics fent col·laboracions sonores, com Asger Jorn i Jean Dubuffet, volem extreure sons de les estructures i instal·lacions del lloc.

Modernizing Your Town de Daniel de la Barra

El projecte parteix d'una investigació sobre el fenomen d'homogeneïtzació i privatització de l'espai públic per al consum a través de la creació i distribució d'una falsa revista que reviu el "Butlletí mensual de la Sociedad de Atracción de Forasteros", que promovia la idea de que el turisme podia modernitzar Catalunya. Contextualitzant-la i satiritzant-la per analitzar aquest fenomen social del que és actualment víctima Barcelona, igual que altres ciutats europees des del triomf del neoliberalisme.

Per tal d'aconseguir-ho es generen accions, intervencions, peces de pintura i escultura que creen un diàleg entre espais públics o de patrimoni i diverses estètiques destinades al seu actual funcionament de consum i turisme per parlar de la transició d'un règim de control a un altre de nou que no deixa d'ésser violent.

Les peces i registres de les accions serveixen per a il·lustrar la revista com a promoció d'obres de modernització de determinats monuments històrics que en realitat mai es van fer, i així crear una reflexió sobre les ciutats que es van volcar al consum. Es tracta d'analitzar com tot això afecta a les dinàmiques socials i els conceptes de patrimoni, identitat i memòria.

Transiciones. De industrias a ruinas

de Juan David Galindo, Catarina Botelho i Franco Castignani

A les portes del que s'anomena la quarta revolució industrial, què estan produint les fàbriques actualment? Què hi ha als antics recintes industrials? El projecte Transiciones té l'objectiu crear un mapeig dels principals recintes industrials del segle XIX dels voltants de La Escocesa (amb el perímetre de La Escocesa inclòs), a partir del qual investigar i contraposar els seus estats i usos actuals amb els seus passats industrials. Investigar i documentar l'ús dels edificis industrials, el tipus d'activitat que es desenvolupa al seu interior i el tipus de persones que viuen i transiten aquests espais. De la fàbrica al museu, als tallers d'artistes, a les vivendes, a les runes, a les oficines i co-workings, etc.

El projecte Transiciones investiga el canvi del model de producció i laboral, el canvi d'un model industrial fordista a un model de serveis i empeneduria, el canvi de la producció de mercaderies a la producció de serveis. El projecte pretén explorar aquest canvi i les repercussions que ha provocat.

Entrevistas

de Carmen Hernández

El present projecte està concebut per ser realitzat dins del marc de Tallers Oberts Poblenu. Consisteix en realitzar una sèrie d'entrevistes als visitants de La Escocesa sobre les seves últimes experiències emocionals amb l'art contemporani. Simultàniament es transmetran aquestes entrevistes en altres espais de La Escocesa. El so de les entrevistes serà transmès també a la cuina a mode de discurs socràtic pels residents.

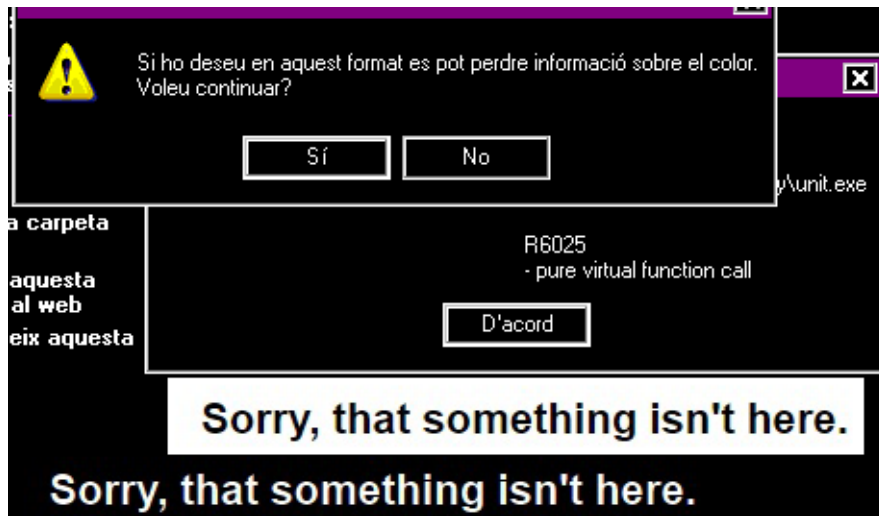

Cuando el arte piensa el cine que piensa el arte (contemporáneo)

de Marla Jacarilla

El present projecte proposa la realització d'una sèrie de tallers en els que, a partir de sis casos d'estudi concrets, s'analitzaran els modes en què el cinema aborda l'art contemporani i les problemàtiques que li són pròpies. És capaç el cinema de ficció de reflexionar sobre l'art contemporani i abordar la figura de l'artista més enllà dels clíxés. ja siguin els que projecten a l'artista contemporani com un geni romàntic o, al contrari, els que el converteixen en una mena de grotesc bufó al servei de les classes privilegiades? En aquest taller estructurat en sis sessions es proposa crear un espai de reflexió teórico-pràctic al voltant de totes aquestes qüestions.

Publicació Actvt SubtRRn de Llapispanc

Activitats seguint el calendari de l'equip principal de futbol de la contrada, en els partits que fan referència a la competició europea en la màxima categoria com d'allò excels i sublim del futbol a nivell planetari. Això serà la contra, les activitats que s'aniran desenvolupant i que generaran uns cartells per a cada jornada, que al final serà la publicació de 50 exemplars enumerats.

Actvt SubtRRn: Activitats a l'entorn i al voltant del taller núm. 4 del resident Llapispanc, i també en el pati de la xemeneia i si s'escau en el passadís del darrere (Posa-te-li al darrere), el de la figuera jove."

L'obra és un conjunt divers de formalitzacions que fan un corpus artístic heterogeni: El marc referencial és l'art d'acció de protesta artística, enfocada als marges, cap a la dinàmica de "deriva", la pobresa material i estètica, primitiva i sense sentit. Aquest corpus artístic voldria fer-se coherent i compacte però es diversifica en accions, accions participatives, action-drawings, accions musicals, texts, missatges escrits a mà

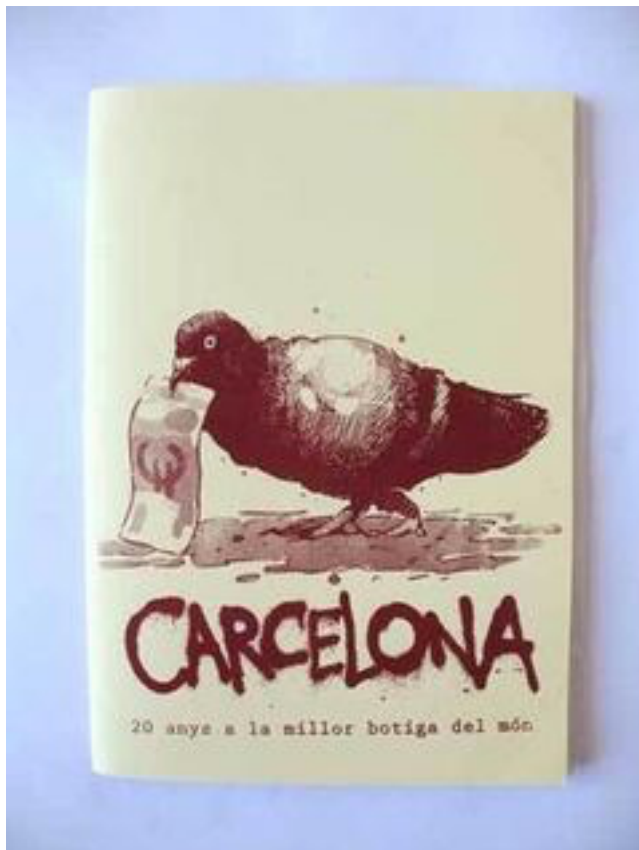

Recreando ruinas

de Juan Francisco Segura

Els edificis del voltant de La Escocesa es troben en un moment de transició. Des de l'any 2006, les naus van quedar abandonades i en desús, destinades a l'oblit i al deteriorament. L'any 2017, l'Ajuntament de Barcelona va comprar el recinte amb totes les seves naus que històricament havien estat, durant algun temps, espais de creació. Ara mateix, doncs, estan en una situació de trànsit, segueixen abandonades a l'espera de què l'Ajuntament decideixi els usos més apropiats.

En aquest context es proposa el present projecte, que consisteix en convidar a set artistes residents a La Escocesa per establir un diàleg entre la seva pròpia obra i l'espai. Es proposa un procés col·lectiu de recorregut per aquests espais, un procés de recerca sobre les pròpies architectures i la història que contenen, per tal de desenvolupar posteriorment els diversos projectes. En concret, es proposen cinc trobades de treball col·lectiu al voltant del projecte, amb una metodologia que es determinarà a la primera de les reunions.

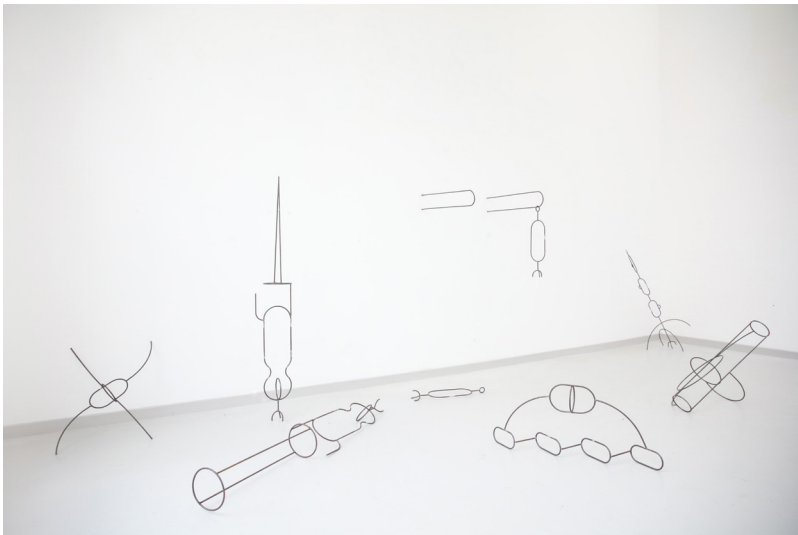
Carcelona de Zosen

L'any 2010, Zosen va editar un fanzine anomenat "Carcelona, la millor botiga del món", on hi entrevistava a artistes, fotògrafs, músics i activistes culturals de diverses generacions a parlar de la ciutat a través de la seva experiència personal i del seu treball artístic. La publicació recollia diverses visions del canvi viscut a la ciutat durant les últimes dècades a través d'actors culturals que explicaven part de la història contemporània de la cultura a Barcelona.

La intenció inicial era entrevistar a més persones amb perfils interessants i trajectòries diverses, però el format fanzine va acabar determinant i limitant el procés. D'aquí sorgeix la intenció de recollir nous relats en format de vídeo documental.

El documental es compon de diverses entrevistes amb un repàs a la cultura oficial i menys institucional de les últimes dècades, des dels anys 80 fins als nostres dies.

Alguns dels entrevistats són: Antoni Miralda, Javier Mariscal, Sergio Caballero (SONAR), Itziar González, Felipe Borralló (Makoki), Manuel Delgado, Leónidas Martín (Colectivo Enmedio), Hun Deok Lee, Gos (L'Odi Social), Evru, Txarly Brown, etc.

Estrategias de medición y síntesis para una nueva representación de lo perceptivo

de Lluç Baños

La propuesta se enmarca en una línea de trabajo que se está desarrollando en el postgrado Project Studies for Professional Artists en Kung. Konsthögskolan, Estocolmo, después de iniciarse en residencia en La Escocesa durante 2017.

Supone la continuación de un proyecto de larga duración y un paréntesis a modo de estadio intermedio antes de su presentación final en 2019. En ese sentido, pretende ser un encuentro experimental en el que evaluar posibles metodologías y cruces entre disciplinas y actores de sectores diversos más que una presentación cerrada.

Aparte del trabajo previo desarrollado por el solicitante en Estocolmo, se propone un encuentro a tres bandas con Daniel Duato Catalán, master en Inteligencia Artificial por la UB, UPC y URV y Joel Lozano, diseñador gráfico, ilustrador y fundador del estudio Forma. Se abordarán por un lado cuestiones como las metodologías de investigación en inteligencia artificial, concretamente el aprendizaje estadístico de patrones multisensoriales, y por otro el proceso de síntesis que lleva a la creación de un sistema visual para comunicación corporativa.

KAWICHIPOP!

CASAL D'ESTIU D'ART I AVENTURA

Projecte de joc lliure al recinte de La Escocesa, centre d'art del Poblenou.

Passarem la setmana jugant amb materials reciclats per muntar el nostre propi món de cabanyes i escultures fantàstiques. La nostra pedagogia és que els nens i nenes puguin dirigir les seves experiències de joc: plantegem unes idees i uns materials, i recolzem el desenvolupament de la pròpia creativitat. Aquest procés d'aprenentatge a través de la creació i l'experimentació juga un paper important pel benestar i desenvolupament de nenes i nens.

Vine i participa-hi!

Del dilluns 25 fins al divendres 29 de juny.

De 9 a 13:30

Per a nens i nenes de 6 a 13 anys.

Preu: 20€ per tota la setmana (inclou entrepà i beguda cada dia)

Inscripcions obertes fins el 10 de juny, limitades a 15 places ofertes per ordre d'arribada.

Per a inscriure't o rebre més informació, pots escriure a

info@laescocesa.org

www.laescocesa.org

La Escocesa, Pere IV, 345,
 <M> Selva de Mar
 Telèfon: 931650020 (atenció telefònica
 de dimarts a divendres de 10 a 14:00h)

Per Cristina Fraser

Kawichipop

de Cristina Fraser

Aquest és un projecte d'acció-participació que pretén explorar les possibilitats de la creació d'estructures de joc a través d'un procés obert, en el que el disseny emergeix com a forma de construir, col·laborar, muntar i desmuntar, experimentar i jugar.

La proposta es materialitza en cinc dies de tallers estil casal d'estiu, on s'hi puguin registrar nens i nens de 6 a 14 anys amb els seus familiars o cuidadors. Materials reciclats com fustes, caixes de plàstic, tubs, tela o corda estaran disponibles, i algunes eines que puguin utilitzar per construir les seves pròpies estructures i terrenys.

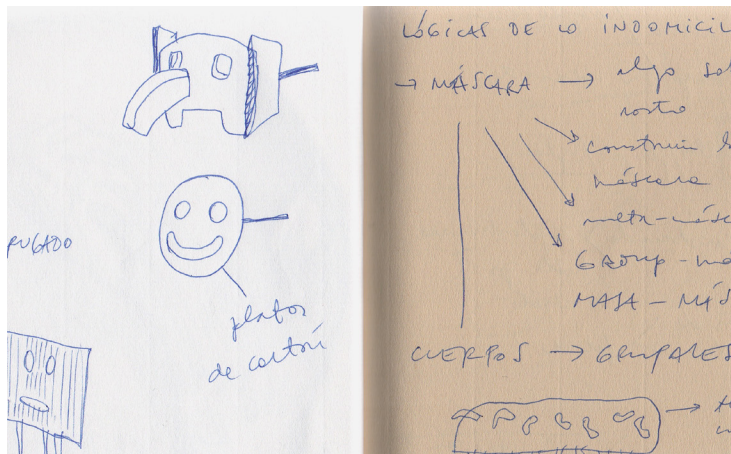

L'engany de Han Van Meegeren: formes de resistència al postfordisme de Daniel Gasol

Projecte amb l'objectiu de repensar el mecanisme actual del treball en creació artística, convidant a diferents professionals i entitats a compartir experiències i visions sobre com la professionalització del sector cultural i administratiu, condiona la formació de la cultura en la seva pràctica artística basada en normes de funcionament posfordistes i meritocràtiques.

El projecte "L'engany De Han Van Meegeren: formes de resistència al posfordisme" té com a objectiu posar en crisi l'actual sistema institucional que mecanitza la tasca de creació artística des de la perspectiva laboral compartint experiències i formes de sentir dels i les artistes com a resultat dels objectius professionals que "cal" assolir i que provoquen intranquil·litat que no "permeten" ser compartides per no projectar una imatge de feblesa professional.

Creuant idees i malestars que sentim com a artistes que hem de convertir-nos en professionals, es planteja un projecte que mitjançant 4 sessions en 4 eixos, posen sobre la taula estigmes que formen part de la nostra identitat cultural on sembla que "el treball" és la forma de demostrar la professionalitat i acceptació de la nostra tasca, confrontant temps i maneres de fer que s'allunyen i transformen l'àmbit creatiu en altres tipus de relacions professionals.

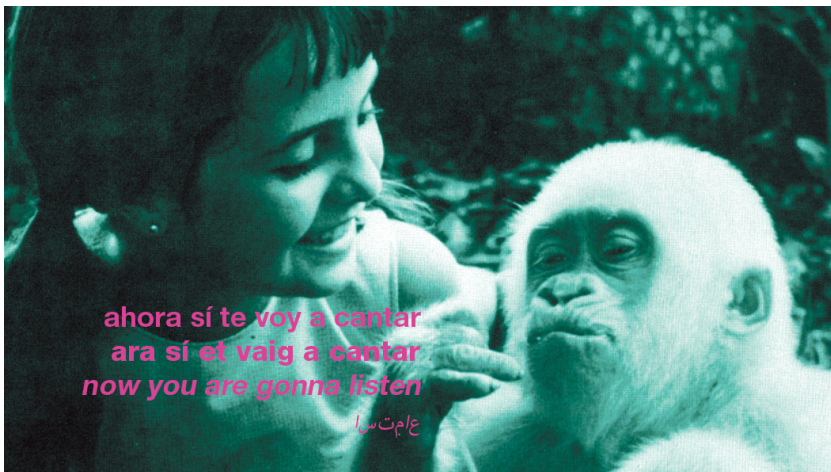

Seminario performativo. Lógicas de lo indomiliado de Luis Guerra

El Seminario Performativo Lógicas de lo Indomiliado es una obra de investigación pedagógico-artística que cruza en su metodología de producción a la teoría, la filosofía, y la performance. Su objetivo es la generación de un espacio de experimentación física y visual alrededor de la noción de Indomiliado. Lo indomiliado es aquello que no tiene territorio fijo, domicilio, o propiedad. Lo indomiliado es aquello que solo existe en su pura trayectorialidad, de hecho, en su devenir evanescente. Su condición es la de una pérdida operativa que en su declinación fuerza-forma el contexto operando una posibilidad. A partir de las condiciones de un seminario, es decir, de una figura clásica académica, la propuesta se enmarca en una apertura colaborativo-pedagógica con aquellos que asistan al seminario. Es decir, la propuesta supone una apertura a público, el cual viene a participar del proceso mismo de producción del seminario.

Durante el Seminario, los asistentes-participantes obtendrán por una parte las herramientas conceptuales que enmarcan la propuesta, basadas en particular en las filosofías alternativas de Athena Athanasiou, Fernand Deligny, Oskar Hansen y Félix Guattari. La desposesión, lo arácnido y la ecosofía se proponen como los ejes dialécticos, oscilatorios, desde los cuales desarrollar una serie de ejercicios performativos que permitan una reflexión operativa acerca de la pedagogía artística, la generación de obra performativa, y una reflexión teórico-práctica respecto de la condición de cuerpo y medio-ambiente.

Orquesta vacía inmigrante de Violeta Ospina

"Orquesta vacía" es una celebración de la voz singular y colectiva de lo que podemos llamar la migración o la inmigración. Entiendo la voz como un proceso de presentación y de representación del cuerpo social, donde existe la voz articulada, la que corresponde al lenguaje hablado, y la voz sin articulación o en su vacíos: el grito, el gemido, el silencio, el balbuceo, el ruido... El dispositivo de enunciación y de representación de este proyecto de voz es el 'karaoke'. Kara: del japonés "karappo", significa vacío y Oke: se ha acordado de "okesutura" que significa orquesta, también en japonés. El karaoke, también, como espacio de ocio de la cultura popular, también del 'cantar mal' y por supuesto, de la noche.

Allò que l'escola no ens va poder ensenyar.
Political Education & Underground Press
 de Joan Pallé

En aquest projecte d'investigació, Joan Pallé es proposa dibuixar una genealogia possible que explori un recorregut a través de diferents corrents, tant de pensament com estètics, que s'han servit de projectes editorials autogestionats com a eines de difusió d'idees vinculades a formes d'educació no hegemònica. Es tracta de fer una genealogia possible, éssent conscient que el tema és prou bast per tornar-se inabordable; aquest mètode no pretén establir una visió global acurada sinó més aviat indagar en la potència que connecta moviments emancipadors de diferents èpoques, fent-ho a través d'una eina de difusió tan bàsica, propera i pròspera com és la publicació..

República Rarita de Diego Posada

Este proyecto se enmarca en un proyecto más grande que se trata de una revisión histórica y de la construcción de una cartografía de las disidencias sexuales y sus representaciones en el marco de guerra del contexto colombiano. Puntualmente este proyecto revisará la construcción y el funcionamiento del dispositivo retórico de "la ideología de género", usado para hacer política partidista y como una justificación para prolongar la violencia del país. Se compararán la retórica de "la ideología de género" con la construcción discursiva de la sodomía (particularmente de los indios) como una de las "causas justas" de la colonización española de América, evidenciando la mitificación y estigmatización de las sexualidades disidentes y su relación en la inacabable historia de violencia en Colombia.

Políticas de la pedagogía. Espacio laboratorio de Diana Rangel

La pedagogía en el arte enfrenta complejidades que rompen los paradigmas existentes sobre la enseñanza y la práctica artística. El artista como docente utiliza procesos pedagógicos para construir significados estéticos que, más allá de alcanzar la perfección académica de la técnica, se convierte en algo más, en una relación con un otro, en un intercambio de saberes; una producción de conocimientos activa que promueve, alimenta y enriquece la mirada crítica y despierta. La pedagogía del arte propone métodos que desmontan la rigidez de los modelos existentes, el artista utilizando estos métodos concibe la obra de arte como algo distinto, utilizando criterios que van más allá de lo técnico.

¿Sólo nuestro deseo es suficiente para dar comienzo a este tipo de proyectos? ¿Nuestra vocación basta para aproximarnos a una comunidad con intenciones “educativas” y de “cambio social”? ¿Qué debemos saber antes de involucrar al otro en nuestra práctica artística?

Este laboratorio de ideas responde una serie de preguntas alrededor de nuestras prácticas: ¿Qué hace de una práctica social comunitaria una obra de arte? ¿Cómo librar la tensión entre el yo-autor y el yo-relación de la práctica social comunitaria? ¿Cómo generar prácticas que resuelvan la frecuente tentación de reproducir en los contextos comunitarios la lógica de los políticos, que bien sabemos puede relacionarse con una práctica demagógica y mesiánica?

Col·lectiu La Maldita

de Sandra Roca i Ana Sánchez

El primer projecte de LaMaldita és una oda a la poesia, això sí, personalitzada especialment per al segle XXI. La poesia com a un punt de connexió entre paraula, individu i societat, la poesia com a un canal, però també com a un fi en si mateixa.

“Què has entès tu, de tot això que hem llegit?” Tantes respostes com cors que bateguen en una mateixa sala. El col·lectiu vol aprofitar aquest caràcter abstracte, però, tanmateix, directe i punyent, amb el que es vesteix la poesia per generar sensacions en l'individu. Aquest projecte és un desenvolupament sensorial de la pràctica poètica a través de l'experimentació videogràfica i sonora. Una dansa en la qual paraula, imatge i so, es busquen respectant un equilibri.

Aquest es presenta com un procés de creació i investigació vídeo-poètica encaminat a trobar el seu lloc dins de les principals xarxes socials: Instagram i Facebook, per així poder arribar a tota aquesta generació de millennials que viu a través de les pantalles.

De cómo una gota de agua regresa al glaciar del cual nació de Daniel Toca

Regresar a su origen glaciar a una gota de agua que, habiendo recorrido el río Ter, ha desembocado en el Mediterráneo; y durante el trayecto, provocar un diálogo con la gente sobre posibles maneras de entender el origen.

A partir de esta investigación, Daniel Toca sintetiza el concepto de peregrinación como un caminar con rumbo, un regreso al lugar de origen; lo que me ha permitido pensar la peregrinación como un acto que excede el credo religioso, y encontrar su religiosidad incluso más allá de lo humano, como en la migración de los animales filopátricos, o en el deshielo de un glaciar que peregrina en forma de río con dirección al mar.

3.4. ALTIPLANS

Gilles Deleuze i Félix Guattari denominen "altiplà" a "qualsevol multiplicitat connectable amb altres mitjançant tiges subterrànies superficials, per tal de formar i estendre un rizoma". Afegeixen que "cada altiplà pot llegar-se per qualsevol lloc i posar-se en relació amb qualsevol altre". Amb aquesta idea desenvolupem els dimecres públics, oberts i gratuïts, de La Escocesa, on es presentaran projectes d'artistes, converses i píndoles formatives d'utilitat per la comunitat artística. Cada dimecres, La Escocesa programa una col·lecció d'altiplans, "una sèrie de moments que vibren sobre si mateixos i que es desenvolupen evitant qualsevol orientació cap a un punt culminant i cap a un fi exterior". (Deleuze i Guattari, Mille plateaux).

Cada dimecres a les 19:00, La Escocesa obre les seves portes al públic per presentar aturades momentànies dins del pensament rizomàtic, en forma de presentacions, converses, cursos i accions.

Els altiplans inclouen les següents tipologies d'esdeveniments:

- Presentacions d'artistes residents o externs que es troben desenvolupant un projecte a o per La Escocesa. **D I**
- Converses interdisciplinars sobre un projecte desenvolupat o una línia artística entre un artista i un agent extern que pugui aportar un punt de vista addicional al projecte. **D**
- Sessions de formació dirigides a artistes, que explorin qüestions metodològiques o de contingut. **F**
- Sessions participatives a càrrec d'un expert internacional en alguna matèria que pugui servir de suport als projectes artístics en fase de desenvolupament. **F R**

7 de febrer

Kyoto poco a poco

Conversa entre els artistes que han participat en l'experiència col·laborativa proposada per Juan Francisco Segura com a lligam conductor invisible entre Kyoto i la fàbrica La Escocesa.

14 de febrer

Conversa de Jose Yisa amb Louise Manifold

Els dos artistes ens parlaran sobre la seva experiència fruit de l'intercanvi entre La Escocesa i el centre Glogauair a Berlín, alhora que exposaran els projectes realitzats.

21 de febrer

Presentació de Carmen de Ayora

Recapitulació sobre el projecte Con una piedra en la mano, realitzat a La Escocesa al llarg del mes de febrer, basat en l'experiència contemplativa.

28 de febrer

Conversa amb Marina Rubio

L'artista resident a La Escocesa ens parlarà de tipologies i usos de columnes al voltant del projecte artístic que ha desenvolupat en els últims mesos.

14 de març

Sessió informativa sobre les Beques de recerca i experimentació artística

A càrrec d'Enric Puig Punyet i Yolanda Jiménez, director i ajudant de coordinació de La Escocesa.

21 de març

Introducció a la comptabilitat per a artistes

A càrrec d'Isabel Sánchez, part de l'equip de treball de La Escocesa, encarregada de la comptabilitat.

28 de març

Conversa amb Esteban Cornacchia

L'artista ens parlarà del seu pas per La Escocesa i del projecte pictòric que hi ha desenvolupat en els últims mesos.

4 d'abril

Presentació d'Idoia Montón

L'artista construeix imatges en les que intervenen elements que li permeten reflexionar sobre una mena de tesi filosòfica no racional sobre el món, la realitat social i el temps contemporani.

11 d'abril

Conversa entre Juan David Galindo i Enric Puig Punyet

Els projectes artístics de Juan David Galindo exploren com s'evidencien les dinàmiques socials i globals a l'aquí i ara d'una acció, en el seu cos i en el cos grupal efímer que es conforma en una acció artística. Enric Puig Punyet és Director de la fàbrica oberta de creació analògica La Escocesa.

18 d'abril

**Arnau Monteverde:
sobremesa internet 2.0**

Doctor en Societat de la Informació i el Coneixement, és investigador de les dinàmiques col·lectives dels moviments-xarxa, la seva emergència, l'ús intensiu de les xarxes i la seva evolució.

25 d'abril

Parkineo: sobremesa internet 2.0

Parkineo és un projecte d'Andrea González i Paula García-Masedo que reutilitza el dispositiu arquitectònic del parking de la discoteca, reclamat com a un territori de resistència normativa.

2 de maig

Roger Bernat: sobremesa internet 2.0

El teatre de Roger Bernat és un laboratori col·lectiu on s'inscriuen les aspiracions utòpiques i les fantasies autoritàries d'una comunitat. L'espectador deixa de ser testimoni per a convertir-se en actor d'un drama.

9 de maig

Roc Parés: sobremesa internet 2.0

Roc Parés és un artista investigador en comunicació interactiva. Els seus treballs artístics es caracteritzen per l'experimentació poètica i crítica amb les noves tecnologies.

16 de maig

Presentació d'Oriol Fontdevila

Oriol Fontdevila és comissari i investigador, especialitzat en pràctiques artístiques i educació. Els seus projectes oscil·len entre iniciatives educatives i la investigació en nombroses institucions.

23/24/25 de maig

Jornades

"De servei públic a recurs comú"

Projecte comunitari, conduït per Oriol Fontdevila i Enric Puig Punyet. Més informació sobre el present projecte a l'apartat 2.5 d'aquesta memòria.

30 de maig

**Presentació: Chica-parche /
Dona-orquestra**

Hi ha una certa versemblança entre una dona-orquestra i una gestora cultural; l'una fa sonar tots els instruments d'una sola màquina, l'altra pot arribar a executar totes les parts d'un projecte, d'un taller, d'una posada en escena. La dona-orquestra és el nou model de treballadora; la persona que sàpiga activar tots els engranatges de la cadena i resolgui qualsevol de les avaries i problemes que hi hagi durant el procés.

6 de juny

**Conversa entre Marla Jacarilla
i Josep Maria Català**

L'obra de Marla Jacarilla es desenvolupa mitjançant diverses tècniques com l'escriptura, la performance, els curtmetratges i la videoinstal·lació. És crítica cinematogràfica. Josep Maria Català és catedràtic i degà de la Facultat de Comunicació de la UAB. És autor, entre d'altres, de *La gran espiral*.

13 de juny

Conversa amb Caterina Almirall

Conversa oberta amb la comissària independent i professora Caterina Almirall, coordinadora de l'espai autogestionat El Passadís.

4 de juliol

Conversa entre Guillermo Moreno i Antonio Valdecantos

Guillermo Moreno tracta la poètica de les petites coses, així com l'observació dels aspectes universals de l'existència i la seva comprensió per la posterior traducció a un llenguatge artístic.

Antonio Valdecantos és filòsof, assagista i professor. Actualment està treballant en una tasca anàloga dels camps de la filosofia política i la història.

11 de juliol

Trialèctica de l'espai: diàleg sobre la metodologia. Per Saray Bosch

Diàleg sobre les possibilitats de renovació del conjunt industrial, residencial i cultural de La Escocesa entre els diversos agents que el gestionen i habiten.

L'explicació del projecte es constitueix al voltant del diàleg entre els diversos personatges que representen una part de la població interessada en el projecte, amb la finalitat de trobar una resposta concreta i comuna per resoldre la situació actual de La Escocesa.

18 de juliol

Modernizing Your Town. Conversa entre Daniel de la Barra i Domènec

Daniel de la Barra proposa re-editar i distribuir el "Boletín mensual de la Sociedad de Atracción de Forasteros" amb falsos projectes de modernització de la ciutat, amb la intenció de qüestionar els processos d'homogeneització i resignificació de l'espai urbà, que modifiquen els nostres fluxos i maneres de practicar la ciutat.

Es portarà a terme una jornada oberta al públic amb l'artista Domènec, on es debatrà i es generaran propostes per dotar de contingut a la publicació de manera participativa.

19 de setembre

Visita d'estudis i conversa amb Caterina Almirall

Conversa oberta amb la comissària independent i professora Caterina Almirall, coordinadora de l'espai autogestionat El Passadís.

26 de setembre

Metodologia del projecte per a artistes, a càrrec d'Antoni Muntadas

Antoni Muntadas utilitza artísticament els continguts dels mitjans de masses. S'ha centrat, en paral·lel a la producció de la seva pròpia obra, en la formació, concretament en qüestions relacionades amb la metodologia del projecte artístic.

3 d'octubre

Visita d'estudis i conversa amb David Armengol

David Armengol és comissari independent. Ha coordinat projectes a institucions com el MACBA, l'Arts Santa Mònica o el Caixa-Fòrum de Barcelona.

17 d'octubre

Conversa amb Remedios Zafra

Integrada a la Biennial de Pensament Ciutat Oberta.

19 d'octubre

Conversa amb Santiago Zabala

Integrada a la Biennial de Pensament Ciutat Oberta.

7 de novembre

Visita d'estudis i conversa amb David Armengol (2a sessió)

David Armengol és comissari independent. Ha coordinat projectes a institucions com el MACBA, l'Arts Santa Mònica o el Caixa-Fòrum de Barcelona.

12 de desembre

Sessió informativa sobre les Convocatòries de Tallers a La Escocesa

A càrrec d'Enric Puig Punyet, director de La Escocesa.

3.5. (DE)FORMACIONS

La Escocesa proposa una sèrie de tallers enfocats tant a formar com a deformat, ésa dir, a posar en dubte allò que la formació reglada defineix com a inamovible. Per a aconseguir aquest doble joc, els tallers es presenten sense una metodologia ni un calendari definit de sessions. Es presenten únicament amb un punt de partida des del que projectar col·lectivament, ja des de la primera sessió, els continguts que configuren cada taller.

L'objectiu d'aquests tallers és el d'aproximar-se a l'art des de la visió personal d'un artista, intentant reflexionar alhora sobre els motius i els conceptes motors de les seves trajectòries. Els tallers pretenen formar i deformat a la vegada, posant en dubte les metodologies emprades per la formació reglada i proposant marcs d'actuació en els que els participants decideixen conjuntament el rumb que prendrà el desenvolupament del taller.

Algunes de les deformacions tancades pels primers mesos de 2018 són les que es detallen a continuació.

LA CONTEMPLACIÓ DEL BARRI A TRAVÉS DEL DIBUIX **T**

per Esteban Cornacchia

Tens nocions de dibuix? Participa amb l'artista Esteban Cornacchia al seu projecte de catalogació dels elements quotidians en vies de desaparició en un barri en constant transformació. A través d'un exercici de contemplació pels entorns de La Escocesa, l'artista guiarà als participants del taller en l'exploració interior de la mirada a través de l'herència del barri, a l'hora que es reflexionarà conjuntament sobre la relació entre les transformacions urbanes i les imatges que generen.

El taller es realitzarà els dimarts 13, 20, 27 de març i 3 d'abril, de 17 a 20 h.

GRAFFITI I ESPAI PÚBLIC **T**

per Zosen

El taller reflexionarà sobre el món del graffiti i de l'art urbà, oferint una breu introducció històrica del moviment, des del metro de New York fins a les galeries d'art contemporani. Els participants podran conèixer els orígens i les diferents tècniques amb spray per a preparar projectes murals. Després de dibuixar i projectar esbossos es passarà a la pràctica amb spray i pinzell.

El taller es realitzarà els dimarts 10, 17, 24 d'abril i 8 de maig, de 17 a 20 h.

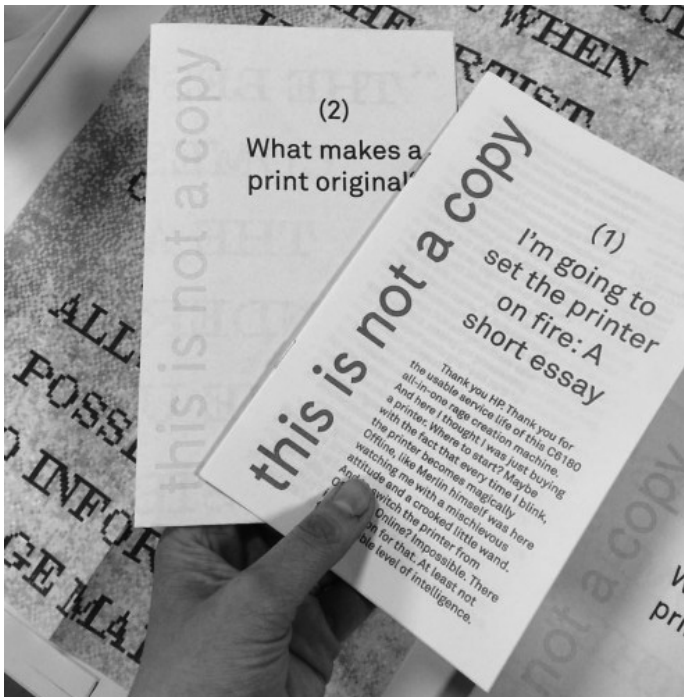
TALLER DE RECICLATGE DE MOBILIARI **T** per Laboratorio Arre

El Laboratorio Arre i La Escocesa activen un taller de construcció de mobles, redisseny d'espais amb materials reciclats. L'objectiu és reconstruir de manera comunitària alguns espais col·lectius de La Escocesa. S'aprenen eines i tècniques de reciclatge per tal que els participants puguin aplicar-les posteriorment pel seu compte.

Si tens mobles que no utilitzis, també els pots portar.

El taller es realitzà del dilluns 9 al divendres 13 d'abril, de 9 a 14 i de 16 a 20 h.

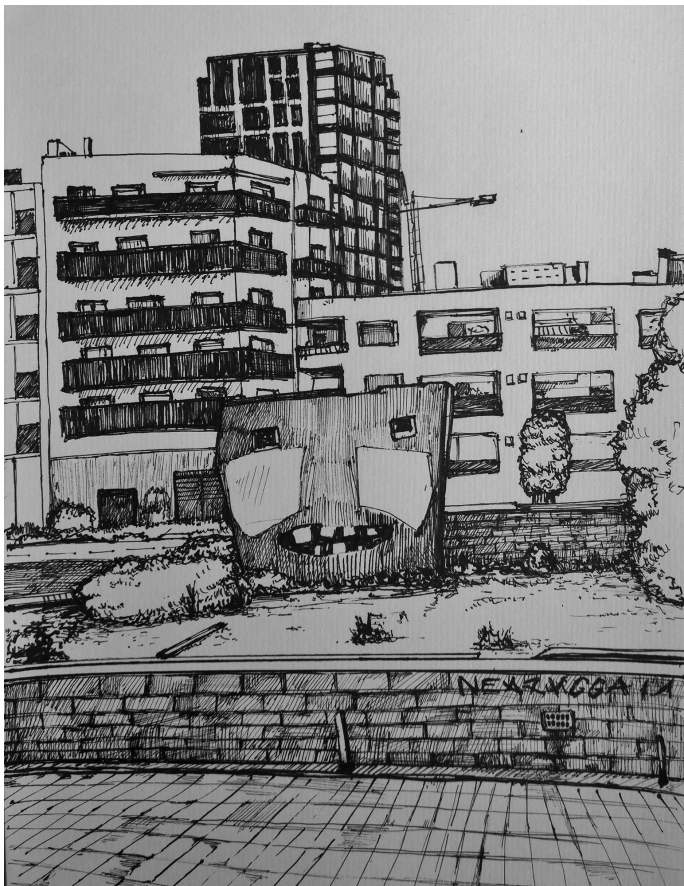

ESPRÉMER LA RISOGRAFIA **F**

per DoThePrint

Taller dedicat a artistes, per experimentar i conèixer la tècnica de la risografia entenent el seu mecanisme i els processos en els que es basa.

El taller es realitzarà els dimarts 15, 22 i 29 de maig i 8 de juny, de 17 a 20 h.

DESENVOLUPAMENT DE PROJECTES DE MODERNITZACIÓ **T**

per Daniel de la Barra

Seguint la línia del seu projecte de recerca sobre l'homogeneització de les grans ciutats i l'espai públic com a conseqüències de la transformació financera del capitalisme, l'artista Daniel de la Barra proposa un taller obert al públic on els participants podran proposar i desenvolupar un projecte de modernització d'algun monument obsolet de Barcelona que podria portar-se a terme.

El taller consta de dues parts. Per una banda, es brinda informació sobre la Sociedad de Atracción de Forasteros. Per altra banda, els assistents plantejaran les seves propostes des del registre i l'anàlisi d'un monument fins la materialització d'esbossos i pintures.

El taller es realitzà els dijous 14, 21 i 28 de juny i 5 de juliol, de 17 a 20 h.

ENQUADERNACIÓ DE FANZINES, PROJECTES D'AUTOR **F**

per Nono Rueda

El taller abordarà maneres de baix cost per enquadrar petites publicacions d'autor, posant especial ènfasi en els processos ràpids que permetra l'agilitat que requereix el fanzine i la documentació de processos performatius i/o comunitaris.

El taller es realitzà els dimarts 18 i 25 de setembre, i 2 d'octubre, de 17 a 20 h.

Donat l'èxit de la convocatòria, es va organitzar un segon grup per les dates 9, 16 i 23 d'octubre, també de 17 a 20 h.

Sessió final conjunta a RAIMA el 30 d'octubre.

GRUP DE DIBUIX INESTABLE

F

per Alba Feito

Grup o dibuix que no es manté invariable o inestable en el mateix lloc, estat o situació. La dibuixant Alba Feito ens proposa un espai per venir a dibuixar conjuntament fora de les lògiques productives artístiques. La idea és formar un grup inestable per practicar el dibuix de forma lliure. Les tres primeres sessions seran a La Escocesa.

Només és necessari portar els materials, no es requereix un coneixement concret sobre dibuix. Es formarà un espai per trobar-se a la pràctica. Està obert a qualsevol i no requereix inscripció prèvia.

El taller es realitzà els dimarts 13, 20 i 27 de novembre, de 17 a 20 h.

LABORATORI DEL TAROT DE MARSELLA **F** SUBJECTIVITAT I MEDIACIÓ

per Thilleli Rahmoun

Segons el Tarot de Marsella, hi ha un ordre harmoniós on cadascú té el seu lloc. A través dels dibuixos codificats, les cartes ens revelen els espais on s'ha instal·lat el caos i el desordre. El poder iconogràfic dels arquetips ressona, entre altres, amb la Càbala, l'Alquímia i el Cristianisme.

El taller mostra la forma en què el Tarot de Marsella, com a obra anònima al servei de l'ensenyament personal i la pertinença a un tot, va en contra del concepte de la creativitat egoïsta.

El taller es realitzà el dimarts 4 i dimecres 5 de desembre, de 17 a 20 h.

3.6. PROJECCIONS DE PRIMAVERA I ESTIU

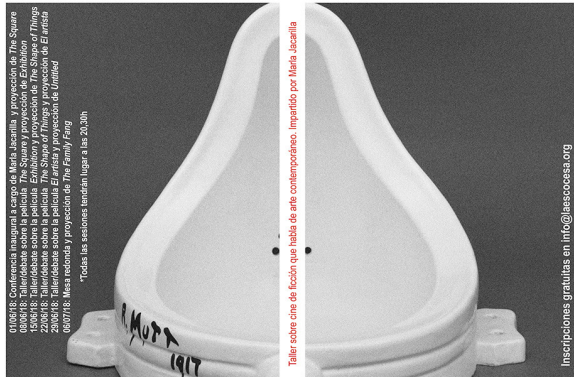
Els mesos de maig, juny i juliol, La Escocesa destina el seu pati interior a fer projeccions a la fresca. Es munta un projector i una pantalla de cinema, i es disposen unes 30 cadires per l'esdeveniment.

La idea de les projeccions no és fer simplement cicles de cinema, sinó convidar a artistes residents o a artistes vinculats d'alguna manera al centre a què proposin una selecció de pel·lícules que d'alguna manera puguin dialogar amb la seva línia de treball. D'aquesta manera, són els propis artistes qui vehiculen un discurs al voltant de la selecció de pel·lícules, que va ampliant-se a mida que el cicle avança.

*contemporáneo

La Escocesa
Fàbrica ahèria de Creació Analògica
C/ Pere IV 343, Barcelona

CUANDO EL ART EN PENSAR EL CINEMA PIENSA EL CINEMA EN EL ART

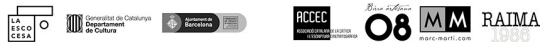

010018: Conferència inaugural a càrrec de Marla Jacarilla. i projecció de "The Square"
030018: Tallers/debats sobre la pel·lícula "The Square" i projecció de "Exhibition"
130018: Tallers/debats sobre la pel·lícula "The Shape of Things" i projecció de "El artista"
230018: Tallers/debats sobre la pel·lícula "El artista" i projecció de "Untitled"
080718: Mesa rodona i projecció de "The Family Fang"

*Totes les sessions tindran lloc a les 20.30h

Taller sobre cine de ficció que hablo de arte contemporáneo. Impartido por Marla Jacarilla

Inscripciones gratuitas en info@laescocesa.org

QUAN L'ART PENSA EL CINEMA QUE PENSA L'ART (CONTEMPORANI)

F

per Marla Jacarilla

Taller on el cinema aborda l'art contemporani i les problemàtiques que li són pròpies. És capaç el cinema de ficció de reflexionar sobre l'art contemporani i abordar la figura de l'artista més enllà dels clítxés, ja siguin els que parlen del geni romàntic creador o els que el converteixen en una mena de grotesc bufó al servei de les classes privilegiades? En aquest taller es proposa crear un espai de reflexió teòrico-pràctica al voltant d'aquestes preguntes.

Sessions:

- Divendres 1 de juny: Conferència performàtica i projecció de "The Square"
- Divendres 8 de juny: Taller/debat sobre "The Square" i projecció de "Exhibition"
- Divendres 15 de juny: Taller/debat sobre "Exhibition" i projecció de "The Shape of Things"
- Divendres 22 de juny: Taller/debat sobre "The Shape of Things" i projecció de "El artista"
- Divendres 29 de juny: Taller/debat sobre "El artista" i projecció de "Untitled"
- Divendres 6 de juliol: Taula rodona amb la participació dels membres de la ACCEC Eulàlia Iglesias, Daniel Seguer i Marla Jacarilla, i projecció de "Family Fang".

PROJECCIÓ DE SILENCI/DISTÀNCIA

F

per Jorge Peña

El primer d'aquests relats, s'apropa a l'univers del pintor Plácido Romero que construeix el seu nou estudi en el qual acollirà la seva nova etapa de creació pictòrica. La preparació de l'espai com úter performàtic, i el vertigen d'un nou llenç en blanc, configuren un acostament íntim a l'inquietant món de la gestació artística.

En la segona de les propostes, i en un registre molt diferent a l'anterior, el cineasta s'enfronta a retratar-se a si mateix. Després de descobrir que sent acrofòbia (por a l'altura), indaga en la seva història personal per tractar d'entendre d'on ve la seva nova tara. Al llarg del procés fílmic descobreix que sent por a l'exposició pública, de manera que decideix emmascarar a través d'un alter ego per dur a terme el film.

"Una mica de silenci i de distància per saber que som altres". Amb aquesta cita de Bertolt Brecht s'inicia Els ocells no tenen vertigen. Potser en aquesta idea de canvi, de contínua renovació vital, d'etern dubte, de viatge misteriós cap a un desconegut, s'emmarquen les dues pel·lícules.

Les dues peces tenen un estreta relació amb el Centre de Creació La Escocesa. En el cas de Viaje de un hombre solo el seu protagonista, Plácido Romero, va ser un dels artistes residents més actius en els primers anys d'aquest espai. I Los pájaros no tienen vértigo, una de les escenes més plàstiques de la pel·lícula va ser filmada en una de les naus d'aquest recinte..

PROJECCIÓ DE (IN)CIERTA MIRADA
per Valentina Alvarado i Carlos Vásquez

F

Valentina Alvarado Matos i Carlos Vásquez Méndez presenten (In)cierta mirada, una sessió que compila un conjunt de pel·lícules de diferents artistes que utilitzen el material fílmic com suport.

Com sé si tractés d'un quadern de notes, aquesta sessió compila un conjunt de pel·lícules de diferents artistes que utilitzen el material fílmic com suport. Seleccionats per Valentina Alvarado Matos i tots dos ens despleguen una sessió titulada (In)cierta mirada un recorregut particular pel cinema experimental a partir de les seves referències essencials i que d'una o altra forma travessen els seus treballs personals..

3.7. EDICIONS LA ESCOCESA

Enguany, La Escocesa ha activat una línia editorial. Es publiquen tant llibres d'artista com els llibres resultants d'una línia de recerca o de les beques de recerca i experimentació artística ofertes pel centre.

L'objectiu d'aquesta estratègia és oferir als artistes un mitjà de difusió no efímer, que serveixi tant com a pura expressió comunicativa com a generació d'obra, posant un especial accent en la recuperació de l'objecte-llibre com a canal que permet establir un diàleg pausat i profund entre una expressió artística o conceptual i el lector.

La Escocesa està treballant en refermar relacions de col·laboració amb diverses distribuïdores que puguin cobrir la difusió dels materials editats per tot el territori municipal i estatal. Per una banda, està en contacte amb diverses llibreries especialitzades de la ciutat de Barcelona per tal de fer una distribució en mà de bona part dels exemplars.

Per altra banda, la editorial i distribuïdora basca Belleza Infinita ha mostrat interès en el projecte, i possibilitaria la distribució de les edicions en llibreries especialitzades estatals, centres d'art i diverses fires de llibres d'artista i d'autopublicacions.

Tecnologías de acumulación

Projecte editat per Pablo Santa Olalla

Publicació resultant del taller Desbordando el archivo. La publicació recull diversos textos dels participants (Mireia C. Saladrígues, Daniel G. Andujar, Anna Dot), així com de l'equip que ha participat activament en la confecció d'un corpus de conceptes des del que pensar l'arxiu com a dispositiu d'acumulació. Inclou també diversos textos generats al voltant d'un simposi sobre l'arxiu celebrat el novembre del 2017 a la Universitat de Barcelona.

Format: A5, 2 tintes. 64 pgs. 200 exemplars.

Este proyecto empezó con María y yo queriendo hacer algo juntas. Probando si nuestras intuiciones de compartir referentes, posiciones políticas y amigos podían servirnos para hacer obra-investigación. El proyecto es un conjunto de ejes sobre los que nos interesaba hacer cosas. Desde el principio los materiales eran importantes, el estar juntas era importante, el posicionarnos críticamente frente al poder era importante, trabajar con gente que estuviera trabajando era importante. Somos nuevas trabajando juntas, y era evidente la distancia entre nuestras formas de hacer. El posicionamiento de cada una frente al proyecto era diferente y esto, aunque incómodo, fue lo que hizo que la experimentación en las metodologías estuviera presente desde el principio. Esto es un repaso del viaje que ha sido este proyecto donde más que conclusiones ha habido una re-significación de expectativas que como consecuencia ha llenado de sentido el lenguaje, en principio vacío.

Compartíamos diferentes ejes sobre los que nos interesaba pensar: Poner el cuerpo en situación y junto a otras como gesto de resistencia y ruptura.

Poner en duda cuáles son los espacios institucionalizados, en qué medida se institucionalizan y qué dinámicas surgen de esta institucionalización al poner nuestros cuerpos ahí.

Hacer cosas como forma de pensamiento legítima y además no jerarquizada frente al uso del lenguaje.

Usar referentes aun no jerarquizados para de la mano de sus caminos ya transitados poder charlar entre nosotras.

Chantal Maillard propone en contra el arte la idea de que sostenemos nuestras comprensiones del mundo contra muros —conceptuales o no— que hemos construido y que de alguna manera a pesar de ser inexistentes —en el sentido especulativo de lo que existe— con el uso van volviéndose cada vez mas sólidos hasta que se convierten en barreras que imposibilitan ver mas allá de ellas, destruirías o incluso cuestionar sus existencias. Con la mirada apuntando hacia ese lugar de no olvidar que los muros son muros construidos, pensamos juntas en formas de poder ver los muros que nos sostienen y anulavelen. En cada gesto que se nos ocurría había una constante, todo gesto de ruptura que se nos ocurría pasaba por acortar la distancia entre nosotras (nuestros cuerpos) y los objetos, espacios y otros cuerpos que componían cada situación a la que nos enfrentábamos.

Queríamos trabajar con gente que estuviera trabajando. Nuestras preguntas eran preguntas para contagiar más que para resolver y las diferentes sesiones fueron situaciones de compartir maneras, lenguajes, identidades y discursos, terrenos fértiles para el contagio entre sus y nuestros procesos de investigación. De solo estar ahí juntas sinmas como la idea de de-colonizar, de romper el poder con el posicionamiento del cuerpo se fue convirtiendo en un contagiar de prácticas y dudas que vacío de su sentido histórico y politizado la palabra de-colonizar para convertirla en café y birras que nos permitían pensar juntas, crear lazos momentáneos y preguntarnos por lo que no nos habíamos preguntado antes. Sospechar.

Queríamos romper la distancia entre pensamiento y creación. Creemos que la diferencia teoría-práctica no es operable para pensar en lo que nosotras proponíamos, sin embargo era uno de los muros mas sólidos a los que tuvimos que enfrentar con nosotras mismas y nuestros modos de hacer. El uso del lenguaje como material (en tanto que usable, moldeable, vacío y transformable) fue una de las vías que mas recorrimos.

Queríamos mantener una posición crítica frente a la institución, a la academia, al arte, para eso también nos le cada vez que la cosa se iba poniendo como a nuestras intenciones políticas no le funcionaba. Las contradicciones eran todas y sin embargo crear espacios donde nombrar lo que no funciona nos hizo de tablero de vínculos.

Queríamos huir de la idea del taller y de las profesoras. Nuestro proceso de investigación no era el desarrollo de talleres para mostrar algo que ya teníamos resuelto era mas cercano al convocar un grupo de personas con un marco definido y unas posibilidades materiales limitadas para investigar con nosotras. La incomodidad, la no planeación y la situación de vulnerabilidad nos dificultaba posicionarnos como quien tiene alguna verdad a decir a pesar de la imposibilidad de salirnos de la figura de añilónes en cada encuentro.

Juliana Guerrero
María Alcaide

Quiero empezar por huir. Intentaré evitar cuatro cosas: el trabajo mal pagado, el roce vacío de los cuerpos, el buen uso del lenguaje y las expectativas.

Huyendo, encuentro una pared blanca recién pintada. Cuando llegamos a La Escocesa, un muro alto y limpio nos aguarda. Ha sido repintado para la ocasión, para nuestro estreno como investigadoras. El resto de la amplia sala que será nuestro lugar/hogar durante un tiempo está llena de graffitis de todos los colores posibles. Hace frío, pero tenemos dos fuegos pequeños y un sofá de sky, de los que conservan bien el calor del culo.

Poco a poco, la pared blanca empieza a llenarse de letras e imágenes. Un rotulador que hormiguea tímido da paso a un spray negro que nos deja un lema: 'la censura es legítima'. Se habla de vacaciones -una inscripción como las de las paredes de la cárcel nos cuenta los días que quedan-, se habla de horas de trabajo, de archivos, descargas, mapas. Nos preguntan nuestro número de teléfono, nos piden una cita. Se habla de poder o de 'Power K'. Es un muro vivo que se convierte en un muro de memoria de manera instantánea. Los trabajadores de la Escocesa se adueñan de él y nos lo dejan todo para nosotras.

Ya solas, en silencio, decidimos censurar -siempre de manera legítima- aquello que no nos interesa. Nuestra labor es guardar y filtrar para empezar de nuevo. Esta forma de trabajar en bucle nos renueva los miedos y las incomodidades a la vez que va dejando un rastro.

Frente a ese muro también se lee y se traduce. La pared absorbe todo lo que decimos, el humo de los cigarrillos y el calor del té. Mientras traducimos, hacemos muchas otras cosas y a veces el cuerpo se ataca y se entumece y las palabras no salen. Pero no pasa nada, sólo nos preguntamos por qué y pasamos a otra cosa.

De la pared emergen también imágenes en movimiento. Un proyector nos sirve de escenario para bailar con Lina Morgan y cantar a coro ¡Grazaaacias por venir! También frecuentamos otros espacios con otras paredes: estuvimos en La Casa de Bernarda Alba en la sala Beckett, en la cafetería de la esquina y en el bar chino de las medianas a euro. Tomamos café antes y cerveza después.

El último día bebemos todas juntas para celebrar que no tenemos conclusiones, sino preguntas e intuiciones. Las pared nos acompaña, más llena que nunca. Se extiende hasta el suelo, campo de batalla donde quedan recortes, latas, basura... el espacio se parece cada vez más a la calle pero no deja de ser una casa. No hace frío ni calor, nuestras amigas gritan y susurran. Entonces, la pared desaparece y pasa a ser parte de nosotras. Se amolda a nuestros cuerpos. Construir para demoler y volver a construir. Hace falta dinamita.

Poner el cuerpo

Projecte editat per Juliana Guerrero i María Alcaide

“Pensamiento coerográfico y dinamita” neix de diverses preguntes comunes sobre la descolonització del pensament, les institucions que les enmarquen i les formes de disciplina. Les relacions tren lloc entre l'espai, els cossos i els objectes serveixen de mitjà d'investigació i representen un territori des del qual pensar. En les sessions s'ha treballat amb diferents pràctiques artístiques des de la dansa al dibuix, l'escultura o la performance, fixant l'atenció en la plasticitat que ens ofereixen els materials i com això ens permet ampliar les possibilitats en el discurs. Del resultat d'aquestes sessions sorgeix aquesta publicació.

Aquesta publicació sorgeix dels processos que han tingut lloc en el projecte Poner el cuerpo. No és una publicació lineal, sinó que es compon d'una sèrie de pòsters que es poden activar en la intimitat o a l'espai públic. El fil conductor de la publicació és una paret, un mur que ens serveix per a escriure-hi, per a refugiar-nos o per a adonar-nos que no necessitem murs.

Format: 3 pòsters A3. 2 tints. 100 exemplars de cada.

Les malles del poder

Projecte editat per Alán Carrasco

Edició del text "Les mailles du pouvoir", conferència impartida per Michel Foucault a la Facultat de Filosofia a la Universitat de Salvador de Bahía el 1976. El text es publicarà en les seves traduccions al català i al castellà, i s'acompanyarà pel treball artístic d'Alán Carrasco realitzat en el marc de les beques de recerca i experimentació artística en el que s'ha treballat el text de Foucault traçant una genealogia de les lluites de la COPEL, coordinadora de presos espanyols en lluita en les presons com la de Carabanchel o la Model de Barcelona durant els últims dies del franquisme. COPEL va ser una coordinadora inspirada, precisament, pel "Grup d'information sur les presons" creat el 1971 a França, iniciativa del propi Michel Foucault.

Format: caixa que conté un llibre en A5 amb la traducció bilingüe del text, més l'edició d'una sèrie de planxes impreses sobre la investigació de la COPEL. Edició numerada de 200 exemplars.

Eróticas escriturales

Projecte editat per Juan David Galindo

Els textos d'aquest fanzine van ser produïts al taller Eróticas escriturales: experiències sensibles para la dissidència pedagògica, coordinat per Val Flores durant tres dies al MACBA en el marc del Seminari PEI Obert "Aprenent a imaginar-se". El taller va ser una invitació a escriure des de les teories i pràctiques feministes de la dissidència sexual, queer i decolonial. El taller es va proposar repensar les pràctiques pedagògiques en torn a sexualitats, gèneres, dissenys i inventar sabers desobedients. Partint de tres consignes diferents, es van imaginar textos que es comparteixen de forma rizomàtica, traçada, acompanyada, des dels nostres cossos.

Format: A6, 1 tinta. 3 quaderns de 16 pàgines. 200 exemplars.

MAC
BA

ACTIVIDADES TALLERES

TALLERES: APRENDER A IMAGINARSE
— MARÍA BERRIOS, VALERIA FLORES Y
SOFÍA OLASCOAGA

— 14 al 16 nov. 2017

Visita

Exposiciones

Programa de Estudios Independientes

Actividades

Educación

Colección

Archivo y Biblioteca

Publicaciones

valeria flor

4. LÍNIAS DE RECERCA

Poner el cuerpo

Coordinat per Juliana Guerrero i María Alcaide

'Poner el cuerpo: pensamiento coreográfico y dinamita' neix de diverses preguntes comunes sobre la descolonització del pensament, les institucions que l'emmarquen i les formes de disciplina. Les relacions que tenen lloc entre l'espai, els cossos i els objectes ens serveixen com a mitjà d'investigació, al mateix temps que representen un territori des del qual fer per a pensar. En les sessions que proposem, treballarem amb diverses pràctiques artístiques des de la dansa al dibuix passant per l'escultura o la performance, fixant l'atenció en la plasticitat que ens ofereixen els materials i en com això ens permet ampliar possibilitats en el discurs.

Presentació / Sessió #0. Dinamitando el quién

El cos d'una investigació està constituït per l'encarnació dels registres gràfics que produeixen història i presència al mateix temps. Els documents constitueixen subjecte. Juliana Guerrero és una migrant sense documents i Maria Alcaide és una migrant amb documents. Els seus subjectes investigadors estan constituïts i condicionats per aquestes no presències.

Sessió #1. Lab / Bomba nuclear.

Sessió #2. Lab/Petardos de Sant Joan.

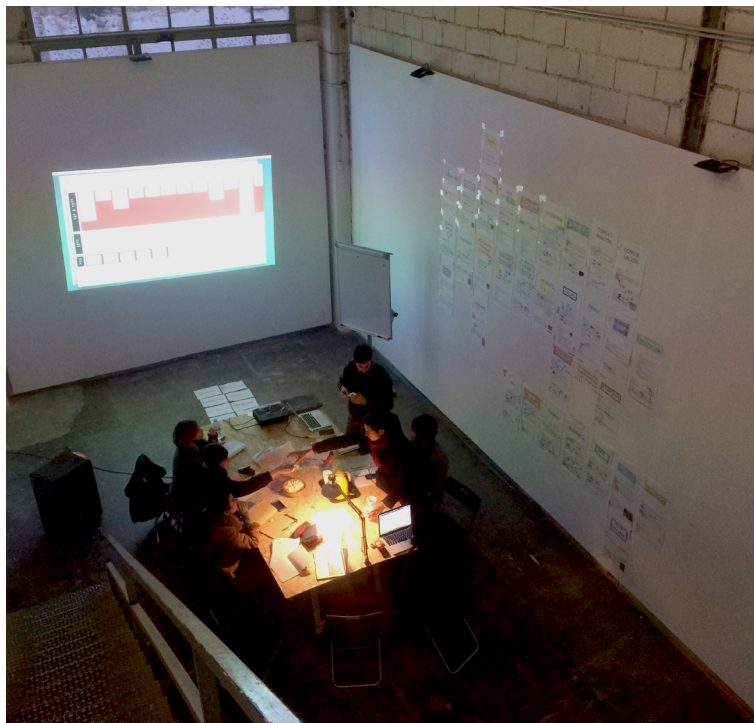
Conversación con el grupo de teatro joven de la sala Beckett 'Els Malsnascuts'. Estreno de la pieza 'Una obra sense actors: La casa de Bernarda Alba' / Sala Beckett. 20.00H

Sessió #3. Bengalas.

Proponemos al grupo de investigadores del MURAD (Máster Universitario de Reserva en Art i Disseny) trabajar sobre un problema concreto de sus investigaciones haciendo uso de objetos encontrados en el espacio de la Escocesa y territorio colindante.

Les sessions van tenir lloc a La Escocesa i la Sala Beckett el gener del 2018.

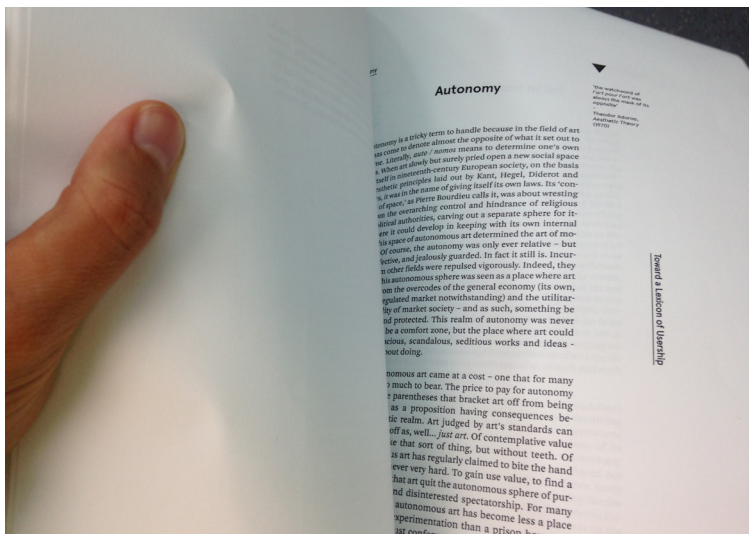
Desbordando el archivo.
Tecnologies d'acumulació com a forma d'investigació artística
 Coordinat per Pablo Santa Olalla

En els últims anys, tant des de la teoria com des de la pràctica, tant des del camp de l'art com des d'altres àrees del coneixement, s'ha practicat en gran quantitat d'oportunitats i contexts al voltant de l'arxiu com a metodologia. Aquest taller parteix de totes aquelles teoritzacions i posades en pràctica, tot i que les pretén desbordar mitjançant el suggeriment del concepte tecnologies de l'acumulació. Sense cap mena de dubte, mecanisme com la llista, la sèrie, la col·lecció, el glossari, la taxonomia, les bases de dades, el mapa i l'atles, entre altres, deuen gran part de les seves capacitats al conegut paradigma del arxiu (Guash 2010). Però també posseeixen característiques específiques que els diferencien entre si i d'altres metodologies de treball i investigació.

Desbordando el archivo es planteja (com) un laboratori d'idees horitzontal a través de quatre nuclis. A MECANISMES, els participants treballaran les relacions, encreuaments i hibridacions de les diferents maneres d'acumulació, posant èmfasi als aspectes que afecten la pràctica artística, entesa com a metodologia de la investigació. Amb CASOS D'ESTUDI pretén crear un corpus viu i col·lectiu de pràctiques artístiques que treballen amb aquests mecanismes, posant especial èmfasi en com l'acumulació genera narracions. A PROPOSTES, els i les participants tindran espai per a realitzar un projecte personal relacionat amb els nuclis anteriors, que es veurà reflectit en un dispositiu de difusió, o PUBLICACIÓ, expandint els resultats més enllà del marc del taller.

Les cinc sessions de treball de Desbordando el archivo van tenir lloc els dies 8 i 22 de febrer, 8 i 22 de març i 5 d'abril, de 17 a 21h, a La Escocesa, i es van dirigir a artistes, investigadors i investigadores, estudiants i tècnics, acadèmics o no, interessats en el dispositiu-arxiu. L'assistència va ser gratuïta, però el nombre de places es va limitar a 15, mitjançant selecció de candidatures.

Toward a lexicon of usership

Coordinat per Stephen Wright

Projecte amb col·laboració amb Hangar, ACVic i XarxaProd.

La Escocesa acull aquest laboratori de traducció col·laboratiu per traduir al català i al castellà *Toward a Lexicon of Usership* (2013), un petit llibre teòric, que busca investigar les implicacions per a l'art, el coneixement i l'acció política de la creixent importància de l'usuari com una categoria estètica i polític-econòmica.

El laboratori de traducció col·laboratiu del llibre de Stephen Wright *Toward a Lexicon of Usership* (2013) va començar a Can Serrat Art Residency al novembre de 2017, continuarà el seu itinerari a través d'altres centres de producció de Catalunya: La Escocesa (22, 23 i 26 de gener de 2018 a les 17h) i ACVic (27 i 28 de gener de 2018), per acabar a Hangar.

“En quatre sessions, diumenges a la tarda durant el mes de novembre a Can Serrat, ens vam proposar provar i verificar una hipòtesi audaç i no provada: que llegir un text és, en essència, traduir, contrastar i tornar a traduir aquest text. Això significaria que l'ús simple d'un text, realment llegir-lo, seria portar-lo literalment a la vida i a les paraules d'un idioma diferent. Cap (o pocs) de nosaltres erem traductors experts; cap tenia realment temps per traduir un llibre, però aquest era el fons de la qüestió: el desig de llegir el text en conjunt, va permetre que una traducció (de fet, dues traduccions al català i castellà) sorgís sense que esdevenís un treball! En els propers mesos, a partir de mitjans de gener, portarem aquests laboratoris oberts de traducció wiki en diferents formats i llocs, obrint-los a nous usuaris, però al mateix temps confiant en un grup central d'usuaris compromesos, els que van estar des del principi del projecte, i se'ls hi pot demanar que supervisin la versió final que es publicarà digitalment i en edició impresa a la primavera de 2018.”

Stephen Wright.

Les sessions a La Escocesa van tenir lloc el 22, 23 i 26 de gener.

Gray ridges, sounds of feeling (mild synesthesia)

Guillermo Moreno + LinaLab

Guillermo Moreno Mirallas porta més d'un any treballant en un procés que se sustenta a la base de la tradició pictòrica, del paisatgisme i de l'observació per després mutar i sortir de la bidimensionalitat del llenç, creant una instal·lació que transita i opera en llenguatges sonors i d'experimentació lumínica. La proposta final es pot tocar, escoltar, mirar i sentir.

L'artista ha desenvolupat en col·laboració amb Linalab un laboratori de recerca en el qual, a partir d'electrificar diverses roques, estudiaran i manipularan el so que aquestes produeixin per posteriorment convertir-ho en diferents paisatges sonors i lumínics.

Mostra pública a La Escocesa el dijous 15 de març de 2018.

Con una piedra en la mano

Coordinat per Carmen de Ayora

Carmen de Ayora propone para La Escocesa el proyecto 'Con una piedra en la mano'. La actividad contemplativa de búsqueda colectiva de lo pequeño frente al espectáculo. Se desarrollarán cuatro sesiones abiertas al público para la práctica de desarrollos constructivos y una conversación a modo de reflexión final con la artista residente.

CON UNA PIEDRA EN LA MANO

La artista defiende la contemplación como una herramienta que nos permita desarrollar y construir soluciones dentro de la cruel realidad contemporánea. Empezar desde lo pequeño y dialogar con la trascendencia a través del dibujo. Para ello, buscaremos piedras y nos moveremos por la oscuridad de La Escocesa ayudados por linternas, por nuestro instinto y por la luna menguante de febrero.

SESIONES- DESARROLLOS COLECTIVOS

Viernes 9 y sábado 10 de febrero

Viernes 16 y sábado 17 de febrero

Miércoles 21h a las 19h, Charla con la artista

Políticas de la pedagogía en el arte

Coordinat per Diana Rangel

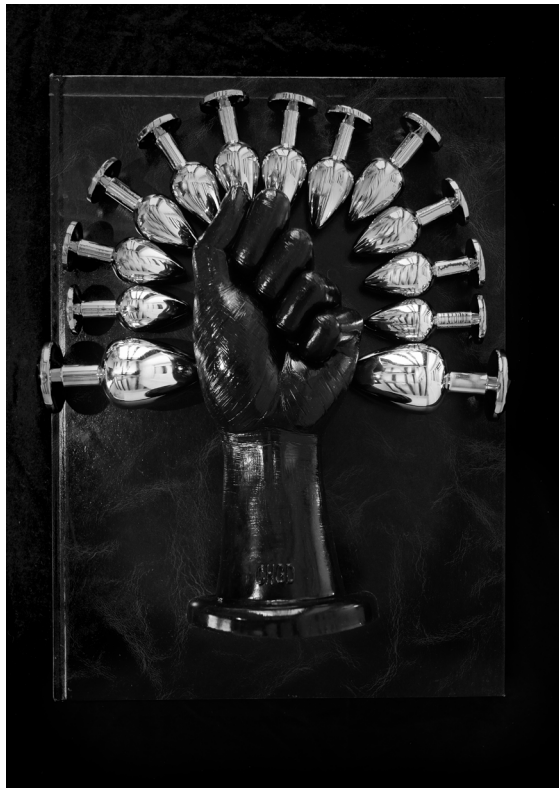
La pedagogía en el arte enfrenta complejidades que rompen los paradigmas existentes sobre la enseñanza y la práctica artística. El artista como docente utiliza procesos pedagógicos para construir significados estéticos que, más allá de alcanzar la perfección académica de la técnica, se convierte en algo más, en una relación con un otro, en un intercambio de saberes; una producción de conocimientos activa que promueve, alimenta y enriquece la mirada crítica y despierta. La pedagogía del arte propone métodos que desmontan la rigidez de los modelos existentes, el artista utilizando estos métodos concibe la obra de arte como algo distinto, utilizando criterios que van más allá de lo técnico.

Actualmente se han colado en nuestras conversaciones sobre la pedagogía y el arte términos como práctica Social, arte participativa, arte colaborativa, entre otros, dejando en un espacio confuso aspectos relacionados con el rol del artista en la sociedad, la autoría en trabajos participativos y los métodos de trabajar sanamente en una comunidad. Partiendo de una experiencia inicial con la conformación de Círculos de Cultura y teniendo una base teórica tanto en psicoanálisis como en psicología social comunitaria, Diana Rangel propone un encuentro formativo para artistas, educadores, investigadores y mediadores que busquen profundizar en el tema de la participación, la pedagogía y la mediación en la práctica artística.

En seis sesiones se crearán mesas de trabajo conformadas por los participantes e invitados, focalizadas en el intercambio de ideas, recopilar experiencias y metodologías que traten de responder a cuestionamientos que surjan de las experiencias de los participantes. Las preguntas y respuestas obtenidas serán parte de una publicación que viene gestándose desde el 2016 en mesas de trabajo (como ésta), que se han dado en otros contextos.

Sessions de treball: 3, 4, 5, 10, 11, 12 de juliol.

República Rarita

Coordinat per Diego Posada

La ideologia de gènere és un dispositiu discursiu que ha servit per aglutinar perspectives i polítiques ultra conservadores contra feminismes i moviments de dissidència sexual; una forma de simplificar i caricaturitzarlos. És alhora una arma retòrica per activar una contrarevolució; una croada per mantenir l'ordre hegemònic del gènere i la sexualitat que prescriu els usos dels cossos per a la producció i la reproducció. La ideologia de gènere és part de la volta conservadora que estan tenint les polítiques neoliberals en el món, que no contentes amb retallar i privatitzar el públic, volen re-privatitzar i fer més eficient el privat. No obstant això, la ideologia de gènere no és una invenció del tot nova, es construeix en les bases d'un vell i poderós dispositiu de la teologia cristiana inventat per primera vegada al segle XII: la sodomia, una arma que va ser usada (entre d'altres molts dels seus fins) per fabricar les causes justes del colonialisme espanyol a Amèrica, argüint que calia acabar amb el nefand pecat sodomític dels incivilitzats indis.

Aquest projecte sorgeix del desig desviat d'imaginar aquesta distopia de nació des del punt de vista de la dissidència sexual i de gènere, per construir una utopia molecular, una ficció de re-pública rareta, on es foradin i desplacin les fronteres del règim heterosexual, on es qüestionin la seva veritat, i sobretot on crear una plataforma per resistir a la contrarevolució de la ideologia de gènere. Per això convoquem una sèrie de trobades en format de onzes, un berenar colombiana, en què arepearemos, menjarem les nostres arepas, beurem, parlarem i imaginarem col·lectivament la re-pública rareta. Es convida a participar d'aquestes trobades a persones immigrants i a totes aquelles que se sentin en perill per l'amenaça bèl·lica de la ideologia de gènere i que vulguin pensar col·lectivament en formes de subvertir els seus discursos

Activació de les sessions: 26 i 28 de juny, 2, 5, 10 i 12 de juliol. Octubre. 2018.

Orquesta Vacía Inmigrante

Coordinat per Violeta Ospina i Radio CAVaret

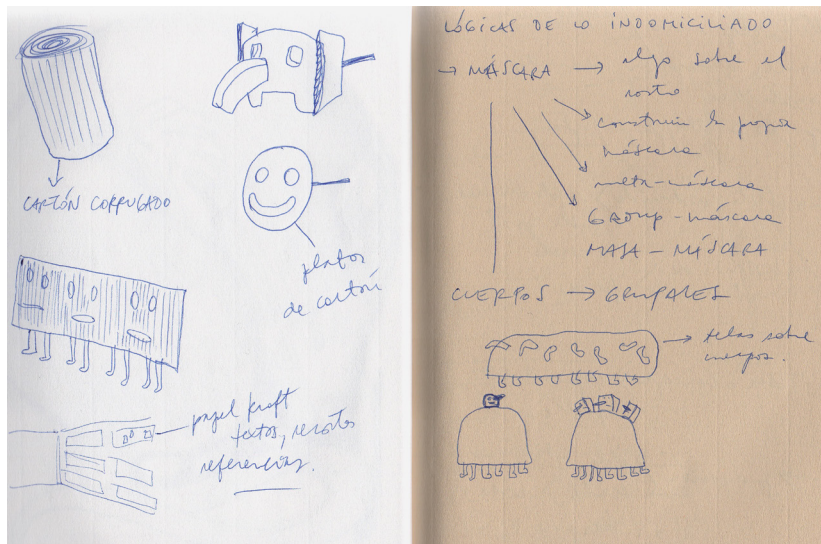
Candelaria Estrada convida a cantar a tot aquell que se senti interpel·lat per una de les consultes seleccionades de l'arxiu de Ràdio Cavaret relacionades amb la migració. Irfan, des del Mercat de la Boqueria ens pregunta: Per què després de 17 anys de treballar en aquest país em neguen la nacionalitat espanyola? La seva pregunta, com tantes altres relacionades amb el control migratori a les fronteres de la UE, es troba en estat de suspensió, acumulant així una sèrie sense parar de demandes sense resposta.

Durant les quatre sessions de taller treballarem aquesta suspensió, no per parlar de "l'altre" sinó per escoltar. Practicarem l'esgotament a través d'exercicis de veu articulada per a la lectura en grup de testimonis, lleis i premsa escrita sobre la immigració a la península. També practicarem la sostracció i el canibalisme cultural a través de la creació covers de cançons. Finalment donarem lloc a processos d'escriptura des del cos i a exercicis d'improvisació, basats en la posada en joc de la paraula llibertat obrint espai a al crit, a l'gemec, a l'balboteig i al inaudit de la nostra pròpia veu.

El resultat (inesperat) serà un esdeveniment en format de karaoke a La Escocesa, obert a tot públic (la celebració ha estat imaginada com a esdeveniment altern per realitzar-se en l'hora habitual de les oficines d'estrangeria o en algun karaoke de la Eixample).

Projecte recolzat per la Beca de Recerca i Experimentació Artística La Escocesa. Forma part del programa Consultori de la Senyoreta B. (temporada 2018), amb suport de l'Ajuntament de Barcelona, els nostres altres treballs i les donacions dels nostres ràdio-escoltes.

Sessions: 5, 12 i 26 d'octubre, 2 i 9 de novembre.

Lógicas de lo indomiciliado

Coordinat per Luis Guerra

L'indomiciliat és el que no té territori fix, domicili o propietat. L'indomiciliat és allò que només existeix en la seva pura trajectorialitat, de fet, en el seu devenir evanescència. La seva condició és la d'una pèrdua operativa que, en la seva declinació, força-forma el context operant una possibilitat. A partir de les condicions d'un seminari, la proposta s'emmarca en una obertura col·laboratiu-pedagògica amb aquells que hi participin. Durant el seminari, els assistents obtindran per una part les eines conceptuals que emmarquen la proposta, basades en les filosofies de Athena Athanasiou, Fernand Deligny, Oskar Hansen i Félix Guattari. Les lògiques d'allò indomiciliat són aquelles formes d'aparèixer que s'inscriuen en l'"un-modeling acting", o desmodelització activa. La hipòtesi del projecte és la desactivació dels domicilis, els motllos configuratius que neixen en la performativitat quotidiana per, a través de la sèrie d'exercicis físics (considerant aquí l'anàlisi i l'intercanvi filosòfic com a part d'allò físic, la ment com a òrgan mòbil) compondre zones de desterritorialització i anomia. La invitació a la indomiciliació del propi subjecte (Guattari, Foucault, Badiou) i la construcció del que Fernand Deligny diu "ser en xarxa", és a dir, una subjectivitat sostinguda en l'obertura de la trajectòria. És per això que el projecte és en si un laboratori, una experimentació i una obra. Els participants no només són agents externs sinó que des de si compondran potencials línies de fuga per a la construcció d'aquesta arquitectura performativa.

12 de novembre: La Temptativa, Deligny, l'Escolta, el moviment de dits.

16 de novembre: De l'espai pedagògic de la temptativa. Convidat: Jordi Planella, Catedràtic de Pedagogia Social, UOC.

19 de novembre: L'Oscil·lació, Odradek, els bastons, aparatage de mesurament.

21 de novembre: De la fragilitat de la inscripció. Convidada: Laura Llevadot, filòsofa, UB.

23 de novembre: De la narració d'un gest eventual. Convidada: Juliane Debeusscher, historiadora de l'art, investigadora independent.

26 de novembre: Fer els monigotes.

30 de novembre: Fer aparèixer.

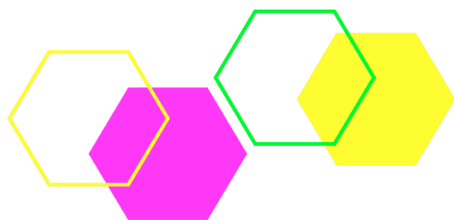

5. ALTRES ACTIVITATS PÚBLIQUES

RAJOLES

FANGOGRAFIES EN EL MUR

Marina Rubio

L'Habitació 1418

Rajoles. Fangografies en el mur

Marina Rubio

Projecte integrat a Habitació 1418

Rajoles és un taller de dues sessions creat específicament per l'Habitació 1418, amb el qual s'activarà el pensament creatiu a través d'una pràctica plàstica.

Els participants s'iniciaran en el treball ceràmic sobre el plànol, generant composicions mitjançant l'elaboració de rajoles caracteritzades pel dibuix autogràfic. Una de les dues sessions se celebrarà a La Escocesa el proper dissabte 27 de gener a a les 18:00h.

La sessió a la fàbrica submergirà als participants en una dinàmica de manufactura. Elaboraran les seves pròpies rajoles de fang repetint un mateix patró formal i d'acció, obrers per un dia. L'objectiu d'aquesta pràctica manual és aconseguir una destresa tècnica i incorporar coneixements mitjançant el treball físic. Els joves de l'Habitació 1418 elaboraran les rajoles reproduint els mètodes tradicionals de l'ofici.

L'objectiu d'aquest taller és adquirir una sèrie de coneixements relatius al treball ceràmic en el plànol, així com experimentar amb diferents maneres de crear a partir de la repetició d'un mateix element.

ACTVTT SUBTRRN (#potser)

Llapispanc

El dimarts 20 de febrer al vespre hi haurà una altra activitat al voltant i pels entorns del taller nº4 i a l'espai del pati on hi ha potser llimacs i erugues.

El 14 de març a les 11 de la nit buscarem l'unghla amagada + activitat parafuncional (also known as an oral compulsive habit). My Nails, is very common, especially amongst children. Potser xerrarem, menjarem i beurem, potser, com una activitat altra.

Dimecres 4 d'abril a les 11 de la nit. "No hem tingut sort, però lluitarem al màxim (HipoLiveArt) i tenim esperXXXççç. Ahir em vaig prendre una cervesa que caducava el 9 de setembre del 2016, i de moment bé. Ohhh Bonus track! In the field of Hipo Live Art soundscape music(inner countryside).

Dimarts 10 d'abril del 2018, (HipoLiveArt) Seguint amb la dinàmica de com per sota (del grec hypó, que significa 'sota', 'en menys quanXXtitat', 'en grau deficient o inferior'). Tita, aperigots, sardineta i peixet de plata com un lepisma qualsevol.

Diumenge 6 de maig a tres quarts de nou del vespre, encara serà de dia, i ens hi veurem fins que es faci vermell fosc encès. Si prems obertament i suau el pebrot que tinguis, que hagi de tenir barra com una barra de ferro com de ferro d'aquell que amplificada i no pas torçada fa un bon ressò de ressò i ben dirigit.

18, 23 i 28 de juny del 2018, a les nous del vespre, a les tres del migdia i a les nous del vespre (Horaris de Moscou, i.e. Aquí una hora abans). Rosa pàlid, groc i gris clar (el color hauria de ser més com verd, negre i vermell): He trobat un llimac com dissecat, sembla com una corna, marró ben fosc, i no estava enganxat a terra/Sargint mitjons i posarem sabó allà on haguem de rentar.

INTEGERS

Giuliana Racco

'Integers' és part del projecte a llarg termini 'Sites of Acquisitions', que consisteix en vídeo, accions en paisatges, instal·lacions, fotografia i impresos basats en entrevistes i tallers participatius. Planificat en tres fases superposades, el projecte examina la relació entre els processos d'adquisició del llenguatge, la identitat i la consciència col·lectiva en tres contextos europeus caracteritzats per diversos graus de nacionalisme creixent. Integers es presentarà a La Escocesa el dijous 31 de maig.

Per a aquesta fase i amb el suport d'una beca d'investigació de La Escocesa Centre d'Investigació i Producció Artística (Barcelona), Racco va entrevistar estudiants i professors de l'idioma català sobre les seves relacions amb el llenguatge, la identitat i la integració en el context de Catalunya. Les entrevistes es van realitzar a les instal·lacions del Consorci de Normalització Lingüística de la Generalitat de Catalunya.

'Sites of Acquisition' combina dues línies d'investigació de Racco pel que fa a 1) la circulació de persones (i béns) a través de les fronteres i 2) processos de llenguatge i dinàmiques de poder.

RECREANT RUÏNES

Carmen de Ayora / Guillermo Carrión / Marla Jacarilla / Tamara Zaitseva / Juan David Galindo Guarín / Thilelli Rahmoun / Llapispanc / Alba Feito / Ricard Casabayó / Marina Rubio / Chica parche / Valentina Alvarado Matos / Juan Francisco Segura Martinez / Guillermo Moreno Mirallas / Daniel de la Barra / Juan Antonio Cerezuela / Jose Yisa

La Escocesa és un centre artístic en desenvolupament que s'inscriu en un antic recinte industrial parcialment convertit en ruïna: l'estat d'alguns dels seus espais remet en el pas del temps i a les múltiples accions que ho han ocupat, les efectuades i les silenciades.

Recreant ruïnes parteix d'una premissa senzilla: els artistes residents en La Escocesa, que formen part de la seva obertura cap al futur, que construeixen col·lectivament un projecte artístic a través d'un espai de convivència, imaginem múltiples formes de recrear les ruïnes que els envolten. Reinterpreten, en aquest sentit, el potencial poètic i temporal de la ruïna i, en fer-ho, imaginem un futur no arribat encara. A través d'aquesta acció, s'inscriuen en la potencialitat artística que ja va retratar Marc Augé en referència a la ruïna: els artistes, va escriure, "pressenten que incumbeix a l'art salvar el que hi ha de més preciós en les ruïnes i en les obres del passat: un sentit del temps tant més provocador i commovedor puix que no és possible reduir-ho a història, puix que és consciència d'una manca, expressió d'una absència, pur desig."

Avui es torna urgent redirigir la nostra mirada a les ruïnes, en un moment en què el present està condensat, desdibuixades les seves projeccions cap al passat i el futur. Les ruïnes, l'existència de les quals depèn de la nostra mirada, emergeixen llavors com una forma de reivindicació del temps. Tal com indica Marc Augé, hem de "tornar a aprendre a sentir el temps per tornar a tenir consciència de la història. En un moment en què tot conspira per fer-nos creure que la història ha acabat i que el món és un espectacle en el qual s'escenifica aquesta fi, hem de tornar a disposar del temps per creure en la història."

Revisitar les ruïnes no és un exercici de nostàlgia, sinó una escenificació de la incertesa a través del seu anacronisme. La ruïna, "en contra del present, subratlla la presència encara palpable d'un passat perdut i la inminència incerta del que pot succeir: la possibilitat d'un instant poc corrent, fràgil, efímer, que escapa a l'arrogància del present. Són espais poètics en el sentit etimològic: és possible fer alguna cosa en elles; el seu estat inacabat depèn d'una promesa."

ANATOMIA TRANSMÈDIA
L'esquelet i la pell d'una narració

14 de novembre 2018
La Escocesa · Carrer de Pere IV, 345 (Barcelona)

Anatomia transmèdia: l'esquelet i la pell d'una narració

Organitzat per XarxaProd i APGCC

El relat transmèdia implica interacció amb l'usuari, donar eines per al gaudi de l'experiència artística i un acostament íntim a través de les multi-plataformes. Explicar històries és un art. A través d'aquest curs, aprendrem a expandir universos narratius, generar complicitats i sentiments vivencials amb els usuaris.

Com fer més proper el teu projecte cultural? De quina manera pots explicar la història del teu espai, equip, mitjà cultural, captant l'atenció i la curiositat de diferents públics?

14 de novembre de 2018.

Organitza:

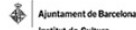

**XARXA
PR OD
· C AT** Xarxa d'espais
de producció
i creació
de Catalunya

Col·labora:

Amb el suport de:

EXTEMPORANEOUS CITIES II

Organitzat per Mixité en el marc d'Inter-Accions.

Extemporaneous (extemporani), del llatí *ex tempore* ("fora del temps"), és refereix a la construcció del discurs públic, que per les condicions amb les que és lliurat, s'hi suma la improvisació. El programa es desenvolupa al llarg de 3 sessions pràctiques precedides per una introducció teòrica, en diferents espais de Barcelona: a l'Escocesa, La Caldera, i la Virreina. Centre de la Imatge.

La teoria és posada en pràctica sovint en contextos que requereixen certa adaptabilitat per poder respondre amb èxit a les seves necessitats. D'aquesta manera, les ciutats contemporànies com espai natural de les mirades revolucionàries, forcen una aproximació reflexionada però a la vegada improvisada que faciliti la construcció d'una ciutat altra.

En aquest context, aquest curs constitueix una proposta formativa que articula la teoria, el pensament crític i la pràctica en un programa basat en les pràctiques col·laboratives i transdisciplinàries. En aquesta segona edició del curs, centrarem les intervencions al voltant del cos: el cos com espai d'aprenentatge i descoberta, el cos com a mesura de l'espai i el temps, el cos resilient i el cos com a resistència. Està dirigit a persones de diferents camps de treball i d'estudi (arts visuals, dansa, arquitectura, urbanisme, antropologia, educació, etc.) interessades en les possibilitats que les arts contemporànies i el cos ofereixen a l'hora de proporcionar noves mirades, eines i aproximacions per la recerca sobre la ciutat.

SESSIÓ 1 / 28 DE NOVEMBRE / 19.30 – 21H / LA VIRREINA CENTRE DE LA IMATGE
COM ES MOU UN COS SENSE ÒRGANS?

Seminari-Taller a càrrec de Begonya Saez Tajafuerce i Alícia Rodríguez Campi.

Hi ha espais impensats. La Natura, el món, la realitat, la vida són espais, en el sentit ampli del terme, que escapen el pensament. El cos és un d'aquests espais que de manera paradigmàtica resisteix la lògica universal a què és forçat des de discursos que en pretenen un desxiframent total. En què consisteix, aquesta resistència? I què hi emergeix? Abordarem aquestes

preguntes des de la concepció deleuziana del cos sense òrgans en tant que cos de desig que ens aboca a un plantejament posthumà i radicalment material amb implicacions estètiques, ètiques i polítiques i que ofereix eines per considerar una transformació del medi en què opera.

SESSIÓ 2 / 3 DE DESEMBRE / 17 – 20H / LA CALDERA
COSSOS RESONANTS: SENTITS DE LA CIUTAT I ALTERITAT

Taller a càrrec de Doerte Weig.

Com sents la ressonància del teu cos amb el medi ambient? Et sents connectat fàcilment, o hi ha una sensació de perturbació en les relacions? Aquest taller presenta la fàscia, el nostre teixit connectiu corporal, l'òrgan sensorial més gran i la clau de les nostres capacitats de moviment, com una forma de sintonitzar amb les materialitats ressonants contemporànies de persones i llocs. En reunir els avenços biomèdics i els enfocaments teòrics del Nou Materialisme, Urbanisme i Antropologia, es presenta com pensar a través de les materialitats de la fàscia és una forma de sentir i explorar l'alteritat; Ressonant dins dels nostres propis cossos i dins dels espais urbans. Després d'uns simples exercicis pràctics de detecció a La Caldera, sortirem de l'edifici per explorar com els moviments fascials rastregen i donen forma a les nostres mobilitats i trobades diàries, en espais públics co-creats per altres interculturals i no humans.

SESSIÓ 3 / 11 DE DESEMBRE / 17 – 20H / LA ESCOCESA
ITINERARIS DEL PLAER I DE LA SUBVERSIÓ

Introducció d'Andrea Corachan i Taller amb Sara Pons.

A partir d'una sèrie de fragments audiovisuals que van des del vídeoactivisme, al cinema o la publicitat, l'Andrea Corachán ens proposa investigar alguns recorreguts i gestos amb els quals els nostres cossos performen la ciutat, el seu relat i allò que considerem cultura. Indagarem com certs moviments artístics i polítics estan presents a l'hora de reconfigurar els espais que habitem o se'ns aferren a la pell quan ens vestim i ens despullem.

A partir de la posada en comú de l'observació dels vídeos proposats per l'Andrea, Sara Ponsens proposarà traslladar aquest contingut a diferents dinàmiques sensorials basades en la tècnica Body Weather* recol·locant els cossos sensibles, escoltant i llegint allò que ens provoca l'espai, i com aquests es modifiquen, com s'instal·len i com són moguts. Un estar fora, un estar dins.

SESSIÓ 4 / 15 DE GENER / 17 – 20H / LA ESCOCESA
LA TAULA. PRÀCTICA ELÀSTICA

Taller amb Alina Ruiz Folini i Letícia Skrycky.

Aquesta sessió tanca el curs Extemporaneous Cities II, amb la que Proyecto TÀCTIL, ens conviden a compartir la recepta i fabricació d'un material al voltant d'una taula de treball. Ens proposen crear un espai i temps dilatats on eixamplar l'observació a partir de la barreja, grapeig i transformació d'elements. Situada entre un tutorial, un laboratori i una sessió somàtica, aquesta tasca sense vores disciplinàries ens serveix d'excusa per crear la intersecció del fer-pensar en col·lectiu. Una pràctica per exercitar la possibilitat on l'òptica pugui esdevenir hàptica. en el sentit etimològic: és possible fer alguna cosa en elles; el seu estat inacabat depèn d'una promesa.”

6. LA ESCOCESA A L'EXTERIOR

6.1. EXPORTACIÓ DE LA ESCOCESA

Un altre dels objectius de La Escocesa és potenciar el creixement i la visibilitat dels artistes que en formen part. Per aquest motiu, s'establiran una sèrie de connexions amb centres expositius als que se'ls oferirà periòdicament algunes de les propostes que surten del centre, sota el segell "fet a La Escocesa". Aquesta acció reforçarà la imatge del centre, emplaçant-lo en mig de la comunitat artística de la ciutat, alhora que potenciarà i amplificarà l'especificitat dels artistes exposats dins de les línies d'acció del centre.

A més de les habituals col·laboracions en festivals i xarxes artístiques preexistents, en la mesura del possible, també s'establiran col·laboracions d'any en any amb centres culturals de la ciutat que vulguin acollir propostes de diàleg dels artistes de La Escocesa amb la seva pròpia col·lecció o programació. Aquestes col·laboracions s'estableixen com una de les línies principals d'actuació pel 2018.

A més, sempre que sigui possible, es destinaran partides pressupostàries a que els artistes facin propostes col·lectives fora del centre: mostres experimentals col·lectives, festivals performatius, etc. L'objectiu

d'aquesta estratègia és animar als artistes a que creïn realitats col·lectives a partir de la seva obra, utilitzant els recursos disponibles, dotant de discurs a les seves propostes processuals i trencant amb l'esquema ja caduc de la relació jeràrquica i escindida entre curador i artista.

6.2. XARXES

La Escocesa forma part de diverses xarxes professionals i del territori en el qual opera. Per una banda, el centre és membre de la Xarxa de Fàbriques de Creació de l'Ajuntament de Barcelona; XarxaProd, xarxa d'espais de producció d'arts visuals; i de Poblenuou Crea! – Tallers Oberts de Poblenuou. Totes aquestes són espais relacionals professional de l'àmbit de la creació cultural a diversos nivells, municipal, català o del barri. Per altra banda, La Escocesa també participa en diverses entitats col·lectives ciutadanes i veïnals de Poblenuou i Sant Martí, com la Taula Eix Pere IV i la Coordinadora d'Entitats del Poblenuou.

Les relacions que s'estableixen amb aquestes xarxes tenen diferents nivells: en alguns casos la direcció o membres de la Junta de La Escocesa participa a les assemblees, trobades o conferències, en d'altres participa activament d'iniciatives pròpies de la Fàbrica. En d'altres casos, es fan cessions d'espai per a la celebració d'activitats.

A continuació detallem alguns dels projectes que permeten noves col·laboracions per aquest 2018 amb institucions membres d'aquestes xarxes, com la Sala d'Art Jove, el programa Barcelona Districte Cultural, la Sala Beckett, Osonament, l'escola EINA o la plataforma On Mediation. Es mantenen altres projectes històrics del centre com Tallers Oberts de Poblenuou o la col·laboració amb el Open House 48h.

Els projectes aquí descrits estan permetent que La Escocesa afianci una relació propera amb altres institucions culturals i acadèmiques, molt especialment amb les fàbriques de creació Hangar i la Sala Beckett, amb qui comparteix territori.

ART I PART POBLENOU

Encreuaments

D'octubre del 2017 a juny del 2018

Espectacle final: 15, 16 i 17 de juny

www.barcelona.cat/artipart

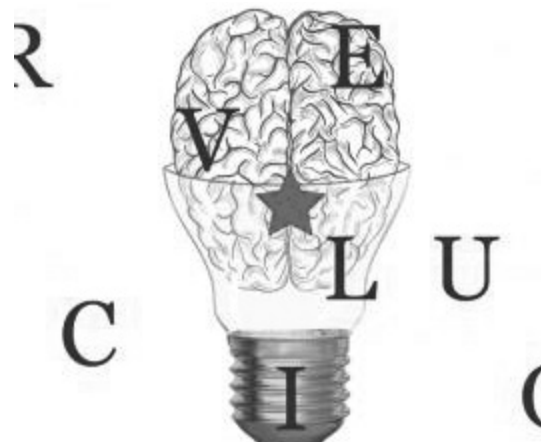
El programa ART i PART de creació artística comunitària als barris és una iniciativa de l'Ajuntament de Barcelona, gestionada a través de l'Institut de Cultura de Barcelona i que s'engloba en el marc del programa Barcelona Districte Cultural. ART i PART acompanya cinc creacions comunitàries en cinc barris de Barcelona.

El projecte desenvolupat a Poblenou està liderat per la Sala Beckett i implica a Hangar, Can Felipa, la Fundació Joia i La Escocesa. *Encreuaments* és un laboratori de creació dramàtica i escènica amb persones usuàries de la Fundació Joia, i creadors vinculats als espais culturals esmentats, així com a d'altres persones o col·lectius del barri.

Aquest partenariat proposa un treball de recerca a partir del concepte dels encreuaments. Persones de diferents àmbits socials i culturals es troben per buscar els punts en comú emprant diferents disciplines artístiques: escèniques, audiovisuals i plàstiques. Aquesta experiència comunitària també vol ajudar a esborrar estigmes, trencar prejudicis,

donar veu a qui sovint no en té, i posar l'art al servei de la societat. A través d'un seguit de trobades setmanals, #ARTiPARTPoblenou prendrà forma d'un espectacle final de creació comunitària a mitjans del mes de juny.

Set artistes de Fàbrica de Creació hi participen: Marla Jacarilla, Juan Francisco Segura, Llapispanc, Julia Calvo, Guillermo Carrión, Guillermo Moreno, Daniel de la Barra.

TALLERS OBERTS POBLENOU

15 i 16 de setembre

www.poblenoucrea.cat

www.tallersobertspoblenou.org/

Els Tallers Oberts del Poblenou neixen l'any 1996 amb l'objectiu d'apropar el públic als artistes, obrint les portes dels seus tallers per mostrar les seves obres i espai de treball. Durant els últims vint anys i fins ara ha estat una iniciativa impulsada per diferents espais de creació i exposició ubicats al barri. Ha estat una iniciativa que ha obert les portes per conèixer racons del barri, mostrant l'esperit artístic i creatiu de moltíssims artistes, músics, programadors, performers, artesans i creadors.

Vint espais conformen la plataforma Poblenou Crea!: La Fundició del Poblenou, La Escocesa, Nauart, Zona. Factoria d'Art, Hangar.org, Gabriel Schmitz, Stay Hungry Stay Foolish, Hi-jauh USB?, Art Corner, MQ Creative Lab, Uno de 23, Chez Xefo, Jiser. Reflexions mediterrànies, Taller de Luz, Kind of Cyan, La Lope, L'estoc, Niu, Quadrat 9 i Can Tiana.

La Escocesa organitzarà obrir les portes del tallers dels artistes residents durant un cap de setmana coincidint amb la Festa Major de Poblenou. Els TOP suposen un cap de

setmana d'obertura dels espais creatius del barri, un moment de creació de comunitat amb els veïns.

Hi participen tots els artistes residents de curta i llarga durada. Com altres anys, hi ha previst nodrir de programació tota la Fàbrica amb visites guiades, música, xerrades i algun projecte expositiu.

Paral·lelament, La Escocesa tornarà a liderar i coordinar la gestió econòmica i administrativa del projecte global Tallers Oberts de Poblenou 2018 que aplega a vint espais que conformen la plataforma Poblenou Crea!, organitzadora dels Tallers Oberts.

ART NOU

Del 4 al 28 de setembre

www.artbarcelona.es/artnou/

Art Nou és un festival, un dispositiu d'activació de l'escena d'art emergent que té com a objectiu descobrir i difondre nous talents artístics. Un complet programa d'exposicions, tallers, xerrades i visites a estudis en galeries i espais d'art de tota la ciutat, que durant el mes de setembre converteix Barcelona en l'epicentre de l'art jove.

L'organitza Art Barcelona, l'Associació de Galeries. Des de la seva fundació en 1990, Art Barcelona promou iniciatives conjuntes de galeries que es dediquen a descobrir, difondre i defensar l'art contemporani. Cada any, Art Nou s'associa amb altres espais del sector cultural que no són pròpiament galeries, com centres de creació o espais expositius. Aquests espais conformen la programació paral·lela del festival i el requisit de participació és que estiguin protagonitzats per creadors visuals menors de 35 anys.

La Escocesa tornarà a participar per quart any consecutiu. Enguany, amb una proposta que supera la pròpia exposició i se centrarà en una activitat entorn de recerca i la experimentació artística encara per definir. Hi participaran alguns dels artistes residents menors de 35 anys.

Sexo, muerte y Kefir

Alba Feito, Marina Rubio (+Valentina Alvarado), Alba Rihe, Guillermo Moreno y Julia Calvo participen amb 'Sexo, muerte y Kefir' al festival d'art emergent ART NOU

A partir del text de Lynn Margulis "Sexo, muerte y kefir", els artistes residents de La Escocesa obren un espai de debat en entorn del temps biològic, al procés creatiu i a les limitacions vitals amb què ens enfrontem. El desenvolupament professional de la carrera de l'humà-artista presenta limitacions marcades per l'edat. Tal com cita l'autora Lynn Margulis, "portar els gens de la mort", condiciona l'existència dins d'un espai-temps. No obstant això, altres microorganismes romanen eternament joves. El projecte Sexo, muerte y kefir es presentarà públicament el dia 4 de setembre, en el marc de la inauguració de Art Nou, on s'abordarà el text de Lynn Margulis des de diferents interpretacions dins el camp de la ciència. La jornada comptarà amb la col·laboració de diversos agents vinculats a l'àmbit científic i, en contra de la "recomanació de Mahoma", també

es compartirà el Kefir entre els assistents. Aquesta sessió inaugural servirà com a punt de partida per a que els i les artistes desenvolupin la seva feina. El 20 de setembre es tancarà el cicle amb un esdeveniment públic en què es posaran en comú les experiències generades.

04.09.18_18h (públic)

Presentació del projecte. Lectura i debat amb la intervenció i col·laboració de:

Laura Benítez (Lab Hangar)

Robert Ruiz (Iberian Craft)

Adrià Pérez (Bioquímico, simulació molecular)

Demostració i repartiment de quefir entre els i les assistents

20.09.18_18h (públic)

Final de cicle. Mostra pública dels resultats. Finissatge

SWAB

Del 27 al 30 de setembre

www.swab.es

Swab Barcelona és una fira internacional d'art que reuneix galeries de diferents parts del món, projectes comissariats i programes de col·leccionistes per a mostrar el talent jove i emergent del panorama de l'art contemporani.

Al 2018 Swab Barcelona celebra la seva onzeava edició, del 27 al 30 de setembre, donant la benvinguda a 80 galeries dels 5 continents, prop de 20.000 visitants i un gran número de programes comissariats, premis i activitats que traspassen els murs de la fira per a portar l'art als ciutadans de Barcelona.

La Escocesa participarà al programa Ephemeral, que presenta un conjunt d'obres basades en mitjans efímers com ara la instal·lació, la performance o el videojoc, que podrem trobar en diferents espais dins i fora de la fira potenciant la participació del públic amb les obres.

Swab Ephemeral 2018 **Softbodies, not ahead but inside**

Per segona vegada Swab presenta el programa Ephemeral, una selecció d'obres instal·latives que potencien la interacció del públic amb les peces. Per aquesta edició d'Ephemeral, sota el nom de Softbodies, not ahead but inside, comptem amb la participació de la comissària Caterina Almirall, i la col·laboració de les Fàbriques de Creació de Barcelona: Hangar, L'Escocesa i Fabra i Coats. Softbodies, not ahead but inside, proposa un exercici d'imaginació mitjançant el llenguatge plàstic i a través de l'exploració material. La idea de cos remet al treball instal·latiu i escultòric de les artistes que es presenten en aquest programa, i que ofereixen una presència, una resistència o un espai en el qual circular. Aquests treballs proposen imaginar un univers que no és davant, sinó dins, en els plecs materials, textuals o virtuals d'aquest mateix món i dels cossos que l'habiten.

PARELLES ARTÍSTIQUES

*Presentació a La Escocesa de l'experiència 2017: 10 de maig
De març a desembre del 2018*

www.parellesartistiques.cat
www.radionikosia.org

Parelles Artístiques, experiències creatives per la salut mental és un projecte que es realitza des de l'any 2006 a Osonament, entitat sense ànim de lucre que té com a missió millorar la qualitat de vida de les persones amb problemes de salut mental i addiccions a la comarca d'Osona. Parelles artístiques consisteix, a grans trets, en generar un marc de treball conjunt entre usuaris vinculats a grups de salut mental i a artistes per a crear una obra o pràctica artística conjunta. Parelles Artístiques és un projecte d'Osonament amb la col·laboració de Fundació Antiga Caixa Manlleu i BBVA CX.

Aquest treball artístic conjunt consisteix en la creació de tàndems de treball entre artistes residents de La Escocesa i usuaris del grup CHM de Salut Mental. Les parelles de ball organitzen sessions conjuntes de pràctica artística per a la creació d'una peça.

Invitació

Osonament, Fundació Antiga Caixa Manlleu i BBVA CX es complauen a convidar-vos a la presentació de les obres d'Osona de la dotzena edició de

PARELLES ARTÍSTIQUES 2018

Divendres, 19 gener a les 20h
L'exposició és podrà visitar fins l'11 de febrer

Sala d'Art Fundació Antiga Caixa Manlleu
Rambla Hospital, 11 - Vic
www.fundacioacm.cat
Horari d'obertura:
Divendres i dissabtes de 18 a 21 h.

Un projecte de:
 osonament

Col·labora:
 Fundació Antiga Caixa Manlleu

BBVA CX

En aquesta edició hi participen:

Asociació El Far, Vallès Oriental
Club Social Mosaïc, Bages
Grup CHM Salut Mental, Barcelonès
Ment i Salut La Muralla, Tarragonès
Mutuam, Llar Residència La Sardana, Bages
Osonament
Sant Joan de Deu, Terres de Lleida, Segria
Servei Rehabilitació Comunitària Tarragona
Radio Nikosia, Barcelonès

Parelles artístiques Experiències creatives per la salut mental 2017/2018

SALA D'ART JOVE

Θεραπεία. Therapeia

Presentació performativa de projectes Art Jove 2017
3 de febrer de 12 a 19h

www.saladartjove.cat

La Escocesa acull aquest projecte expositiu de la Sala d'Art Jove, comissariat per Irati Irulegi i Quim Packard.

Després de la invocació ve el estupre i més tard l'apropiació. Dels dubtes vénen les preguntes i més tard alguna enunciació. Es doblen les veus, hi ha més d'una força que s'apodera dels discursos. Hi ha una bolcada, un tornar, un retrocés (o no) a allò que ens uneix, a aquell foc que ens porta a una llar. Loki, trampós de l'extrem nord, delicat engendro de gegants, mentider que diu veritats s'acosta al foc, cridat pels rituals, a celebrar un convit. Rituals són i seran sempre un conjunt de regles, unes regles que no són inamovibles, es reinventen, es rescaten, es tergiversen. Altars per als vius, altars per als que vénen al festeig. Els cants s'escolten al lluny i converses a la immediació. Al convit cada un deixa els seus assumptes de costat i gaudeix de copiosos festins.

Els artistes participants són Helena Vinent, Roc Domingo, Albert Gironès, MDMLab (Gen Lida i Cayetano Truyols), Joana Capella, Nancy Garín i Aimar Arriola.

MÓN ACADÈMIC: EINA I ON MEDIATION

*De gener a juny del 2018
D'octubre del 2018 a juny del 2019*

www.eina.cat
www.onmediationplatform.com

On Mediation és una plataforma de curadoria i recerca en el marc del grup Art Globalization Interculturality de la Universitat de Barcelona. Sorgeix de la necessitat d'aprofundir sobre la deriva de les pràctiques curatorials contemporànies enteses com a mecanisme de mediació.

Per altra banda, el Màster Universitari de Recerca en Art i Disseny (MURAD) d'EINA té per objectiu dotar de competències relacionades amb les habilitats per investigar, pensar, repensar, argumentar i escriure sobre temes i problemes de la teoria i la pràctica de l'art i el disseny actuals.

Com a Fàbrica de Creació, La Escocesa no pot ser aliena al món acadèmic i ha d'establir vincles efectius amb formacions de grau superior en els àmbits de la pràctica artística, la recerca i la curadoria amb centres del seu entorn.

Per això, s'ha iniciat un projecte de col·laboració amb La Escocesa, l'objectiu del qual és establir un diàleg productiu entre la recerca desenvolupada des de l'àmbit acadèmic i la investigació generada en la pràctica del art.

Aquest vincle es concretarà en la realització de diversos studio visits i taules de treball al llarg de tot el curs.

S'ha proposat la creació de grups de treball en què estudiants treballen horitzontalment amb artistes de La Escocesa pel desenvolupament d'un projecte amb uns continguts i una metodologia definida col·lectivament.

Alguns projectes opten per crear, altres per observar, i altres per conversar. Els grups que s'han format pel curs 2017-2018 són els següents:

- 1-. Grup de treball sobre *Normativitat i Performance*: Julia Calvo, Guillermo Moreno + estudiants del MURAD
- 2-. Grup de treball sobre *Re/Deshumanització*: Llapispanc, Guillermo Carrión + estudiants del MURAD
- 3-. Grup de treball sobre *Obsolescència*: Carlos Vásquez, Juan Francisco Segura + estudiants del MURAD i On Mediation

NIT DELS MUSEUS

*Col·laboració amb el Castell de Montjuïc
19 de maig*

Projecte Pròxima inauguració

El 1908 va néixer a Barcelona la Sociedad de Atracción de Forasteros, col·lectiu integrat per membres de la burgesia catalana amb la missió d'oferir informació turística als visitants de Barcelona i la resta del territori català. La seva activitat, però, no es limità a interpretar i mediar la realitat per a mostrar-la als ulls dels turistes com un conjunt d'elements atractius que una persona hauria de visitar. Va consistir també a transformar la pròpia realitat per a desproveir-la de les seves càrregues socials, sedimentades en els elements arquitectònics urbans al llarg dels anys, i resignificar-la com un símbol merament identitari i icònic.

Els empresaris i polítics que dominaven llavors la ciutat, actuant conjuntament a través d'aquesta associació, van començar una campanya en la qual es negava la realitat social d'una ciutat formada majoritàriament per integrants de la classe obrera. En el seu lloc, emergia una nova urbs convertida en monument, conseqüència històrica del domini de la classe capitalista que aconseguia

d'aquesta manera reformular a través dels interessos privats l'espai públic.

Aquests processos d'intervenció del poder en els significats urbans no han disminuït. Al contrari, els barris més transitats de les ciutats com Barcelona es veuen contínuament afectats per l'obertura de cadenes multinacionals que, avantatjades per la tendència oligopòlica del neoliberalisme i el capitalisme financer, imposen una homogeneïtzació en els comportaments i les estètiques que subjeuen en totes les ciutats del món.

En aquest aspecte, cada obertura d'una nau/anella més de les cadenes multinacionals és també una mostra de la imposició violenta dels nuclis de poder que, recolzats per la desterritorialització dels fluxos de capital, conseqüència de la transformació financera del capitalisme, s'imposen sobre les identitats i els sediments històrics que haurien de caracteritzar els diferents territoris. És un símptoma més que fa un balanç de l'acceptació i l'assumpció grupal de les dinàmiques imposades jeràrquicament. Tal com anotà encertadament Hannah Arendt, el poder

“correspon a la capacitat humana per actuar concertadament. El poder mai és propietat d'un individu; pertany a un grup i segueix existent mentre que el grup es mantingui unit. [...] El moment que el grup, del que el poder s'ha originat, desapareix, el seu poder també desapareix.”

El Castell de Montjuïc, des del seu tancament definitiu com a museu militar en 2009 i la seva posterior reobertura com a equipament de la ciutat, és un emplaçament pertinent per plasmar un projecte artístic que pretén reflexionar sobre la memòria històrica de la ciutat i la superposició, a vegades forçada, de capes de significats. La reobertura del castell com un museu desproveït dels elements militars que li dotaven d'un sentit històric imposat va de la mà de la presentació de l'edifici com a monument, a la vegada que sobre una sèrie de preguntes pertinents referents a què és el que s'ha de fer amb els rastres històrics que queden sedimentats en un espai com aquest, convertit en ruïnes en el sentit proposat per Marc Augé.

La intervenció pretén crear un diàleg entre el Castell de Montjuïc com a monument i centre d'atracció del visitant, y el posicionament cada cop més fort d'aquests espais de consum que estan modificant el paisatge quotidià i la identitat de les ciutats, creant noves formes de violència. I es pregunta també pel paper que ha exercit i segueix exercint l'art en la monumentalització, la museïtzació i la resignificació de símbols des d'una imposició per part dels poders imperants i socialment acceptats.

Descripció del projecte

El projecte Pròxima inauguració funciona a dos nivells. Per una banda, es presentarà irònicament la falsa propera inauguració d'un centre comercial en el Castell de Montjuïc com a resposta d'un símbol monumental desproveït de contingut i actualitzant en la imposició d'un nou significat acord amb les noves formes de violència que estan practicant en totes les ciutats des del triomf del neoliberalisme i la neocolonització. Així doncs, Daniel de la Barra instal·larà a les façanes adjacents de l'entrada principal del Castell dos grans cartells publicitaris anun-

ciant la propera obertura. Els cartells es pintaran a mà amb una estètica d'art nouveau que fa referència als orígens de la estètica modernista a Barcelona, moment en que la ciutat comença a pensar-se a sí mateixa en clau d'atracció turística.

En paral·lel, s'imprimirà i es distribuirà una petita publicació que reinterpreti el Boletín mensual de la Sociedad de Atracción de Forasteros, utilitzant de forma satírica el llenguatge original. En ella es promocionarà la pròxima obertura de la botiga en el Castell per fomentar la seva interacció amb els visitants i la seva posició estratègica com a centre comercial. Al costat d'aquesta iniciativa i per mostrar irònicament la utilització de l'art que fomentaran la interacció amb el públic.

En un segon nivell, diverses propostes artístiques funcionaran com a elements d'atracció del visitant per a la pròxima obertura de la botiga, tal com s'ha utilitzat històricament l'art com estètica de la comoditat amb el sistema. La diferència, de la que no donarà comptes el butlletí per tal de seguir amb la sàtira però que serà evident pels propis continguts de les propostes, és que, tal com

va suggerir Walter Benjamin, es respon amb la politització de l'art a l'esteticisme de la política que es sol utilitzar en la funció de l'art criticada per aquest projecte.

1. Munició

Instal·lació de Marina Rubio

Munició és una instal·lació ceràmica de peces cilíndriques de fang negre extrusionades que simbolitzen una trajectòria fragmentada dels projectils llançats pels canons del Castell. La proposta estableix una analogia entre el canó d'artilleria i la màquina extrusora de fang, per la seva similitud en quant a forma i funcionament, aconseguint desproveir al canó del seu significat original a l'hora que simbolitzar la trajectòria entretallada d'un projectil, símbol que es relaciona amb els bombardeigs a la població exercits des del Castell en les diverses etapes en les que va estar militarment actiu.

El fet de col·locar les peces al terra ens remet al sòl, al projectil caigut, i el fet de ser fragments de diversa longitud, ruptura, inclinació i posició ens trasllada al mateix temps a un paisatge en runes, erosionat, a una història fragmentada en el temps.

2. De què parlem quan diem murs?

Instal·lació de Juan David Galindo

La proposta consisteix en construir una sèrie de murs que funcionen com a sobremurs, parets col·locades sobre els propis murs del castell que evidencien la doble accepció contemporània de la paraula mur, dos règims que funcionen com a dues cares de la mateixa moneda. A través de la nova accepció de mur com a "mur de Facebook", que es sobreposa a l'accepció corrent de mur de separació i clausura, Juan David Galindo explora el concepte de guerra perpètua i la seva relació amb les xarxes socials i en general internet. Les xarxes socials van agafar la paraula del món del grafiti, com un espai d'expressió que és projectat per tal de ser vist per la comunitat d'una societat als carrers. Precisament les xarxes socials ocupen el mur del carrer, disputen la seva importància com a espai d'expressió i socialització, el neutralitzen i se l'apoderen. El mur es converteix així en un espai d'expressió individual i privat que és projectat cap a una comunitat virtual, una multitud feta d'individus privats.

3. Els éssers de la muntanya

Instal·lació de Zosen

Els éssers de la muntanya és una instal·lació formada per diverses peces escultòriques en fusta pintada de tres metres d'art, disposades dins del Castell. Les escultures representen nahuals, criatures que diverses cultures mesoamericanes representaven i que han generat molt d'interès per la seva capacitat de transformació: pel dia tenen aspecte de persona i per la nit es converteixen en animals o figures fantàstiques. A través d'aquestes figures, Zosen vol donar comptes de les persones, des de presoners i militars fins a visitants de diverses parts del món, que han passat pel Castell en tots els seus anys d'història. La transformació i l'emascarament són símbols en múltiples cultures de la iniciació en una cultura concreta, i del pas de l'individu a la comunitat.

4. Maniquins cremats

Instal·lació de Daniel de la Barra

Finalment, una quarta proposta tancarà la col·lecció de peces que es presentaran irònicament com a reclam a la pròxima inauguració al Castell de Montjuïc. Al fossat de Santa Helena es disposaran 924 maniquins cremats. Aquesta acció funciona per a simular el muntatge de la botiga, però a la vegada representa el número exacte de morts al bombardeig de Barcelona el 1938 per part de l'aviació feixista. La seva col·locació al fossat de Santa Helena generarà un diàleg entre aquest monument franquista, herència del moment en què el Castell funcionava com a museu militar, i les víctimes que va generar, entrellaçant la història per enfortir la memòria i pensar sobre la que estem construint avui acceptant acríticament les noves formacions de poder.

FESTIVAL 48H OPEN HOUSE BARCELONA

27 i 28 d'octubre del 2018

www.48hopenhousebarcelona.org/

La Escocesa col·labora des de fa cinc anys amb el festival d'arquitectura 48h Open House, obrint les seves portes i organitzant visites guiades a càrrec d'arquitectes i artistes residents. Per al 2018 ha tornat a obrir els espais de la Fàbrica per als amants de l'arquitectura.

BIENNAL DE PENSAMENT CIUTAT OBERTA

17, 18 i 19 d'octubre del 2018

Intervenció artística dels artistes Marit Tunestveit, Carmen de Ayora i Juan Antonio Cerezuela en el recinte de l'Escocesa

Juan Antonio Cerezuela amb Poseedores de cámaras privadas en funciones universales és un projecte web de streaming de vídeo en directe que parteix de la mirada visionària de Ramón Gómez de la Serna, pioner de la radiodifusió a Espanya, per oferir una visió actualitzada en la qual el micròfon és substituït per la càmera web i els radiooients per internautes.

Carmen de Ayora obre el diàleg qüestionant tres matèries rellevants dins de l'àmbit urbà: el temps hipercompleto d'activitats del ciutadà actual, la dificultat de sortir d'aquesta dinàmica d'hiperactivitat i el rebuig amb el qual la societat programadament cívica enfront del ciutadà que no segueix aquesta conducta hiperactiva

Art, filosofia i ciutat

En un temps en què s'infravalora el pensament i el poder transformador de l'art, és més fàcil caure en la manipulació i en l'adoc-trinament que estimular la reflexió crítica. Art i filosofia donen valor i sentit a les contradiccions i als dubtes humans, a l'experiència i a les emocions. A la borrositat on interseccionen, erosionen o es barregen esferes que altres separen sota l'afany contemporani de subordinar món a estadística. Artistes i filòsofs observen el món, l'escolten, per fer visibles les formes amb què el poder travessa les nostres vides i les condiona.

Sessió 1: Remedios Zafra

El primer diàleg és Borrosidad y espacios vacíos. Cuando arte y pensamiento habitan la dificultad de la época.

Sessió 2 (a la Fundació Antoni Tàpies):

Marges: art i filosofia als laterals de la ciutadania?, a càrrec d'Enric Puig Punyet i de les artistes residents a La Escocesa Marla Jacarilla i Thilleli Rahmoun

Sessió 3: Santiago Zabala

Solo el arte puede salvarnos: estética y ausencia de emergencias

JULIA CALVO. IMPASSE

*19 de desembre de 2018 a 3 de març de 2019
Castell de Montjuïc*

La instal·lació Impasse, obra de Julia Calvo pel Castell de Montjuïc, presenta una reinterpretació artística en clau contemporània dels calabossos construïts el s.XVIII, avui museïtzats, que van empresonar a personatges considerats subversius en cada una de les diverses etapes en què el Castell va exercir a la ciutat de Barcelona de fortalesa coercitiva, simbòlica i material.

Al mig del pati d'armes, dues reproduccions dels calabossos originals a escala actuen de monument, de passatge, de contenidor estetitzat de qüestions que remetent al tancament, a la mirada i a la disposició del cos pensant, subjecte a totes aquestes accions coercitives. Les reproduccions, però, no mimetitzen l'element primordial del calabós, el mur de contenció que aïlla el cos de la circulació, que reclou els elements considerats forans o traïdors d'un sistema determinat; els torna invisibles als ulls dels altres, dels altres subjectes reglamentats que, acatant les normes, s'inscriuen dins el sistema. Al contrari, les parets de policarbonat transparent sostrauen al mur la seva condició i, al fer-ho, traslladen la problemàtica del tancament al règim contemporani de la mirada.

6.3. UN MES, UN ARTISTA

El projecte Un mes, un artista posa a disposició de la creativitat dels artistes residents a La Escocesa alguns dels canals de comunicació dels que disposa per a la difusió de la seva obra. Més enllà dels requisits formals que imposen cadascun dels canals, no hi ha cap tipus de limitació: s'ofereix a l'artista un llenç en blanc en el que expressar les seves propostes.

ART MUST BE

BEAUTIFUL

ARTIST MUST BE

BEAUTIFUL

Full de distribució mensual

Per una banda, s'ofereix als artistes residents que facin una intervenció lliure al revers del full de programació que es distribueix mensualment a 40 punts de Barcelona. El full s'autopublica al centre, amb la màquina de risografia de la que disposa, i se n'imprimeixen entre 800 i 1000 exemplars.

L'única condició que s'imposa a l'artista és que s'adapti a les quatre tintes planes de les que disposa actualment La Escocesa.

Pel 2018, s'han programat les següents intervencions:

Gener: Robert Cervera
Febrer: Lluc Baños
Març: Marina Rubio
Abril: Esteban Cornacchia
Maig: Zosen
Juny: Marla Jacarilla
Juliol: Alba Rihe
Setembre: Daniel de la Barra
Octubre: Marit Tunesveit
Novembre: Thilelli Rahmoun
Desembre: Guillermo Carrión

Instagram

S'ofereix també el canal d'Instagram de La Escocesa com a llenç per l'expressió dels artistes residents. La intenció és desinstitucionalitzar el canal i, alhora, oferir contingut de qualitat i variat als seus seguidors.

Hi ha el requisit formal de no introduir text i utilitzar únicament la possibilitat d'introduir fotografies al canal. Si algun artista vol utilitzar text, haurà de materialitzar-lo en algun format físic i fer-ne una fotografia. L'objectiu d'aquesta tàctica és forçar a una millor edició dels continguts sense la necessitat d'un control o imposició externa.

Cada mes, La Escocesa anuncia amb un *gif* animat la propera intervenció que seguirà al mes que s'enceta.

Pel 2018, s'han programat les següents intervencions:

Gener: Robert Cervera
Febrer: Marina Rubio
Març: Guillermo Moreno
Abril: Julia Calvo
Maig: Zosen
Juny: Alba Rihe
Juliol: Mina Hamada
Agost: Marit Tunesveit
Setembre: Paco Chanivet
Octubre: Daniel de la Barra
Novembre: (artista d'intercanvi: Glogauair)
Desembre: Juan Antonio Cerezuela

6.4. BEQUES D'INTERNACIONALITZACIÓ

L'intercanvi d'artistes en centres de creació és imprescindible per un bon desenvolupament de les carreres artístiques. A través del contacte amb altres centres, el resident obté l'aprenentatge de noves metodologies i nous interlocutors a partir dels quals té l'oportunitat de fer créixer la seva obra i el seu discurs. A més, la xarxa de contactes i recursos que se li ofereix a l'artista és avui més necessària que mai pels processos de professionalització.

Durant el primer trimestre del 2018, La Escocesa ha obert convocatòries de 4 beques d'intercanvi amb centres internacionals: 2 destinades a artistes residents i 2 destinades a artistes no residents (externa). Els artistes per a la residència són escollits pel centre de destí. A través de la línia de beques, La Escocesa sufraga les despeses de viatge, transport d'obra i allotjament de l'artista seleccionat.

Els dos centres amb els que La Escocesa té establert un conveni (Glogauair a Berlín, i Islington Mill a Manchester) ofereixen un espai de residència i un taller, així com els materials i els equipaments pel seu treball, recursos d'informació i recerca, i la realització d'una exposició temporal individual o

una mostra al final de la residència en la que es mostrarà el treball desenvolupat pel candidat.

La Escocesa acull també a un resident de cada centre amb el que té conveni, amb condicions equivalents a les que aquests ofereixen. Durant aquest període hi ha previst rebre un artista d'Anglaterra i un altre d'Alemanya.

En paral·lel, el centre destinarà els seus esforços a ampliar la seva xarxa d'internacionalització, establint convenis amb altres centres europeus de creació. Es destinarà una petita partida del pressupost sol·licitat a cobrir les despeses de desplaçament i d'allotjament que es puguin derivar dels contactes establerts amb aquests centres.

Les accions realitzades pel 2018 en matèria d'internacionalització són:

- Dues convocatòries de beca d'intercanvi de La Escocesa amb el centre de creació Glogauair de Berlín, dirigides a un artista resident del centre i a un altre artista extern a La Escocesa. Les beques cobriran les despeses de viatge, les despeses de transport de la nova obra generada al centre i les des-

peses generades per l'allotjament durant el mes que duri l'intercanvi. Finalment, cobrirà també les despeses de producció que es puguin generar de la presentació pública del seu treball.

- Dues convocatòries de beca d'intercanvi de La Escocesa amb el centre de creació Islington Mill de Manchester, dirigides a un artista resident del centre i a un altre artista extern a La Escocesa. Les beques cobriran les despeses de viatge, les despeses de transport de la nova obra generada al centre i les despeses generades per l'allotjament durant el mes que duri l'intercanvi. Finalment, cobrirà també les despeses de producció que es puguin generar de la presentació pública del seu treball.

- Dos viatges per part del director de La Escocesa a centres amb els quals s'hagi establert un contacte posterior i s'hi hagi mantingut ja comunicació. L'objectiu d'aquests viatges és conèixer els dos centres seleccionats, estudiar les possibilitats de col·laboració i signar els possibles convenis de cara al 2019.

7. COMUNICACIÓ

7.1. PLA DE COMUNICACIÓ

Amb la incorporació de la nova direcció el mes de juny del 2017 i el consegüent disseny i posada en marxa del nou projecte programàtic i conceptual per al centre, s'ha renovat el pla de comunicació de La Escocesa per al 2018.

Per a preparar la implementació del nou pla de comunicació, durant la segona meitat del 2017 s'han fet diverses accions rellevants a nivell comunicatiu. L'objectiu d'aquestes ha estat preparar la nova imatge i els canals propis de difusió de la Fàbrica.

Per fer això, s'ha dissenyat tota una nova identitat visual que incorpora el nou lema (Fàbrica oberta de creació analògica). L'estudi de Laia Guarro ha estat l'encarregat de la nova creació de marca, proposant amb el concepte d'identitat líquida un logotip que els artistes poden intervenir.

La nova imatge de La Escocesa reflecteix aquesta voluntat d'autoproducció analògica mitjançant la línia d'identitats flexibles o líquides, corrent contemporània del disseny gràfic que minimitza els elements identitaris visuals per donar lloc a la variació en cadascuna de les seves aplicacions. A mode d'exemple, serà el propi artista qui entrarà

de ple en el disseny de la seva pròpia cartelleria, emprant la maquinària disponible a La Escocesa per la seva impressió.

També s'han simplificat les seccions del web laescocesa.org i s'ha adaptat el disseny a la nova imatge gràfica, optant per una estètica més minimalista i elegant.

La Escocesa treballa amb un element de comunicació primari del que es deriven elements secundaris i, finalment, elements terciaris que depenen dels dos primers. L'element de comunicació fonamental és un full mensual, imprès amb la màquina de risografia de La Escocesa, que es distribueix en punts culturals clau de la ciutat de Barcelona.

Aquest full, similar a un full de diari, té un format dinA3 i inclou al vers tota la programació mensual de La Escocesa.

El revers es deixa en blanc per tal que cada mes pugui utilitzar-lo un artista resident (o un usuari quan escaigui) amb una proposta pròpia. El full es plega fins a la mida d'una postal que es deixa als punts de difusió que es determina amb l'empresa de distribució Marc Martí, amb qui La Escocesa ha arribat a un acord.

L'element de comunicació secundari són el lloc web de La Escocesa i la seva newsletter, que mostren en versió digital la programació que es reflexa al full mencionat, amb les variacions i els annexes que es puguin produir d'última hora.

Finalment, l'element de comunicació terciari són les xarxes socials. En particular, Facebook i Twitter es destinen a reproduir els materials que es van generant a l'apartat «actualitat» del lloc web.

Altres xarxes socials com Instagram es deixen a disposició temporal dels artistes residents, usuaris o artistes becats que estiguin desenvolupant els seus projectes al marc de La Escocesa, per tal d'utilitzarlos com espais lliures d'intervenció per promocionar la seva pròpia obra o fer accions específiques pel format.

En paral·lel, s'està treballant en generar un arxiu de vídeo, àudio i textos de totes les activitats que es produeixin a La Escocesa, que es penjaran al canal de Vimeo del centre i a l'apartat «arxiu» del lloc web, que funcionarà com un blog amb etiquetes.

CREAR (A) LA FÀBRICA DEL COMÚ

Una reflexió col·lectiva sobre la situació actual de les fàbriques de creació.

MOMENT DE MEMORIA

Dissabte, 12 de maig

Trobada d'antics artistes i treballadors de la fàbrica, historiadors i veïns per revisar la memòria de La Escocesa. **Oberts a tots el públics.**

12:00 Trobada entre els participants.

Recepció de materials històrics

13:00 Visita guiada a la història de La Escocesa.

15:00 Paelia popular

JORNADES DE DEBAT

La particularitat de La Escocesa, que parteix d'una iniciativa privada i es redirigeix cap a un recurs comú, s'utilitza com a cas d'estudi per una discussió al voltant dels models de gestió.

Dimecres, 23 de maig

17:00 Presentació. **Oriol Fontdevila.**

17:30 Conferència de **Santi Erasó.**

18:45 Taula rodona amb **Amanda Cuesta, Fireplace,**

Can felipa i La Escocesa.

Dijous, 24 de maig

17:00 Presentació de propostes dels artistes de La Escocesa.

17:30 Conferència de **Jesús Carrillo.**

18:45 Taula rodona amb **Jeffrey Swartz, Unzip,**

Can Batlló, Can Felipa i La Escocesa.

POLÍTICAS DE PEDAGOGÍA EN EL ARTE.

Convocatoria abierta para formar parte del laboratorio **POLÍTICAS DE PEDAGOGÍA EN EL ARTE.**

A lo largo de seis sesiones del 3 al 12 de julio, se crearán mesas de trabajo con el fin de profundizar en el tema de la participación, la pedagogía y la mediación en la práctica artística. Los resultados serán parte de una publicación que forma parte de la actual investigación de la tutora. Para participar, envía tu CV y una carta de motivación a info@laescocesa.org antes del día 22 de junio.

ALTIPLANS

A las 19:00 h

DE SOBREMESA: INTERNET 3.0. DE LA UTOPIA A LA DISTOPÍA

Por Juan David Galindo

Para pensar colectivamente sobre aspectos donde se vislumbran peligros y posibilidades de transformación del internet 3.0:

2 de mayo Roc Parés: Claves para una tecnología al servicio del bien común. La tecnología como compañera.

9 de mayo Roger Bernat: Mecanismos tecnológicos aplicados al comportamiento, la conformación y la coreografía del público.

Sociedad del espectáculo, fusión del espectáculo con el espectador.

CONVERSACIÓN CON JOSÉ CAEROLS 'YISA'

Miércoles, 16 de mayo

El artista José Caerols nos hablará sobre su experiencia, fruto del intercambio entre La Escocesa y el centro Giogauair de Berlín.

ACCIÓN AMB CHICA PARCHE

Dimecres, 30 de maig

L'escenificació d'una classe del grau de Comunicació i Indústries Culturals de la UB. Una posada en escena que juga a transformar els objectes i els seus significats per a confeccionar la vestimenta adequada del món professional.

ACTVTAT SUBTRRN RED PEPPER MARACAS Per Llapispanc

Si prems obertament i suau el pebrot que tinguis, que hagi de tenir de tenir barra com d'una barra de ferro com de ferro de ressi i ben dirigit.

Dia a dia: Diumenge 6 de maig a tres quarts de nou del vespre encara serà de dia, i ens hi veurem fins que es faci vermell foc encès. **Uoc:** Davant l'entrada al recinte de La Escocesa, al carrer.

TALLERS OBERTS DE BARCELONA

Per Guillermo Moreno Mirallas i LinaLab

Dissabte 12 de maig de 17:00 a 21:00h

Diumenge 13 de maig d'11:00 a 14:00 i de 17:00 a 21:00h

En el marc dels Tallers Oberts Barcelona, l'artista resident presentarà el seu darrer projecte 'Gray Ridges, Sounds of Feeling (mild Synesthesia)'.

(DE)FORMACIONS

TALLER DE RISOGRAFIA

Per Do the Print

Dimarts, 15, 22, 29 de maig i 5 de juny a La Escocesa.

De 17:00 h a 20:00 h

Taller dedicat a artistes, per experimentar i conèixer la tècnica de la risografia, el seu mecanisme i els processos.

Tallers gratuïts. Preu en concepte de materials i reserva: 15€. Inscripcions a info@laescocesa.org

PARELLES ARTÍSTIQUES

Dijous, 10 de maig

A les 19:00 h

Presentació dels projectes i obres artístiques creades l'any 2017, en què artistes de La Escocesa van col·laborar amb usuaris de l'associació Ràdio Nikosia i el grup CHM Salut Mental.

INTEGERS

Por Giuliana Racco
Jueves, 31 de marzo,
a las 19:00h

'Integers' es parte del proyecto a largo plazo "Sites of Acquisitions", que consiste en video, acciones en paisajes, instalaciones, fotografía e impresos basados en entrevistas y talleres participativos. Planificado en tres fases superpuestas, el proyecto examina la relación entre los procesos de adquisición del lenguaje, la identidad y la conciencia colectiva en tres contextos europeos caracterizados por diversos

LA NIT DELS MUSEUS

La Escocesa al Castell de Montjuïc
Dissabte, 19 de maig de 19 a 1h

Daniel De La Barra, Marina Rubio, Zosen i Juan David Galindo participen amb diverses instal·lacions al Castell de Montjuïc en el marc del projecte Creació & Museus.

CINEMA A LA FRESCA

A partir del mes de juny, La Escocesa programará els divendres diverses sessions de cinema a la fresca, proposades i vehiculades per l'artista resident Marla Jacarilla. Més informació a laescocesa.org.

PRIMERA SESSIÓ

Divendres, 1 de juny, a les 20:30h

'THE SQUARE'

CASAL DE VERANO EN LA ESCOCESA KAWICHIPOP

Por Cristina Fraser
De 9 a 13h, del 25 al 29 de junio

Proyecto artístico que activa el 'Juego libre' de los niños y niñas en el espacio exterior del recinto. Para niños y niñas de 6 a 13 años. Precio: 20 euros. Para más información escribe un e-mail a info@laescocesa.org

La Escocesa és una fàbrica recuperada, reoberta i posada en funcionament per un grup d'artistes que van decidir reinterpretar l'ús de la fàbrica i posar en dubte alguns dels seus principis rectoris i alienants. La importància atorgada a la **matèria** i a l'**acció manual** posen èmfasi en una **reivindicació per la llibertat i la creativitat**, invertint els processos que, des de la Revolució Industrial, havien posat la força de producció i els temps naturals al servei de la màquina.

La Escocesa és una **fàbrica oberta** on les veus són sempre benvingudes per conformar **experiències col·lectives**. Aquest mes, **María Alcaide i Juliana Guerrero** ens proposen una sèrie de sessions per reflexionar de manera col·lectiva els límits del cos i de les institucions. **Stephen Wright** presenta un laboratori de traducció col·lectiva del seu treball *Toward a Lexicon of Usership*. **Juan Francisco Segura** fa una presentació pública d'un experiment que l'ha fet crear des de Kyoto diàlegs

DESBORDANDO EL ARCHIVO

Taller de Pablo Santa Olla

El presente taller pretende desbordar las teorizaciones sobre el archivo mediante el término tecnologías de acumulación. Mecanismos como la lista, la serie, la colección, el glosario, la taxonomía, la base de datos, el mapa y el atlas, entre otros, deben gran parte de sus especificidades al conocido "paradigma del archivo", pero también poseen características específicas que los hacen diferenciarse entre sí y de otras metodologías de trabajo e investigación.

El taller se realizará en 5 sesiones, los días 8 y 22 de febrero, 8 y 21 de marzo y 8 de abril, de 17 a 20 horas. Las inscripciones están abiertas del 8 al 28 de enero a través de info@laescocesa.org

RAJOLES

Fangografies en el mur

Taller de Marina Rubio

Dissabte 27 de gener de 17 a 21 h

Rajoles és un taller de dues sessions creat específicament per l'Habitació 1418, amb el qual s'activarà el pensament creatiu a través d'una pràctica plàstica. Els participants s'iniciaran en el treball ceràmic sobre el plànol, generant composicions mitjançant l'elaboració de rajoles caracteritzades pel dibuix autogràfic. Una de les dues sessions es realitzarà a La Escocesa. Més informació a habitatio1418.org

22, 23 and 26th of January, from 5 to 7 pm TOWARD A LEXICON OF USERSHIP

Stephen Wright

La Escocesa hosts this wiki-translation labUser to set about translating into Catalan and Spanish *Toward a Lexicon of Usership* (2013) which is a short theoretical book seeking to tease out the implications for art, knowledge and political action of the increasing importance of usership as an aesthetic and political-economic category.

Users-readers that wish to participate can e-mail to info@laescocesa.org

Amb el suport de:

Fàbrica oberta de creació analògica

amb diversos artistes. **Marina Rubio** porta a La Escocesa un taller obert de l'Habitació 1418. S'annuncien aquí també dues convocatòries que avancen en la voluntat de col·lectivització del centre dels propers mesos: un taller de **Pablo Santa Olla** que reflexiona sobre el concepte d'arxiu i acumulació; i la convocatòria d'engany de **tallers en residència a La Escocesa**.

Horari d'atenció telefònica: de dimarts a divendres, de 10 a 14 hores

Telèfon: 931 650 020

facebook.com/laescocesaibcn

Més info: laescocesa.org

instagram.com/laescocesaibcn

info@laescocesa.org

Les activitats són gratuïtes

Pere IV, 345 - 08020

en la llengua en la que aquí s'annuncien.

CONVOCATÒRIA 2018 DE BEQUES DE RESIDÈNCIES ARTÍSTIQUES A LA ESCOCESA

La Escocesa obre el 2018 una convocatòria de 14 residències a tallers per a la creació artística, ofertes tant a artistes individuals com a col·lectius que desgin desenvolupar un projecte artístic al centre en un termini de quatre mesos a dos anys. Les bases es poden consultar a la web de La Escocesa. El termini de presentació de tota la documentació és el 19 de gener.

PONER EL CUERPO

Juliana Guerrero
María Alcaide

Pensamiento coreográfico y dinámico, surge de diversas preguntas comunes sobre la descolonización del pensamiento, las instituciones que lo estructuran y las formas de disciplina. Las relaciones que tienen lugar entre el espacio, los cuerpos y los objetos sirven de medio de investigación y representan un territorio desde el que pensar. En tres sesiones se trabajará con distintas prácticas artísticas desde la danza al dibujo; la escultura o la performance, fijando la atención en la plasticidad que nos ofrecen los materiales y en cómo eso nos permite ampliar posibilidades en el uso del cuerpo.

TNT/DINAMITANDO EL QUÉ

Lunes 8 de enero a las 17:00

Sesión en colaboración con Sara Gómez, bailarina y coreógrafa, que nos acercará a varios textos sobre cuerpo y pensamiento.

LAB/PETARDOS DE SANT JOAN

Jueves 11 de enero a las 20:00 en Sala Beckett

Conversación con el grupo de teatro joven de la sala Beckett 'Els Malnascuts'. Estreno de la peça Una obra sense actors: la casa de Bernarda Alba.

BENGALAS

Viernes 12 de enero a las 20:00

El grupo del Master Universitari Recerca en Art i Disseny treballarà sobre un problema concret de les seves investigacions: el territori colindante. La Escocesa y el territorio colindante.

KYOTO POCO A POCO

Conversa amb Juan Francisco Segura

Dimecres 31 de gener a les 19:00

Kyoto poco a poco és el resultat d'una sèrie d'accions proposades per artistes de La Escocesa a l'artista resident Juan Francisco Segura. Les seves propostes i participacions a distància van servir a l'artista de fil conductor invisible per connectar la seva última estada a la ciutat de Kyoto amb el col·lectiu de la fàbrica oberta de creació analògica.

Nº1 - Gener 2018
Imatge: covers de Robert Cervera
I'll show you my future
if you show me yours

7.2. OBJECTIUS I PÚBLICS

Els *objectius* del pla de comunicació de La Escocesa pel 2018 han estat:

- 1- Posicionar el centre com a 'Fàbrica Oberta de Creació Analògica',
- 2- Comunicar La Escocesa com a espai de referència per a la creació en arts visuals a la ciutat de Barcelona.
- 3- La difusió de l'obra dels artistes residents i col·laboradors, així com dels projectes becats.
- 4- Fer conèixer La Escocesa com a espai de producció i formació en arts visuals obert als ciutadans.
- 5- Comunicar La Escocesa com un espai obert als ciutadans de Poblenou i al territori on opera.

A nivell *comunicatiu*, els públics de La Escocesa són:

- 1- Públic professional: Artistes, curadors, agents artístics i món acadèmic- a nivell nacional i internacional
- 2- Públic general, especialment del Districte de Sant Martí en particular i de la ciutat de Barcelona en general.

7.3. CANALS DE DIFUSIÓ

Per comunicar el projecte, La Escocesa disposa de diversos *canals de difusió* propis:

- 1-. Web propi www.laescocesa.org
- 2-. Perfils socials a Facebook, Twitter, Instagram i Vimeo.
- 3-. Newsletter mensual amb sistema Mailchimp amb més de 2700 subscriptors (diverses llistes especialitzades: periodistes, premsa cultural, artistes i públic especialitzat) per a l'enviament de newsletter notes de premsa.
- 4-. Creació d'un fulletó mensual d'activitats distribuït a més de 30 punts a la ciutat i pòsters. Tots dos elements, produïts mitjançant una impremta pròpia de risografia. Aquest fulletó mensual tindrà per una cara informació de les activitats mensuals i un text editorial i per l'altra la reproducció de l'obra d'algun artista resident. D'aquesta manera recolzem la difusió de l'obra del creador o creadora. Aquest nou element pretén ser l'eix vertebrador de la comunicació externa de La Escocesa. Realitzat amb risografia, pretèn així col·laborar en posicionar la imatge de 'Fàbrica Oberta de Creació analògica'.
- 5- Edició de pòsters, fulls de sala o programes de mà.

Pel que fa a la *comunicació interna* entre artistes, equip tècnic i Junta Directiva existeixen diverses eines de comunicació.

- 1-. 'Mailing lists' per a la comunicació entre artistes i artistes i equip i junta directiva
- 2-. Pissarra informativa a l'espai polivalent
- 3-. Bústia a la porta de cada taller on els residents reben notificacions importants en paper periòdicament.

7.4. CAMPANYA DE COMUNICACIÓ I ACCIONS CONCRETES

Per a cadascuna de les activitats de La Escocesa es defineix una *campanya de comunicació específica* tenint en compte les prioritats i l'impacte del projecte en qüestió. Les accions que se'n deriven de cada esdeveniment són:

- 1-. Enviament de nota de premsa a mitjans especialitzats i a associacions sectorials de la cultura i també del món acadèmic.
- 2-. Inclusió de l'element a fulletó mensual i al newsletter.
- 3-. Difusió a xarxes socials
- 4-. Documentació audiovisual de l'esdeveniment.
- 5-. Difusió de la documentació audiovisual i dels textos generats a través del bloc específic del projecte.

Per al 2018 La Escocesa ha plantejat les següents *accions concretes d'execució del pla de comunicació*:

- 1-. Premsa
Al llarg de la primera meitat del 2018 s'ha realitzat una presentació pública a la premsa de la 'nova Escocesa', amb l'objectiu de presentar a la premsa cultural i especialitzada les noves línies estratègiques del centre i la nova programació.
- 2-. Web www.laescocesa.org
Revisió i actualització de les seccions estàtiques continguts del web corporatiu.
- 3-. Activació del blog-arxiu de La Escocesa
Aquest bloc tindrà videos dels projectes programats, textos curatorials i/o versió digital de les publicacions de Edicions La Escocesa. L'objectiu final és el de crear un 'arxiu digital' que serveixi com a corpus de coneixement de tots els projectes generats o en col·laboració al centre.
- 4-. Bases de dades (sistema mailchimp)
Ampliació de la base dades de periodistes i mitjans del sector artístic i de mitjans generalistes de Barcelona i Catalunya. Ampliació de registre de subscriptors al newsletter

mitjançant la implementació de formularis de registre en paper durant les activitats obertes del centre.

- 5-. Instagram: 'artist takeover'
Potenciar l'ús d'aquest mitjà social de manera participativa per part dels artistes residents. Per això, cada mes un dels creadors en residència al centre és l'encarregat de mantenir i actualitzar el perfil instagram de La Escocesa amb contingut lliure sobre la seva o projecte en desenvolupament. El requisit mínim és la no utilització de text i l'ús de diverses etiquetes.
- 6-. Canal propi a 'Vimeo'
La Escocesa obrirà un canal propi de video on poder bolcar les peces audiovisuals que es vagin generant a partir de la programació. La idea és generar petits audiovisuals que i·lustrin i registrin de manera puntual dels programes desenvolupats.
- 7-. Risografia per als elements de difusió
Potenciar l'ús de cartells artístics per a la difusió de les activitats, fets amb la màquina de risografia de La Escocesa. Amb aquesta tècnica es pretén generar marca i posicionament com a 'centre de creació analògic'

8. INDICADORES DE PÚBLIC

PONER EL CUERPO							
08/01/18	10/01/18	11/01/18	12/01/18				
8	6	6	4				
STEPEHN WRIGHT							
22/01/18	23/01/18	26/01/10					
6	3	5					
KYOTO POCO A POCO							
31/01/18	07/02/18						
15	8						
LOUIS MANIFOLD							
14/02/18							
2							
CON UNA PIEDRA EN LA MANO							
09/02/18	10/02/18	16/02/18	17/02/18				
9	10	7	9				
DESBORDANDO EL ARCHIVO							
08/02/18	22/02/18	22/03/18	05/04/18				
10	7	6	9				
ACTVTT SUBTRRN							
20/02/18	14/03/18	04/04/18	10/04/18	06/05/18	18/06/18	23/06/18	28/06/18
1	2	0	3	1	0	0	1
GUILLERMO MORENO							
15/03/18							
40							
(DE)FORMACIONES ESTEBAN CORNACCHIA							
13/03/18	20/03/18	27/03/18	03/04/18				
6	3	2	2				
COMPTABILITAT PER A ARTISTES							
21/03/18							
9							
JORNADES PREPARACIÓ CREAM (A) LA FÀBRICA DEL COMÚ							
24/01/18	28/03/18	11/04/18	25/04/18				
8	8	7	6				
ESTEBAN CORNACCHIA (altipla)							
28/03/18							
10							
ZOSEN ((de)formacions)							
10/04/18	17/04/18	24/04/18	08/05/18				
13	11	12	11				

DE SOBREMESA

11/04/18	18/04/18	25/04/18	02/05/18	09/05/18
8	7	5	7	9

COLECTIVO ARRE

09/05/18	10/05/18	11/05/18	12/05/18	13/05/18
7	5	5	4	7

GUILLERMO MORENO TALLERS OBERTS

12/05/18

40

RISOGRAFIA ((de)formacions)

15/05/18	22/05/18	29/05/18	05/06/18
15	14	13	14

CONVERSACIÓN CON JOSE CAEROLS

16/05/18

2

CINEMA A LA FRESCA

18/05/18	25/05/18	01/06/18	08/06/18	15/06/18	22/06/18	29/06/18	06/07/18	13/07/18
16	13	11	12	6	11	10	13	7

20/07/18

11

CREAR A LA FÀBRICA DEL COMÚ

12/05/18	23/05/18	24/05/18
52	32	27

ACCIÓ AMB CHICA PARCHE (altipla)

30/05/18

52

GIULIANA RACCO

31/05/18

1

JOSEP MARIA CATALÀ I MARLA JACARILLA (altipla)

06/06/18

15

ARTE, CIENCIA Y TECNOLOGÍA (altipla)

12/06/18

15

DANIEL DE LA BARRA ((de)formacions)

14/06/18	21/06/18	28/06/18	05/07/18
4	3	3	3

EINA + ON MEDIATION

23/02/18

25

NIT DELS MUSEUS

19/05/18

3000

DIANA RANGEL

03/07/18

04/07/18

05/07/18

10/07/18

11/07/18

12/07/18

inscripcions

10

9

10

8

9

7

10

KAWICHIPOP

25/06/18

26/06/18

27/06/18

28/06/18

29/06/18

inscripcions

13

13

12

13

13

13

ACTIVACIÓ ARXIU DANIEL DE LA BARRA

18/07/18

7

ART NOU

04/09/18

20/09/18

30

12

TALLERS OBERTS

15/09/18

16/09/18

450

300

ENQUADERNACIÓ ((de)formacions)

18/09/18

25/09/18

02/10/18

09/10/18

16/10/18

23/10/18

30/10/18

11

12

10

8

7

12

REPÚBLICA RARITA

26/06/18

28/06/18

02/07/18

05/07/18

10/07/18

12/07/18

09/10/18

23/10/18

8

8

4

6

CATERINA ALMIRALL (altipla)

19/09/18

13

MUNTADAS (altipla)

26/09/18

15

DAVID ARMENGOL (altipla)

03/10/18

07/11/18

12

9

RADIO CAVARET

05/10/18

12/10/18

26/10/18

02/11/18

09/11/18

6

6

6

6

45

BIENNAL DEL PENSAMENT

17/10/18   19/10/18
130   60

OPEN HOUSE

28/10/18
120

SEMINARIO PERFORMATIVO

12/11/18	16/11/18	21/11/18	23/11/18	26/11/18	28/11/18	30/11/18
13	11	9	12	8	9	3

DIBUJO INESTABLE ((de)formacions)

13/11/18	20/11/18	27/11/18	18/12/18
19	15	14	6

XARXA PROD.

14/11/18
17

TAROT ((de)formacions)

04/12/18	05/12/18
16	7

MIXITÉ

11/12/18	15/01/19
8	7

BEQUES (altilpla)

12/12/18
8

RECREANDO RUINAS

14/12/18	15/12/18	16/12/18
17	59	30

RESIDÈNCIES (TALLER LA ESCOCESA)

internes	externes
6	60

BEQUES INVESTIGACIÓ I RECERCA

internes	externes
9	9

BEQUES INTERNACIONALS

12

Tota la programació pública de La Escocesa és gratuïta.

La Escocesa

Carrer Pere iv, 345, 0820 - Barcelona

Fàbrica oberta de creació analògica

www.laescocesa.org
info@laescocesa.org

